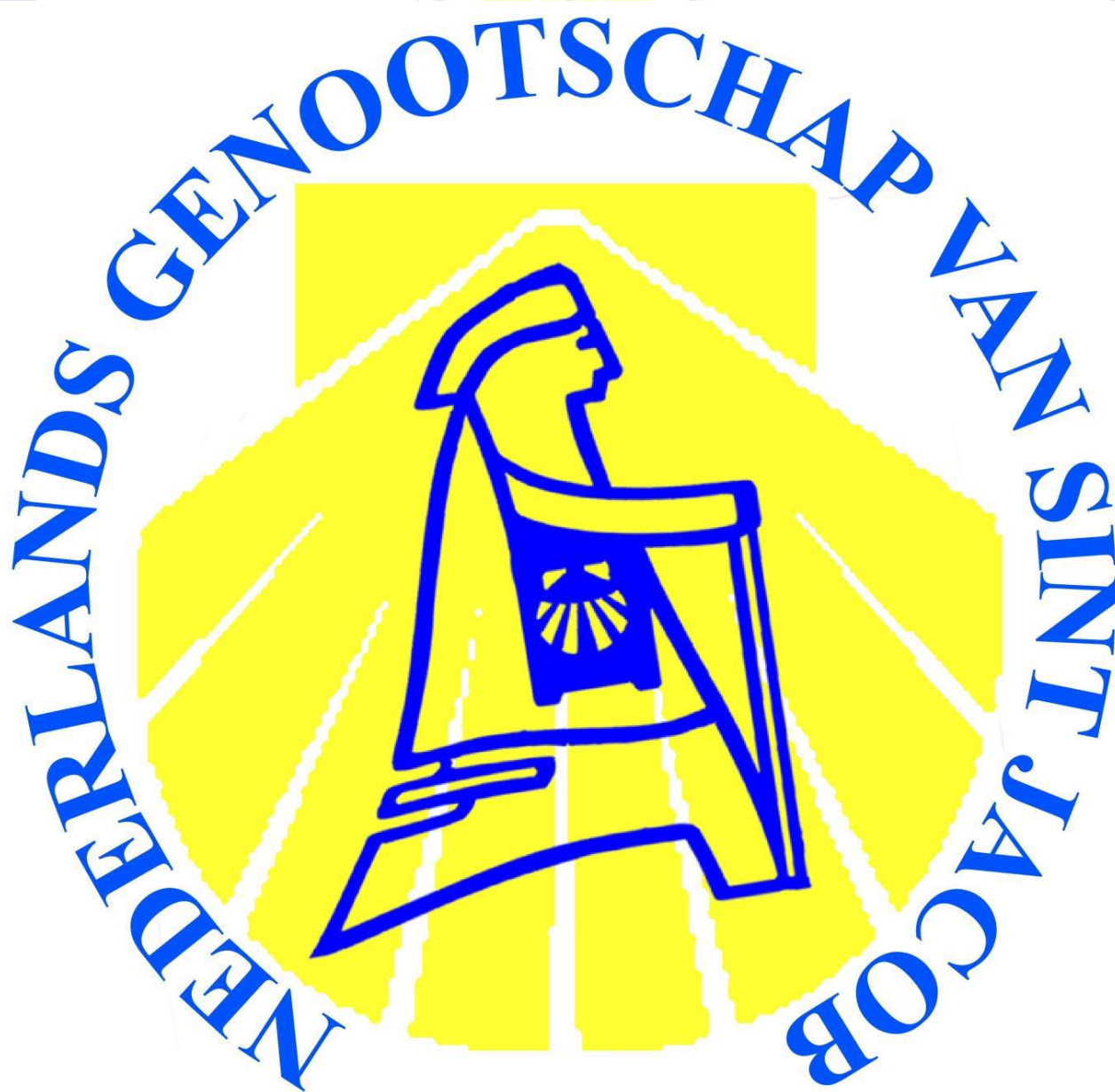

Huiskamer van de Lage Landen

Dagverslagen 2017

**Huiskamer van
de Lage Landen**

De vrijwilligers heten pelgrims

Verslag van Marijke Pouw en Wil Koper.

24 april – 8 mei

20 april

Geland in Santiago en meteen aan de slag. Monique had al van alles geregeld. Meteen naar de huiskamer, waar sterke mannen van het pelgrimsbureau al volop in de weer waren om onze spullen naar de 1e verdieping te sjouwen. En dan ook al onze spullen, dus te laat om in te grijpen. Zelfs de dozen voor het appartement stonden al boven. Dat werd dus aardig sjouwen voor de 2 dames, 2 trappen af naar buiten, waar gelukkig señor Jesus, onze huisbaas, de boel in zijn auto laadde maar wel 2x moest rijden. Veel boodschappen gedaan, met name in Bazar Oriëntal, aanvulling voor Huiskamer en appartement. Maar nu zitten we er ook pico bello bij. Zondag alles in het appartement uitgepakt en alles gewassen. Stralend weer dus geluk met het drogen. Door de Ierse zusters uitgenodigd voor de lunch, heel gezellig. Daarna stonden de 1e pelgrims al voor de deur, een internationaal gezelschap. We hebben ze gastvrij ontvangen en hebben zo onze huiskamer op deze prachtige locatie ingewijd.

25 april

2 dagen nu reeds is De Huiskamer geopend. Marijke heeft met Monique vanaf donderdag jl de Huiskamer en het appartement ingericht. Dus ik (Wil) kwam letterlijk in een opgemaakt bedje. Ik kwam na een lange middag van wachten op Schiphol gisteren aan om 19.15 u. Dus even omschakelen. Gisteren zijn er 17 bezoekers geweest en vandaag 7. Een rustige start. We hadden daarom tijd om nog wat klusjes en boodschappen te doen. Leuke gesprekken gehad en ja er ligt toch wel veel zwerfpuil op de route. Dat vertelde een bezorgde pelgrim. Het is de komende dagen koud in Santiago, voor de een, een ramp en voor de ander een zege, want lopen in de hitte is voor sommigen erg zwaar. Ik ben benieuwd wat we morgen allemaal weer horen en zien.

28 april

Nog steeds erg koud in Santiago maar met veel zon. De afgelopen dagen is vooral Marijke bezig met allerhande klusjes. Ik ben nu redelijk op de hoogte van alles. Door Marijke de bijzondere Chinese winkel leren kennen. Een soort winkel van sinkel! Wat opvalt is dat er veel mensen starten in Porto. De pelgrims op de route Frances zullen waarschijnlijk meer in de meimaand arriveren. We adviseren veel mensen om in restaurant Tarara te eten. Wij reserveren steeds ons plekje nu. Dat is wel nodig zo bleek gisteravond want iedereen had ons advies opgevolgd!

29 april

Rugzak instructie.

Het is weekend in Santiago en daarom is het op onze route naar het pelgrimsbureau heel stil op straat. Gisteren onze eerste pelgrim ontvangen die de route Frances heeft gelopen. Ook de eerste fietser ontvangen. Zij heeft vanaf Sevilla de camino De la Plata gevolgd. Ik heb om 17.00 u de excursie gemaakt naar het dak van de Kathedraal. Zeer de moeite waard. Er kwamen 2 echtparen enthousiast binnen. Het is hun eerste ervaring met de Camino. Ze zijn gestart in Porto. Maar hadden hun koffertje laten vervoeren. Er ontstond een leuke conversatie met Janny, die hier ook was. Janny heeft vorig jaar de camino Frances gelopen. Het hoe en wat van de rugzak kwam ter sprake. Ze heeft gedemonstreerd hoe je een rugzak draagt en al gauw werd er door de anderen gepast. Dus ik denk dat het virus heeft toegeslagen en volgend jaar we deze mensen weer kunnen begroeten maar nu met de rugzak.

2 mei

Gisteren is Marijke naar huis gegaan en is Chris begonnen. Gisteren een leuke bezoeker ontvangen. Een opa met kleinzoon van 12 jaar. Opa heeft al heel wat Camino's gelopen en kleinzoon heeft daar al eens een spreekbeurt over gemaakt voor zijn school. De kleinzoon wilde het graag ook zelf eens ervaren. Eerst hebben ze met het openbaar vervoer een aantal speciale plekjes bezocht. Daarna vanaf Sarria hebben ze samen een deel van de Camino Frances gelopen.

Opa en kleinzoon van 12.

3 mei

Vandaag een drukke dag, 22 bezoekers. Een bijzonder verhaal over inzichten van een pelgrim. Maar ook hoe ze over haar fysieke grenzen ging en daardoor flink in de problemen kwam. Oververhit en zonder eten op een heel zwaar traject. Er waren daar bovendien branden geweest waardoor ze op een smal bergpad terecht kwam. Ze zegt zelf dat ze de dood in de ogen heeft gekeken. Gelukkig wist ze een openbare weg te bereiken waar een auto stopte die haar verder hielp. Een ander verhaal gaat over een pelgrim die in de douche uitgled en nu dus met arm in het gips zit.

4/5 mei

De drukte blijft aanhouden. En nog steeds veel mensen gestart in Porto. Vandaag 50%. Gisteren kwam een Nederlandse vrouw hier kennismaken. Zij is met haar gezin (5 kinderen) naar Spanje verhuisd. Ze hebben geen officiële herberg maar willen hun huis wel openzetten voor pelgrims die langs komen. Vandaag niet haar gezin mee maar vrienden met hun kinderen.

Casa Familia

De vrijwilligers heten pelgrims
van harte welkom in het
pelgrimsbureau.

Rúa Carretas 33 - 1e etage

Huiskamer van
de Lage Landen

Verslag van Jaap en Geke Dekens

De vrijwilligershoten pelgrims

8 mei – 22 mei

van harte welkom in het

7 mei vertrokken we uit Eindhoven. Tegen de avond kwamen we in Santiago aan.

We sliepen in Hospederia San Martin op een pelgrimskamer. Die avond aten we met onze voorgangers, Chris en Wil. Het was gezellig. Het is ook terugkeren in de stad die we kennen van onze (fiets)camino's. Het is een muzikale stad.

Rua Carretas 33 - 1e etage

8 mei.

Onze eerste dag als gastheer/gastvrouw in de Huiskamer. Het was even wennen, waar is de huiskamer precies, waar is het koffiezetapparaat en hoe werkt het, waar is de keuken. Gelukkig was Chris er om ons wegwijs te maken, Wil was bezig het appartement schoon te maken.

De eerste ochtend kwamen er 3 Belgen, Vlamingen dus, met hun verhalen. Later kwam een manlijke pelgrim die vicarie pro had gelopen, dat wil zeggen, hij had gelopen voor iemand anders. Hij zelf kreeg het compostolaat, op het compostolaat staat de aantekening vicarie pro. Een vrouwelijke pelgrim van 79 jaar was blij de huiskamer gevonden te hebben, ze vroeg zich af of dit haar laatste camino geweest was.

's Middags hadden we even tijd om ons in te lezen. Tegen de avond kwam een manlijke pelgrim die vanaf de Col de Somport gelopen had, niet altijd zonder risico's, maar hij had het gehaald!

Chris liet ons het appartement zien. Heerlijk, een huis voor jezelf.

9 mei.

Vertrek uit "ons" appartement, we ontbeten onderweg, en om 9 uur stonden we voor het pelgrimskantoor. De beveiliging deed de deur van de Huiskamer open en we konden aan de slag.

Deze dag spraken we met 3 Belgische fietsers, 5 Nederlandse lopers en 2 terugkeerders. Onder de Nederlanders was Han Pronker, de webmaster van het Genootschap, met partner. Iedereen was blij en tevreden over zijn of haar camino. Alleen was er bij een vrouwelijke fietser iets

misgegaan bij het vervoer van de (elektrische) fiets, zodat ze eerst naar de fietsenmaker moest voordat ze haar camino kon beginnen.

Langzamerhand worden we wegwijz in het gebouw. We weten nu dat binnen het gebouw een VVV is, los Correos is er, de Renfe en de Alsa zijn vertegenwoordigd. Rugzakken kunnen tegen betaling opgeslagen worden.

10 mei.

Het wordt een vast patroon: opstaan, douchen, onderweg ontbijten met café con leche, zumo de naranja en tostada, bocadillas meenemen voor tussen de middag en om 9 uur voor het pelgrimsbureau staan.

Er waren nog maar weinig pelgrims. Dat bleef de hele dag zo. Wonderlijk, de ene dag zijn er rijen tot om de hoek en is er een wachttijd van ongeveer 2 uur om het compostolaat te krijgen, de volgende dag ben je als pelgrim zo aan de beurt. 's Ochtends gebeurde er niet zoveel. Voor ons tijd en gelegenheid ons goed in te lezen in het camino-gebeuren. Na de middag kwamen de Nederlandse pelgrims, 8 in totaal en 2 terugkomers. Onder hen een moeder, zus en dochter. Ze hadden een credencial in Vessem gehaald en waren geen lid van het Genootschap. Ra, ra, hoe kan dit?

Greta, de 200ste pelgrim in de Huiskamer

Opmerkelijk is dat er veel pelgrims uit Porto komen lopen. We konden de 200e (!) Nederlandse pelgrim verwelkomen, Greta uit Rotterdam.

Rúa Carretas 33 - 1e etage

11 mei.

Door de stromende regen liepen we naar de huiskamer. Beneden stonden op dat moment geen pelgrims in de rij. De hele dag door waren er weinig pelgrims, tot 's middags een uur of 4, toen werd het ineens druk.

Een Belg kwam al vroeg zijn verhaal doen; hij wilde eigenlijk een gratis lunch bij los Reyes Catolicos, maar dat bleek alleen voor de eerste 10 pelgrims van de dag te gelden, en hij had de middag daarvoor al zijn compostolaat opgehaald. Hij had de middag daarvoor van ons over de huiskamer gehoord. We hadden van een van onze bezoekers gehoord dat Henk ook nog zou komen, de voormalige voorzitter van de Elfstedenvereniging (de man die in 1997 op tv zei: it giet oan). Henk kwam inderdaad, hij was vanuit Saint Jean komen lopen, en we hadden een geanimeerd gesprek met hem. In de middag kwam er nog een sportief stel dat de Zilverroute gefietst had en nu doorging naar Finistère.

12 mei.

Het was alweer regen, regen, regen in Santiago. En er kwam een stroom pelgrims op gang. Vrijdag schijnt een drukke dag te zijn op het Pelgrimsbureau. De meesten komen heel tevreden, bijna euforisch met hun Compostela terug, voor het eerst zagen we 3 boze pelgrims: ze hadden te weinig stempels en kregen daardoor geen Compostela, terwijl ze volgens eigen zeggen 1000 km gelopen hadden (de Zilverroute), anderen gingen met de bus en kregen wel een Compostela.

We ontvingen 10 pelgrims. Een van de dames vond de voorbereiding in Vessem beter/spiritueller dan de hele camino zelf. Ze had daar betere contacten aan overgehouden.

Een stel fietsers had kritiek op het derde boekje van Clemens Sweerman (druk 2016). Met name de kaarten waren minder dan voorheen. Er was een echtpaar, van wie de man als Franse hospitalero in het pelgrimsbureau gaat werken.

13 mei.

De weergoden zijn ons en alle pelgrims niet goed gezind: al weer dikke buien met regen. Om 9 uur stond een rij pelgrims (met regenjassen) te wachten bij het pelgrimsbureau. Fons Boink, een BN-er bij het Genootschap, was onze eerste gast. Hij had de Ruta del Norte gelopen. Er kwamen meer gasten, 8 in totaal, een voor een sticker in zijn credencial, 2 die in september in de Huiskamer gaan hospitaleren. De Franse hospitaleros zijn naast ons bezig een kamer in te richten. Ze zoeken een meer spirituele benadering.

14 mei

Het weer was bewolkt, maar geen regen gelukkig. In de loop van de dag begon de zon zelfs te

schijnen! 's Morgens kwam Fons nog even koffiedrinken, later een Belgische pelgrim, die vanuit Porto gelopen had, en zo druppelde het door. 's Middags stonden er opeens 4 pelgrims voor de deur, die vanuit Porto gelopen hadden. Er volgde een vrouwelijke pelgrim uit Nieuw-Zeeland met Nederlandse roots, een vrouwelijke pelgrim die vanuit Saint Palais de camino Francais gelopen had. Ze had genoten van de tocht. Niet alles was leuk: ze had pelgrims meegemaakt die gestoken waren door bed wantsen. Een van hen was in het ziekenhuis terecht gekomen vanwege een

allergische reactie. Daarna kwam nog de webmaster van het Vlaams Genootschap en 2 vrouwelijke pelgrims uit Zuid-Afrika, die (gelukkig voor ons) nog redelijk Nederlands kenden.

We aten met Ed en Marielle bij Tarara, een restaurant tegenover het pelgrimsbureau. Zij gaan in september hospitaleren in de Huiskamer. Het was gezellig.

15 mei

Het was mooi weer voor de verandering. Wel bewolkt, maar regelmatig een zonnetje en een graad of 25.

Er kwamen niet veel pelgrims die dag, maar met de pelgrims die er waren hadden we een redelijk intensief gesprek. Daarnaast was er een terugkomer, Fons.

De Fransen naast ons zijn nu operationeel. We zien ze regelmatig. Fijn dat er een Nederlander bij zit die het Frans kan vertalen. Er werd nog een Deen naar ons gestuurd, hij is hospitalero vanaf morgen, en zou een gesprek hebben met Montse. Montse, coördinator van de vrijwilligers, bleek met vakantie te zijn en haar vervangster, Tessa, was pas om 15 uur aanwezig. De Deen bleek vrijwilliger bij de balie beneden te zijn. Sommige dingen lopen nog niet helemaal zoals zou moeten.

16 mei

Mooi weer! De Deen van gister zat beneden compostelas te schrijven.

's Morgens was het heel rustig, tegen de middag kwamen de pelgrims. Een jonge vrouw met een Duitse vriend, een vrouwelijke pelgrim die alleen uit Sint-Jacobiparochie gefietst was, een manlijke pelgrim die uit Sevilla was komen lopen, hij was een ex-collega van Chris. 2 Belgische dames die uit Porto waren komen lopen en 2 Nederlandse fietsers. De Fransen naast ons zijn begonnen, ze geven o.a. een rondleiding om de kathedraal om 18.30 uur. De Belgische dames konden zo mee.

Na het werk dronken we een glas met een Duitse hospitalero. De Duitsers horen niet bij een Genootschap, maar horen bij een bisdom. De Duitse mis is om 8 uur. Pilgertreffen om 13 uur. Rondleiding om de kathedraal om 18 uur. Zo doet elk land het op zijn eigen manier.

17 mei

Eerst was er regen, later kwam het zonnetje erdoor.

's Morgens was het heel rustig. Frank Soetens kwam vertellen hoe het gelopen is met de zaak van zijn vader (Soetens dus) en waardoor er nu 2 fietsvervoerbedrijven zijn: Schellens-Soetens en Soetens. Chris weet meer van de problemen.

's Middags kwam een stel dat gelopen was van Leon naar Oviedo en vandaar de camino Primitivo. Ze hadden door de sneeuw gelopen. Maar de gele pijlen op de stenen bleven zichtbaar! Ze hadden genoten. Later kwam de 250ste bezoeker samen met zijn vrouw en zus. Ze hadden de Ruta de la Plata gefietst. Het was hun eerste camino. Een uurtje later werd het ineens druk, Henk kwam terug uit Finistère, omdat de rij voor het compostolaat lang was, was doorverteld dat er een Huiskamer voor de Nederlanders was, en daar maakten velen dankbaar gebruik van. Het werd gezellig in de huiskamer.

18 mei

Om 9 uur stond al een terugkomer op ons te wachten. We dronken koffie met hem. Een Amerikaan, die in Antwerpen gewoond heeft (en dus enkele woorden Nederlands spreekt) was vanuit Madrid gelopen en gaat nu in Santiago hospitaleren. Hij zocht naar Montse, maar die is met vakantie, en hij kwam bij ons terecht. Het liep de hele dag door. 's Middags kwamen 2 manlijke pelgrims, doof, maar ze konden goed spreken en verstaan met gehoorapparatuur. Zij hadden gelopen, hun echtgenoten kwamen met camper achter hun aan. De heren aten en sliepen in de camper. De akoestiek in de Huiskamer kwam nog eens ter sprake, als er veel mensen zijn kun je elkaar moeilijk verstaan. De echtgenoten kwamen met het idee eierdozen tegen de muren te plakken om het geluid te dempen. In de namiddag kwam een groep lopers van de Portugese camino. Ze hadden nog geen compostolaat, omdat de wachttijden die dag lang waren. De rijen wachtende pelgrims stonden soms tot in de tuin! Er wordt verteld dat er 20% meer pelgrims zijn dan vorig jaar! Enkele fietsers hadden de Zilverroute gefietst. Het fietsboekje over de Ruta de la Plata is geschreven door Benjamins. Ze klaagden dat het boekje achter het bureau geschreven was, dat de route niet gefietst was door hem. Een aantal aanwijzingen klopten niet.

19 mei

Om 9 uur stond de eerste wandelaar voor de deur. De wachtrijen beneden voor het compostolaat waren groot, wij kregen ook veel bezoek, 22 pelgrims kwamen koffiedrinken, er waren 2

terugkomers. De pelgrims zijn over het algemeen blij dat ze hun compostela hebben en ze waarderen de koffie of thee die ze van ons krijgen.

Op de credencial van het Genootschap staat abusievelijk een verkeerd adres: Rúa de Carretas 31 in plaats van 33. De buurman op nummer 31 verwijst overigens wel naar het Pelgrimsbureau.

20 mei

Het was een afwisselende dag. 's Morgens kwamen een manlijke en vrouwelijke pelgrim, die met een handbike vanuit Lissabon via Finistère naar Santiago gekomen waren, aan. Daan, een andere pelgrim was al eerder bij ons geweest en had hun komst aangekondigd. Er is een lift in het pelgrimsbureau, maar deze functioneert niet. Bij navraag wordt aangegeven dat het maanden kan duren voor hij functioneert, als hij al gaat functioneren. Er zijn problemen met de elektriciteit. Het was mooi weer, dus we hebben ze beneden in de zon koffie en koekjes aangeboden en onze bewondering uitgesproken.

De handbikers

Er was een vrouwelijke pelgrim van 81(!) jaar die met haar zoon vanuit Burgos gelopen had. Een Belgische pelgrim was al maanden onderweg met camper en had recent de camino Primitivo gelopen. 's Morgens liep hij 10 of 15 km, liep dan terug en haalde de camper op. Hij had al > 2000 km gelopen.

Gister waren er 1400-1500 pelgrims bij het compostelaat. Een record. Het is druk in de stad, er zijn veel pelgrims maar ook busladingen met toeristen.

21 mei

Onze laatste volledige dag. Om dat te vieren hadden we Santiago taart voor de pelgrims (maar ook voor ons zelf) meegenomen. De eerste pelgrim was er al voor 9 uur. En al spoedig volgde er een terugkomer die een Amerikaanse vriend had meegenomen. Zo liep het de hele dag door. Een Belgische terugkomer die met camper op de camping stond liet zijn Belgische geloofsbrief (dus geen credencial) zien. Hij nam een aantal visitekaartjes uit de Huiskamer mee om de Huiskamer in België/ Vlaanderen te promoten. De pelgrims die we zagen waren enthousiast, soms zoekend naar een nieuwe richting in hun leven. De laatste pelgrims hadden met een gids gelopen. Een vrouwelijke pelgrim had de nagels van enkele tenen verloren, desondanks was ze doorgelopen. Op karakter. Beneden ons, bij het pelgrimsbureau, waren de rijen korter dan de dagen daarvoor. Er stonden in elk geval geen mensen buiten te wachten.

Verslag van Els en Frans Schlooz

22 mei – 5 juni

De vrijwilligers meten pelgrims van harte welkom in het pelgrimsbureau.

22 mei

Vandaag de overdracht gehad van Geke en Jaap. Ze lieten ons een splinternieuw onderkomen zien, een lichte ruime met een tafel met 8 stoelen en 2 relaxstoelen, gelegen aan een rustige gang op de eerste etage.

De gebruikelijke overdracht vond plaats waarbij bleek dat Geke en Jaap alles keurig hebben achtergelaten. Ook het appartement was op de Hollandse manier gepoetst, alles spic en span, dus welgemoed begonnen we aan onze twee weken.

Rond 09.30 uur kondigden de eerste gasten zich aan. De koffie was zeer welkom en al gauw ontstonden mooie gesprekken, waarbij onze rol vooral een luisterend oor was, zonodig doorvragen, verwijzen naar relevante informatiepunten in de stad en goed registreren wat van belang of ter verbetering was.

We legden contact met onze Franse en Duitse burens, met de bewaking en andere mensen binnen het gebouw. Iedereen was hartelijk en behulpzaam.

Een priester had een aantal papierrollen gekregen met een stripverhaal met Nederlandse tekst. Hij vroeg ons of we dit konden vertalen. Hem beloofd een pelgrim te strikken die Spaans spreekt. Uiteindelijk bleek het stripverhaal een wat kinderlijk verhaal over een vogel en een gebroken vleugel en iemand die Kerstkaarten maakt, dus geen verband met de Camino

We vinden het werk leuk. Els en ik splitsen ons automatisch op als iemand te weinig ruimte of aandacht heeft. De pelgrims stellen de aandacht erg op prijs, het is gewoon dankbaar werk.

23 mei

Vandaag internet gekregen! Ook deze dag weten veel bezoekers ons te vinden. Men is enthousiast over de lichte ruimte en over de gastvrijheid. Bij de uitgang van het Compostela kantoor willen we eigenlijk een betere signalering naar de Huiskamer. We willen een whiteboard met vermelding plaatsen maar ook hier zijn regels, het wordt (nog) niet toegestaan. In Spanje duurt zo'n praktische oplossing gewoon wat langer...Soms lopen we langs de rijen en luisteren we of we Nederlands horen praten en dan wijzen we de pelgrims op het bestaan van de huiskamer. Ook gaat een van ons soms op het binnenpleintje zitten om mensen te "scoren" wat een dubbel genoegen is want in de Huiskamer merken we weinig van de 30 graden die het buiten is...Vandaag bezoek van 2 heren van het Belgische genootschap. Ze waren enthousiast over de ruimte en de sfeer en zegden toe een artikel hierover te schrijven. Antoine, onze buurman van de Franse huiskamer, ziet met lichte afgunst onze drukte en uitbundigheid aan.

24 mei

De dag wordt gekleurd door een uitbundige André, die tot zijn opluchting zijn paspoort bij ons komt ophalen. Een innige omhelzing en "jullie zijn mijn redding!" van een man die zijn paspoort was verloren in het vliegtuig en via politie, thuis verblijvende echtgenote en de speciale post zijn paspoort een dag voor vertrek naar Nederland weer in handen had. Een pelgrim liep de camino in het kader van een coaching project.

Rond 16.00 u. kwam Roderick, de TV-pater. Hij was erg geïnteresseerd en enthousiast over de Huiskamer en maakte filmpjes voor Facebook.

Vlak voor sluitingstijd kwam een uitgeputte pelgrim, die noodgedwongen haar voetpelgrimage met de fiets had voortgezet. Ze had geen slaapplek en vroeg veel informatie. Derhalve onze kamer – met goedvinden van de interieurverzorgster- pas om 18.00 u. verlaten.

Een bezoeker vertelde vorig jaar verkracht te zijn in Lissabon. Ze zei erg teleurgesteld te zijn in het Genootschap, omdat geweigerd was om dit voorval als waarschuwing te vermelden in het verenigingsblad. Ze had weliswaar een vertrouwenspersoon toegewezen gekregen, maar klaarblijkelijk mocht het positieve imago van de Camino niet aangetast worden. Ze had de Camino nu opnieuw gelopen, hetgeen goed had bijgedragen tot de verwerking van haar trauma.

25 mei

We zijn burgerlijk ongehoorzaam. Zonder toestemming zetten we een wervend bord halverwege de trap. Er worden medicijnen bezorgd voor een pelgrim die diabetes is en die langs zal komen. Ze liggen in de koelkast. Zeer lange rijen bij het pelgrimbureau, de hele dag bezoek. Een pelgrim beklaagt zich over de prijs van het Nederlands pelgrimspaspoort, veel te duur! Ook het aantal vakjes op het paspoort is te klein, waarom ook niet aan de achterzijde? Regelmatig komen pelgrims vaker terug, vooral als ze alleen zijn. Mooie gesprekken met een lach en een traan.

26 mei

Veel terugkomers, wat mogelijk wordt veroorzaakt door de regen. Een vrouw beklaagt zich over de fietsers zonder bel, die de wandelaars bijna overhoop rijden. Ook klaagt ze over het feit dat vele kerken gesloten zijn en daarmee niet bijdragen aan het religieuze of spirituele aspect van de Camino. De flyers zijn aangekomen bij het postkantoor maar men wil ze niet afstaan alvorens ik het verzendnummer kan melden. We zullen contact opnemen met de vervanger van Chris (Chris loopt naar Rome).

De papieren rollen met stripverhaal blijken een kinderverhaal te zijn zonder enige associatie met de Camino. Via een bezoeker, die Spaans spreekt geprobeerd de priester (zie 22-5) te bereiken, maar die is vaak afwezig.

OM 16.45 u. komen 2 Nederlandse pelgrims met in hun kielzog een Litouwse, twee Duitsers en een Amerikaan. We ontvangen vaker Nederlandse bezoekers die hun "groepje" meebrengen.

27 mei

Drukke dag, veel nieuwe bezoekers en ook veel terugkomers. Er komen mensen die vragen om slaapplekken, reismogelijkheden, goede restaurantjes, vragen over de H. Mis. Bijna iedereen is enthousiast, ook moe maar voldaan. De drukte en de holle akoestiek zorgen wel voor veel prikkels, waardoor we gisteren erg vermoeid waren.

Pelgrims brengen soms buitenlandse medepelgrims mee, maar we waken ervoor dat iedereen beleefdheidshalve bijv. Engels gaat spreken. De Huiskamer is een beetje thuis komen en dus is Nederlands hier de voertaal.

De vrijwilligers heten pelgrims

28 mei

De pelgrims reageren enthousiast over de nieuwe ruimte, met name de pelgrims die de eerdere lokalen ook hebben meegemaakt. De firma Schellens Soetens (fietstransport) bezocht ons en vroeg om geplastificeerde posters op te hangen. Niks toegezegd maar belooft dit verzoek aan het Genootschap door te geven. Heb bewust wat afstand gehouden...Ze schijnen op het plein voor de kathedraal actief mensen met een fiets aan te spreken en hun diensten aan te bieden. We horen dagelijks indrukwekkende, inspirerende en emotionele verhalen die we hier niet inhoudelijk willen vermelden, maar die van het gastechtpaarschap een bijzondere ervaring maken. Regelmatig komen pelgrims vlak voor sluitingstijd binnen wat de dag soms lang maakt, maar hier doen we niet moeilijk over. We hebben goed contact met de Fransen, gastheer Antoine komt regelmatig een bakje koffie "doen". Regelmatig terugkomers.

29 mei

Ieder uur loop ik langs de wachtrij en zeg dan vragend "Zijn er mensen uit Nederland of België ???". Als mensen dan reageren, nodig ik ze uit voor de Huiskamer. Regelmatig wagen ook buitenlandse pelgrims een poging als reactie op ons bord, waarop ze "koffie" en ""thee" lezen. Een van onze gasten is een tekenleraar, die prachtige tekeningen heeft gemaakt van dorpen en steden die hij heeft bezocht. Hij is desgevraagd bereid om tekeningen ter beschikking te stellen voor de Jacobsstaf. Zijn naam is Wim Schellens (rietjewim@hotmail.com).

30 mei

Vandaag kwam een pelgrim die was gebeten door een hond. Ze had inmiddels een tetanusspuit gekregen en praatte er laconiek over. Ook kwam Joop v.d. Pas op bezoek. Ik ontmoette hem al eerder tijdens de Camino Frances in 2014. Hij is vertrokken in Oisterwijk en is via Lourdes naar Santiago gewandeld. Hij trekt een karretje met daarin zijn spullen. Hij gaat door naar Fatima. Hij is 83 (!) jaar. Het aantal fietsers lijkt toe te nemen. De Nederlandse pelgrims komen vooral uit Noord-

Brabant. Een pelgrim is van plan een eigen herberg te beginnen, hij is op zoek naar een pand of een stuk grond. In zijn herberg echter geen wifi!

31 mei

Vandaag lange rij wachtenden. Onze bezoekers komen soms eerst koffiedrinken en hopen dan dat de rij korter is geworden. Dit blijft onvoorspelbaar. De Camino Frances zorgt regelmatig voor discussies, met name de laatste 100 kilometer. Door de drukte wordt de echte pelgrim gehinderd in zijn beleving en uitvoering; bedden vaak bezet, veel lawaai en oppervlakkigheid. Veel pelgrims zeggen blij verrast en dankbaar te zijn over de capaciteit van hun lijf. "Wat ben ik een rijk mens!" Soms heeft iemand allerlei klachten gehad en vertaalt dat als een teken dat de leeftijd begint mee te spelen: "dit is helaas mijn laatste Camino!" De gedachte van Ricky Rieter wordt door de bezoekers erg op prijs gesteld.

1 juni

Pelgrim Henk (van de vriendin met de gebroken enkel) kwam vandaag met zijn vriendin. Hij heeft toentertijd een klacht ingediend tegen het Genootschap, maar hij weet de Huiskamer inmiddels weer te vinden. We hebben vrijwilligers van de Fransen, Engelstaligen en van de Duitsers op de koffie gehad om de banden aan te trekken. De Duitsers bieden hun kamer aan als we incidenteel face-to-face met een bezoeker willen, dit omgekeerd ook aangeboden. Het is aan te bevelen om wat Spaans te leren (wat wij niet hebben gedaan) om te communiceren met de guards en andere betrokkenen. De samenwerking verloopt echter vlot.

2 juni

Vandaag de binnenkomst van Simone Aarendonk, die in juli vrijwilligster is en die nu haar Camino Frances beëindigde. Een ontroerende ontmoeting met een Belgische pelgrim, die aangereden was door een dronken automobilist en die zeer ernstig gewond was. Na 5 jaar revalidatie vierde hij zijn herstel met een camino vanuit Faro. Wat een wilskracht!

Het reisbureau blijkt niet te weten dat er naast vliegveld Frankfurt ook vliegveld Frankfurt – Hahn bestaat. Gelukkig konden we tijdig een logistiek probleem van een pelgrim voorkomen. Hopelijk weten ze ook dat er een vliegveld Dusseldorf-Weeze heet en een vliegveld Brussel Charleroi, alle 3 vliegvelden die Ryan Air gebruikt.

3 juni

Terwijl de rijen buiten steeds langer worden, valt bij de rondgang op dat er zich relatief weinig Nederlanders in bevinden. We hebben de nieuwe flyers verspreid bij Toeristeninformatie, in ons eigen gebouw en bij San Martin Pinario. Vandaag kwamen onze opvolgers Jan en Betti alvast een kijkje nemen. Maandag a.s. is er om 10.00 u. een bijeenkomst van alle vrijwilligers op initiatief van Montse. 2 Pelgrims vertellen dat ze enkele dagen geleden getuigen zijn geweest van straatrellen in Santiago, waarbij de plaatselijke M.E. stevig ingreep. De aanleiding blijkt de ontruiming te zijn geweest van een kraakpand, hetgeen blijkbaar tot veel woede heeft geleid.

4 juni

Onze laatste dag. Diverse terugkomers, ook mensen die na de tocht naar Finistère en Muxia nog even verslag komen uitbrengen. Mijn verjaardag gevierd met Tarte Santiago i.p.v. koekjes, t.g.v. ons afscheid onze Duitse, Engelse en Franse collega's plus de Compostella schrijvers getrakteerd op die beroemde koekjes uit Santiago. Netwerken dus met een Bourgondische inslag. Jan en Betti

kwamen ook weer even op bezoek, ze hebben er echt zin in om aan hun 2 weken te beginnen. De Duitsers vinden het prima, als wij onze pelgrims attenderen op de spirituele tour die zij dagelijks om 18.00 u. organiseren.

Nawoord:

We hebben prachtige weken gehad. Meer dan 300 pelgrims hebben we mogen ontvangen met hun verhalen en ervaringen. We mochten een vraagbaak zijn en onze kennis groeide iedere dag. We hebben veel emoties gezien:

Weemoed, "het avontuur is afgelopen",

Blijdschap, "ik heb het gehaald",

Verlangen, eindelijk terug naar mijn gezin",

Trots, ik heb bijna 3000 km gefietst",

Dankbaarheid, "dat mijn lichaam mij dat mogelijk maakt"

Verdriet, "mijn blessures hebben mijn doel doorkruist

Boosheid, "fietsers zijn asociaal"

Ontroering, ik behoorde tot een internationale familie"

De vele bezoekers hebben ons veel geleerd! We waren soms tot tranen geroerd, we hebben gelachen, gediscussieerd, we hebben stiltes laten vallen, maar vooral veel geluisterd. Onze harde schijf is bijna vol. We hebben veel geleerd, over onze bezoekers, maar ook over onszelf.

We zijn dankbaar dat het Genootschap onze deze kans heeft gegeven om deze ervaring mee te maken. De Huiskamer biedt de pelgrims een ventilatiemogelijkheid, die zeer op prijs gesteld wordt en die een grote bijdrage kan leveren aan de "landing".

De vrijwilligers heten pelgrims **Verslag van Betti en Jan** van hart welkom in het **5 juni – 19 juni**

De gebruikelijke overdracht vond plaats waarbij bleek dat Els en Frans alles keurig hebben achtergelaten. Ook het appartement was op de Hollandse manier gepoetst, alles spic en span, dus welgemoed begonnen we aan onze twee weken.

De overdracht kon beginnen, helaas voor Els en Frans moesten ze langer blijven omdat we een introductie kregen, die voortaan om de 14 dagen plaatsvindt aan het begin van iedere overdracht! Dat duurde zeker 1,5 uur!!

Vandaag een uitgebreide informatie gekregen over de Spaanse organisatie, die in samenwerking met de Gemeente Santiago en de Provincie (Gouvernement) het gebouw helemaal hebben gerenoveerd en het mogelijk hebben gemaakt om meerdere huiskamers aan te kunnen bieden. De kosten zijn door deze 3 partijen gedragen maar voor het onderhoud zal in de toekomst een bijdrage vanuit iedere Huiskamer nodig zijn...

Verder heeft men ons geïnformeerd hoe of we de pelgrim tegemoet kunnen treden en wie er beschikbaar zijn voor eventuele bijstand. Ook werd benadrukt dat men graag zou willen dat er in iedere afdeling, lees Huiskamer, een eigen geestelijke aanwezig zou kunnen zijn in de toekomst. Dit wordt het nieuwe beleid als ik dat goed heb begrepen. Het is voor mij dan ook vanzelfsprekend dat er deze dag een geestelijke bij ons binnenliep. Waarvoor dank aan de Apostel!

Aan hem heb ik gevraagd hoe we hier een invulling aan zouden kunnen geven, en hij wees me op de mogelijkheid om dit aan te vragen bij het secretariaat van de Nederlandse kerkprovincies. Ook gaf iemand een tip om op de website van het Katholiek Nieuwsblad, een oproep te doen voor vrijwillige deelname als pastor of pastoraal werker.

Ook nog noemde hij een naam van iemand binnen het RKK, Leon Feijen, wie weet kan deze persoon ons verder helpen.

Ondertussen kwamen er steeds pelgrims aan en de koffie vloeide rijkelijk. De verhalen kwamen los en de Huiskamer zat tegen het einde van de dag vol en de sfeer was optimaal. Een verhaal dat als eerste genoteerd is door ons gaat over de informatie die een pelgrim heeft gekregen vanuit Utrecht.

Zij, Marleen, is een ervaren loopster, heeft de Camino Frances gelopen en heeft zich in Utrecht laten informeren over de Camino Primitivo.

Het advies was dat deze Camino goed te belopen is op lage wandelschoenen en weinig door de bossen gaat. Haar ervaring was geheel anders. Zij heeft dit ervaren als veel bossen en slecht begaanbare paden. Zij had zeker hoge schoenen nodig gehad en heeft zich als vrouw alleen niet veilig gewaand. Regelmatig heeft zij met andere lopers contact gezocht, om niet alleen te hoeven lopen. Daarom voldeed deze route niet aan haar verwachtingen en dat wilde zij wel melden. Zij zou zelf ook contact opnemen met Utrecht, maar ik wilde dit wel vast melden.

6 juni

Vandaag heus voor de 1e dag helemaal zelfstandig opgestart.

Er kwam een wandelaar binnen die vanuit Nederland was vertrokken en zich dit 40 jaar gelden had voorgenomen na een gebeurtenis in zijn persoonlijke leven, en hij was opgetogen en dankbaar dat hij na zijn pensionering dit mocht hebben volbracht!

Ook weer vandaag terugkerende bezoekers, en iemand die zelf als vrijwilliger hier heeft gewerkt, mooi om te zien dat dit fenomeen zich voordoet...

Terugkerende bezoekers kunnen je ook de gelegenheid geven om de vragen die je nog aan ze hebt, alsnog te kunnen stellen. Het verhaal is nu voor mij completer. (B)

Een rustige dag waarop we alle info zelf even konden doorlezen.

7 juni

Drukke dag. De eerste bezoeker was al voor 09.00 uur ter plaatse. Een vrouw uit Noorwegen met een Nederlandse moeder. Wilde graag Nederlands horen praten. Nou, daar zijn we goed in.

Totaal 23 bezoekers die zich hebben ingeschreven. De 6 terugkeerders en 5 begeleiders niet meegerekend.

Mooie verhalen aangehoord, adviezen gegeven en veel koffie, thee en water verstrekt.

Betti heeft het pakje met eierschalenkunststof (3 x letterwaarde) opgehaald en dat was nog een hele klus. Het stond op naam van Frans en niet op "de Huiskamer". Gelukkig spreekt Betti een mondje Spaans en na wat heen weer gepraat kreeg ze het toch mee en het is gemonteerd.

Met een voldaan gevoel sluiten wij deze dag weer af en gaan een biertje pakken. In de zon, die nu weer op een plezierige manier de terrassen verwarmt.

8 juni

Met frisse moed aan de dag begonnen, helaas voor ons gaat deze tergend langzaam, er komen vandaag maar weinig Nederlandstaligen voorbij....

Alhoewel er ook tot nu toe 4 Afrikaanse pelgrims zijn geweest, er wordt door hen zowel Nederlands als Afrikaans gesproken.

We hoorden ook dat er in Australië voor deze pelgrimsroutes reclame wordt gemaakt omdat er een apart beeld wordt geschetst over de Apostel Jacobus. Indien men deze apostel heeft aangeroepen voor hulp, zodra die er kwam, wordt men geacht deze pelgrimage als aflaat te maken...

Uiteindelijk toch nog een mooie dag!!!

9 juni

Vanmorgen werd de trapopgang geblokkeerd, want de aannemer moet enkele treden vervangen. Hoofd bewaking kwam dat melden en de borden zijn naar de andere trap in de wachtrij verplaatst. Dat betekende dat als je het inschrijf kantoor uitkwam, er geen bord stond en de trap geblokkeerd was. Ondanks dat dit aan de mensen in de rij verteld is, viel het bezoekersaantal tegen. Deze reparatie heeft de hele dag geduurd. De rij wachtende pelgrims was langer als andere dagen (men stond zelfs buiten het gebouw, dus de trap af naar de rugzakberging) en het tempo van de gongslagen (iedere gongslag is toegang voor 1 pelgrim) was lager als dat wij gewend zijn.

10 juni

Gelukkig, de trap is weer gemaakt en het werd weer een drukke dag.

Tussen de middag was het even rustig, ook in de rij wachtende, dus tijd voor een broodje.

Dat schiet er soms bij in en dan hebben wij pas laat tijd om te eten en zo iets moet je toch wel bijhouden.

Verder een dag met nieuwkomers die elkaar hier weer terugzagen en bijna burens die van elkaar niet wisten dat zij los van elkaar de Camino gingen lopen. Mooie verhalen en verrassende gesprekken.

11 juni

Het was een rustige start vandaag, met ook wat terugkerende gasten die echter niet lang bleven zitten in tegenstelling tot gisteren.

De verhalen zijn veelal indrukwekkend, over de route krijgen we veel informatie die we ook soms kunnen doorspelen aan iemand die nog verder wil. Ook zijn er pelgrims die een eerder route hebben gelopen en zij hoeven niet persé nog een Credencial.

Nog geen mensen gezien die te paard of per ezel zijn gegaan en den meesten zijn blij dát ze hun weg zijn gegaan én het doel hebben bereikt!!

Om meer Nederlandstalige Pelgrims te bereiken heb ik vandaag aan Montse gevraagd of er een aankondiging op het ledscherm kan gezet van onze Huiskamer, dan komt men binnen en wordt er direct al op geattendeerd. Morgen de reactie.

12 juni

Vanmorgen opgelet of de Nederlandse tekst op het grote ledscherm stond en ja hoor.... gelukt, met dank aan Montse, en we hebben aangegeven dat de plek van dit scherm nog veranderd kan naar de voorkant van de rij zodat iedereen voldoende tijd krijgt om alles wat dat scherm te melden heeft ook goed gelezen kan worden. Nu kun je er zo voorbijlopen en als je weggaat let je er niet meer op.

Heel rustig in het begin, 2e bezoeker pas om 11.00u. En daarna liep het door. Geen bijzonderheden, wel adviezen;

- Jacqueline Thijssen meldt ==> gelopen. Porto-Santiago diverse pijlen ontbreken, veel Albergues toegevoegd en hinderlijk veel fietsers op de Pelgrimsroute.
- Pontevedra - Padron==> wegnr. N550 ontbreken veel pijlen
- Caldas de Reis. Bij het beeld van de pelgrim op de bank, pijl in foutieve richting!

Dan liepen er zo maar nog twee Italiaanse pelgrims onze huiskamer binnen die we wel hebben voorzien van koffie en thee, maar ze dachten hier meer toeristische info te krijgen waardoor ik ze heb doorverwezen.

Als er veel mensen in de kamer praten is het onmogelijk voor iemand met een gehoorapparaat ook maar iets op te vangen van een gesprek!! Het is heel erg weerkaatsend binnen.

Om gordijnen op te kunnen hangen verende douchegordijnstangen kopen want die kan men tussen de stenen inklemmen en hoeft men niet te boren. Mocht dit worden toegestaan dan is dit wellicht iets om mee te nemen volgend jaar.

13 juni

De pelgrims stellen de aandacht erg op prijs. We krijgen dat steeds te horen als mensen hierboven zijn geweest, het is gewoon heel dankbaar werk.

Een Pelgrim heeft vandaag een Boterham met pindakaas van ons gekregen, daar had hij zo'n zin in gisteren dat we hem dat hebben beloofd, hij kwam als Pelgrim voor een hoger doel, had een speciale brief mee met een stempel van de Bisschop en die zou hij hier in de kerk moeten laten afstempelen, zodat hij zijn belofte gestand kon doen. Hij vertelde een stukje van zijn levensverhaal en heeft onderweg pas ervaren wat echte rijkdom is....

Het is een zéér rustige voormiddag vandaag en daarom heb ik me druk gemaakt over Facebook en er wat foto's op geplaatst!

Vandaag kwam de zus van een van mijn collega's binnenwandelen (heeft vanaf St. Jean-Pied de Port gefietst), was ook nog jarig vandaag, én de 800e pelgrim in deze huiskamer.

We zijn vanuit Eindhoven gebeld over hoe het gaat en Jan heeft gemeld dat alles prima verloopt. Martine Bakker heeft onderweg nogal wat tips voor veranderingen in het boekje, mensen die

dementerend zijn, of het huis niet schoon hadden, ofwel gewoonweg gesloten. Ze zal met Wobine zelf contact gaan opnemen hierover omdat ze elkaar onderweg hadden getroffen.

Gelukkig kwam de stroom Pelgrims na de middag tóch nog op gang.

14 juni

Vanmorgen al direct 4 pelgrims binnen, nog voor de koffie!! Ze waren gisteren al aangekomen en waren ook met verschillende koppels die elkaar onderweg al hadden getroffen, het was hartverwarmend om te zien hoe zij elkaar omarmden en een traantje lieten....

Ook onder hen een dame die gisteren al was aangekomen en ons had bezocht, blijkbaar had zij veel betekend voor de anderen tijdens het wandelen, gezamenlijk verlieten ze de Huiskamer om naar de mis te gaan. Daarna hadden we een zeer mooie ervaring met iemand die zichtbaar was aangedaan en zijn verhaal met een voorbeeld omlijstte, indrukwekkend en fijn om zo iemand te kunnen ondersteunen. We worden er zelf rijker door!!

Door de dag heen zijn er pelgrims en terugkerenden geweest en we hebben tot nu toe in deze 2 weken best veel Belgische pelgrims binnen gehad die zich afvroegen of men in België weet van het bestaan van deze Huiskamer!! Het zou mooi zijn om evt. met hen samen te werken.

15 juni

Vandaag vanaf het eerste uur doorlopende bezoekers in onze Huiskamer ontvangen. Mooie ontmoetingen en ook iemand die voor haar broer liep en geen idee had daarvoor een extra Compostella te kunnen krijgen, even daarbij geholpen. Voor we het in de gaten hadden was het 17.15 uur!! De schoonmaakploeg stond al klaar, maar wát een fijne gesprekken vandaag.

16 juni

Vandaag was het druk beneden maar voordat wij in onze Huiskamer bezoekers kregen was het al tegen 10 uur. Wel hebben we beneden veel kunnen bijspringen want de rij werd langer en langer. Veel rugzakpelgrims, maar ook veel vragen waar kan ik logeren, eten, de fiets inleveren enz. Ook pas heb ik vandaag te horen geregen dat er een info over Galicië is in het gebouw, aan de overkant van de binnenplaats rechtdoor. Daar kunnen we ook plattegronden krijgen voor in de Huiskamer, fijn dan hoeven we niet speciaal daarvoor naar de stad... Ook vandaag weer een pelgrim die de tocht liep omdat haar man was overleden en zij deze samen hadden willen lopen, we hebben haar erop gewezen dat zij een postuum Certificaat kan krijgen aan de balie, zij was daar verrast over en wist dit niet. Mooi dat we er ook daarvoor kunnen zijn...

17 juni

Het gebouw binnenkomend zagen we al een rij pelgrims tot in de tuin...Dat beloofd wat!

Vanochtend zijn er 9 Pelgrims op bezoek gekomen en er was iemand bij met een arm op de fiets.

Hij heeft het onderweg zelf erg zwaar gehad temeer daar, er nogal wat regendagen bij waren. Is daarom, ook al had hij een tent mee, toch regelmatig gaan overnachten in of een toevallig onderkomen ofwel in een garage opgevangen, door naar zijn zeggen een harmonieus gezin! Mooi dat hem dat is overkomen, emotioneel echt zwaar vond hij, met het klimmen vd temperatuur ging alles ook weer wat beter.

Zulke verhalen doen wat met je en je hoopt dat je hem hebt kunnen ondersteunen vanuit de Huiskamer. Ook de andere vrijwilligers kunnen je hulp nodig hebben zoals vandaag bleek.

Een van de Engelsen heeft een zieke, de vrijwilligster wilde naar de apotheek en ik heb even de honneurs waargenomen en haar wat bouillon gebracht omdat iemand ná het overgeven ook zouttekort heeft en zo niet snel kan opknappen.

Al met al een zéér afwisselende dag waarin ons totaal op 14 pelgrims staat wat weinig is voor onze begrippen....

Morgen beter hopen we.

18 juni

Zo onze wens is verhoord!! Het was vanmorgen een rij tot achter in de tuin vanaf 09.00u.!

Iedereen wilde in de morgen de Compostella ophalen en daarom hadden we ook meer mensen vandaag in onze huiskamer, verschillende kleinere en groter hulpvragen en AD EN JOSÉ kwamen binnen op de verjaardag van AD!! Samen met iedereen die er was (12 mensen) voor hem gezongen....

Ook vandaag ontdekt dat er in de telling opzij van het Excel twee keer een getal dubbel is ingevoerd. Om niet al te veel problemen met dit bestand op te roepen heb ik die getallen oranje gemaakt zodat dit duidelijk is aan het eind van dit seizoen. Of we ook de 900e mogen begroeten is nog niet zeker vandaag, het zou leuk zijn. In ieder geval moeten we de formulieren wel even kopiëren in het Hospederia San Pinarío.

Verslag van Marileen en Bernadette

19 juni – 3 juli

19 juni

Zondagavond 18 juni komen Jan en Betti ons ontmoeten bij San Martin Pinario om een borreltje te drinken. De eerste opmerking die Jan maakt is dat hij wel een maand zou willen blijven om de Huiskamer te bestieren. Het is Jan en Betti bijzonder goed bevallen. We worden overladen met enthousiaste verhalen en heel veel informatie. We eten samen en wederom stroomt de informatie over de tafel. Allemaal heel handig. We spreken af elkaar om half 9 voor het pelgrimsbureau te ontmoeten. Jan en Betti zitten ons al op te wachten. We worden voorgesteld aan de bewakers, heel belangrijk. Die moeten ons iedere ochtend binnen laten en voor ons de huiskamer opendoen. We worden geïntroduceerd in de dagelijkse routine, koffie klaarzetten, huiskamer inrichten, computer opstarten, ramen tegen elkaar openhouden om de temperatuur dragelijk te houden, bord van de huiskamer beneden klaar zetten. Om 10.00 uur worden we gehaald voor de introductie bijeenkomst van het ACC. De priester/Bisschop? spreekt ons toe en een pastoor uit Mallorca die de camino ieder jaar loopt met een aantal gevangenen. Hij gaat in op het belang van de christelijke waarden van de camino en wij worden verzocht deze waarden ook actief uit te dragen. Het is een lange bijeenkomst. Er ontstaan discussies over het ACC, ideeën worden gegeven over het contact tussen het ACC en de landelijke verenigingen. De vrijwilligers die aan de desk zitten om de Compostella 's uit te schrijven zijn ook bij de bijeenkomst aanwezig en de zusters van de organisatie die de Engelstaligen opvangt. Bernadette en ik ervaren de bijeenkomst verschillend. Ikzelf vond het een fijne bijeenkomst, en goed dat het belang van de Christelijke waarden wordt onderstreept.

Nadat we terugkomen van de bijeenkomst, krijgen we nog de laatste informatie van Betti en Jan en laten ze het aan ons verder over. Zij vertrekken. Wij staan er nu "alleen" voor. Het loopt constant door met pelgrims. Af en toe gaan we naar beneden om de Nederlandse pelgrims in de rij op de Nederlandse huiskamer te wijzen.

Pelgrims die eruit springen zijn: een 26-jarige dame uit Utrecht, een vrouw uit Arnhem die kanker had overwonnen en nu op de fiets de tocht vanuit Nederland heeft gemaakt, een stel op de fiets die een andere Nederlandse fietsster in Leon die daar was gevallen achter hadden moeten laten.

Onze eerste dag zit erop. We zijn tevreden en voelen ons al bijna echt gastvrouwen van de huiskamer.

21 juni

We worden vanochtend verrast door een Pelgrim die direct al om 9 uur de Huiskamer binnentreedt. Hij is verrast omdat ik me nog net sta om te kleden om mijn ACC-shirt aan te doen. Zo'n welkom had hij niet verwacht. Hij was emotioneel en we hebben even rustig met hem kunnen praten over zijn ervaringen. De ochtend was rustig en de middag heel druk. De aanloop bleef op gang, vaak zaten we met velen om de tafel.

Bijzondere gasten van deze dag waren o.a.: Clemens Sweerman en Woubien, dit keer lopend aangekomen vanuit Pamplona. Erg leuk en bijzonder om hen als gasten te ontvangen. Later, nadat de dienst erop zat, kwamen we ze weer toevallig tegen en hebben we samen nog een pilsje/cana gepakt. Erg leuk om meer van hen te horen over de oorsprong van de fietsgids, en de oprichting van het genootschap etc.

In de ochtend nog een jonge dame, van 27, nu de camino Portugues had gelopen vanuit Porto en op deze route het spirituele aspect van de camino heel erg had gemist. Zij was er tegelijkertijd met een man die kort voordat hij was vertrokken zijn schoonzus was verloren en vorig jaar zijn broer. Hij was hier nu even emotioneel over maar durfde zijn emoties niet te tonen en stak dus van wal in monologen die elkaar in rap tempo opvolgen. Hij vertrok eerder dan de jonge dame. Gelukkig konden we daarna de jonge dame nog de aandacht die zij verdiende schenken. Zij bleek vorig jaar haar broer te hebben verloren en gaf aan dat het jammer was dat zij daarover niets had kunnen delen met de man.

Een bijzondere gast aan het einde van de dag was ook een man die is komen fietsen vanuit Terschelling. Hij wilde de bergen vermijden en had zich bedacht om te kijken hoe ver hij zou kunnen komen door alleen langs het strand te fietsen. Hij was de eerste etappen gekomen tot ergens in Normandië. Toen is hij naar huis gegaan en heeft daar de route ook weer opgepakt. Vandaar zijn route weer opgepakt en langs de kust zo veel mogelijk gefietst. Hij zal ook weer terugfietsen en heeft de tijd want hij hoeft pas in september weer terug te zijn.

We zijn te lang doorgegaan. De woonkamer zat nog vol, we moesten de administratie nog bijhouden, Het Excel bestand wilde niet goed opslaan. Gegevens die waren ingevoerd verdwenen weer. Toen hiermee maar gestopt, morgen is er nog een dag. Het was ong. kwart voor 6 toen we vertrokken. Echter de schoonmaakster was er ook al en die heeft op ons zitten wachten. Morgen sluiten we dus echt om 5 uur af. We hadden ook het bord beneden vergeten en laten staan. Daardoor bleven de mensen maar komen voor een bakkie koffie. De laatsten hebben we dus gevraagd om vandaag terug te komen, met de uitdrukkelijke excuses.

We hebben nog wat vragen en tips.

Vragen:

- Is het goed dat we het kled in de huiskamer laten stomen/wassen. Het ziet er niet meer zo schoon uit.
- We willen graag een nieuwe/betere thermoskan. In deze thermoskan wordt de koffie snel koud. We kunnen er hier een aanschaffen of er wordt een meegegeven of opgestuurd.
- We merken dat mensen het adres van de huiskamer opvragen per mail, en ook dat het wordt gegeven aan familie. Hierdoor komen mensen ook vragen of we post voor hen hebben ontvangen.

Wat is hierin het beleid? Het is natuurlijk niet de bedoeling dat de Huiskamer een soort verkapt postkantoor wordt. Wat is jullie advies hierin?

- Wellicht is het een idee om een klein bureautje/apart tafeltje te hebben zodat de computer daarop kan blijven staan. Nu moeten we de computer steeds wegzetten wanneer er meer mensen rond de tafel zitten. Bovendien voelt het dan echt niet goed om door te werken en er is gewoon geen ruimte. Aan een apart tafeltje is het wel mogelijk om de computer te laten staan en bovendien dat een van de vrijwilligers even de administratie doet.
- Gordijnen zijn echt nodig voor de akoestiek. Vooral wanneer er meer mensen in de ruimte zijn is de akoestiek zeer hinderlijk. Je kunt elkaar dan bijna niet verstaan. Dit belemmert ook de onderlinge gesprekken. Je kunt eigenlijk alleen goed praten met je directe buurman/vrouw. Voor het gordijn zou een eenvoudige douchestang/met klemsysteem voldoende zijn en natuurlijk de gordijnen.

22 juni

Vandaag weer een bijzondere dag. In de ochtend een jonge man die in Noorwegen woont. Hij heeft tijdens de camino besloten om in Noorwegen te blijven. Hij woont er al 7 jaar. Vorig jaar was zijn relatie, waarvoor hij naar Noorwegen was gekomen beëindigd en zijn moeder was overleden. Hij heeft lange tijd gewikt en gewogen of hij terug zou gaan naar Nederland. Uiteindelijk besloten er een jaar voor te nemen om een definitief besluit te nemen. Toen hij dat had besloten ontmoette hij snel daarna een nieuwe vriendin. Eigenlijk heeft hij daardoor besloten in Noorwegen te blijven. De camino was hierdoor eigenlijk niet meer nodig. Toch voelde het voor hem dat de camino voor hem een definitieve afsluiting van deze periode was.

Vandaag heel veel terugkomers. De meeste bleven ook lang zitten. Het regende overigens hier vanochtend. Gisteravond veranderde het weer al en stak een koel windje op. Vanmiddag is het weer droog.

Rúa Carretas 33 - 1e etage

De zuster kwam vanochtend bij ons langs. Ze vroeg of we onze volledige naam en nationaliteit op een briefje wilden schrijven. Daarnaast vroeg ze of we om kwart voor 7 bij de poort willen komen. Ze vertelde dat vanavond in de Kathedraal we een vrijwilligerscertificaat krijgen uitgereikt. We mogen dan voorin het pelgrims vak zitten en worden even in het zonlicht gezet. Dat vinden wij natuurlijk heel erg speciaal.

Verder kregen we een fles rode wijn. Bernadette vertelde dat een Duitse vader en dochter steeds bot vierden bij de Duitse huiskamer. Ze waren prima opgevangen door de Nederlandse huiskamer. Nu kwamen de vader en dochter terug, ze vertrekken morgen, om een fles rode wijn te brengen als blijk van dank.

We hadden ook een aantal Belgen op bezoek en twee Zuid-Afrikanen.

23 juni

In de ochtend veel bezoekers.

Een paar highlights. Een man op de fiets, Rens, uit Breda. Heeft met de fiets de as van zijn overleden moeder meegenomen. Hij heeft die uitgestrooid bij Lourdes op een heel mooi achterafplaatsje met mooi uitzicht naar de grot en aan de andere kant het gezang en gebeden uit de kerk.

Een man uit het oosten van het land die ook was komen fietsen. Hij wist niet dat het belangrijk was om onderweg te stempelen, had wel hier nog in de omgeving rondgereden (Finistère, Muxia) en daar veel stempels opgehaald. Hij kreeg met zijn vrij beperkt ingevulde stempelkaart wel een bewijs van aankomst maar geen Compostella. Helaas, helaas. Hij was over de Norte gekomen. Heel erg zwaar.

Uiteindelijk hebben we te horen gekregen dat de fietsster die in Leon gevallen was, haar eerste 20 km. Weer heeft gereden. Het ziet er naar uit dat ze uiteindelijk Santiago nog wel zal bereiken. Ze heet Ine.

Nog een highlight van de vrijwilligsters van de huiskamer. Wij werden gisterenavond verrast en kregen in de Kathedraal een certificaat van vrijwillige inzet uitgereikt. Een voor een werden onze namen opgeroepen. We moesten naar voren komen en kregen het certificaat overhandigd door de Bisschop, met ieder een persoonlijk woord. Vooraf aan de mis kregen we onze zitplaatsen toegewezen vlak voor het altaar, binnen het hek/omheining van het altaar. Ook de botafumeiro werd geslingerd. De mannen die aan de touwen trokken stonden nog geen meter van ons af. Aan het eind, na de mis, werden we door een fotograaf nog als groep op de foto gezet. Tijdens dezelfde mis werd ook de 100.000ste pelgrim die dit jaar is gearriveerd in het zonnetje gezet. Een man en vrouw uit Brazilië. Ze moesten ook beiden een tekst uit de Bijbel voorlezen voor de gehele Kathedraal. Ik doe het ze niet na. Daarna nog even een wijntje gedronken in Martin Pinario met de andere Nederlandse vrijwilligster die de Compostelas uitschrijft, om alles even op ons te laten inwerken.

De dag zit er weer op. Het is weer goed geweest. Veel mensen blij gemaakt. Veel mensen komen bij ons terug, zoals Kees en Jopie uit Rijswijk. Zij brachten voor ons een pak koffie, 2 pakken thee en een pak koekjes mee, als dank.

Een pelgrim die met de fiets uit Nederland is gekomen schreef een mooi ABC met kernwoorden van zijn Camino in het gastenboek. Kees, uit Rijswijk, maakte nog een tekening van de Cornelis Johanna die bijna is teruggekeerd naar de thuishaven.

Rúa Carretas 33 - 1e etage

24 juni

Ik kom onderweg naar het pelgrimsbureau een Française tegen die ik gisteren ook al een paar keer bij het pelgrimsbureau was tegengekomen en had gesproken. Aan het eind van onze dienst zaten we nog een buiten het pelgrimsbureau op een bankje en zat ze toevallig weer even naast me. Ze zei dat ze haar dag niet had. Ze huilde en zei dat ze de hele dag al aan het huilen was. Ze vroeg nog wanneer ze de botafumeiro zou kunnen zien. Mijn antwoord was om een lang verhaal kort te maken dat het eigenlijk niet te voorspellen was. Alleen de vrijdagdienst om 12.00 uur wordt de botafumeiro altijd geslingerd, maar die kans was al gepasseerd. Ze had ook nog niet haar credencial kunnen bemachtigen want de rij was te lang. Ik vertelde dat het bureau om 08.00 uur in de ochtend open gaat. Als ze nou toch vroeg komt dan zou het ook een idee zijn om helemaal vroeg te zijn. Als ze bij de eerste 10 is, dan ontvangt ze een bonnetje waarmee ze een lunch kan genieten in de Parador. Vanochtend onderweg van het appartement naar het pelgrimsbureau kom ik haar "toevallig" weer tegen. Ze vertelt me dat ze inderdaad het bonnetje voor de lunch heeft kunnen bemachtigen. Ze was er al om 7.20 en was de 7e in de rij. Later bleek dat enige van die zeven er stonden voor meer mensen. Ze bleek uiteindelijk de 12e te zijn. Toch had zij ook nog een bonnetje gekregen. In tegenstelling tot de dag ervoor was dit haar geluksdag!

Highlights verder van vandaag

Een groep van Belgische fietsers van ongeveer 25 mensen die uit Ieper zijn komen fietsen. Wel met begeleiding die de bagage mee heeft genomen en ze sliepen in hotels. Toch een hele prestatie want het waren allen mensen op leeftijd van 57 tot 79. Wel geoefende fietsers.

Verder Ben Noorloos met een groepje van 4 lopers.

Gerard van Drecht, de 1000ste bezoeker.

We hebben vandaag het certificaat van de 1000ste bezoeker uitgereikt aan een speciale bezoeker, een vrijwilliger die vorig jaar nog gastheer was van de huiskamer en die voorafgaand aan een kleine camino die hij liep vanaf Ferrol had hij 2 weken in Roncesvalles gehospitaliseerd, Gerard van Drecht. We zullen de foto op facebook zetten.

De dames van de Camino Comfort zitten hier nu aan tafel en zijn onze laatste gasten van vandaag.

25 juni

Vandaag kwamen we bij binnenkomst geen enkele pelgrim tegen. Uitzonderlijk! Normaal gesproken staat er toch wel een rij. Dat het niet zo druk is, zet zich een gehele dag voort. Dit is ook te merken in "de Huiskamer". Geen echt bijzondere zaken die aan de orde komen. Wat wel opvalt is....als we langs de rij van pelgrims lopen op zoek naar Nederlandstaligen en jonge pelgrims in het bijzonder, (het grijsgehalte is erg hoog 😊) de jongeren enthousiast reageren maar als puntje bij paaltje komt, ze niet de moeite nemen om naar "de Huiskamer" te komen. Reden??? Het is gissen.

De vrijwilligers heten pelgrims

Wel een paar terugkomers die op het punt staan te vertrekken en alsnog iets in het gouden boek komen schrijven en ons bedanken. Ben Noorloos die zijn groepje de vrije teugels heeft gegeven en nu zelf ook kan gaan en staan waar hij wilt, komt ons nog met een bezoekje vereren. Onze eerste week zit er op en vol goede moed en met plezier zetten we onze tweede week voort.

pelgrimsbureau.

26 juni

Ook vanmorgen bij binnenkomst geen pelgrims in de rij. Marileen gaat gelijk op zoek naar een ladder zodat we de douchestang kunnen installeren om de gordijnen op te hangen. Hopelijk zal het nadien wat minder hol klinken want als er veel pelgrims in de ruimte zitten, is het erg vermoeiend. De ladder is niet zo hoog dat wij daardoor tot het plafond kunnen rijken. Het is dus wachten op een lange Nederlandse man, die dat even voor ons kan doen. En warempel na de eerste gaste (Colombiaanse die een Nederlands paspoort heeft en in Nederland woont) arriveert een groep onder begeleiding van Simon (van het bureautje van ene Mieke?). De tweede van de groep is een zeer lange Nederlandse man. Ook voor de huiskamer draagt St. Jacobus zijn zorg. De man blijkt ook nog zoon van een vader die een stoffeerzaak (gordijnen, tapijten etc.) had. Binnen no time hing de stang, helemaal netjes opgehangen, met de twee gordijnen, en de stang blijft nog hangen ook. Dat hebben we dus ook weer voor elkaar. Bernadette zegt dat zij de galn al merkbaar afgenomen vindt.

Rúa Carretas 33 - 1e etage

27 juni

In de middag komen de volgende gastheer en vrouw van de huiskamer, Ad en Jose, nog even op bezoek. Ze nemen hun Vlaamse vrienden, die Ad onderweg vaker is tegengekomen, mee naar de Huiskamer. Zij weten een Nederlandse weer veel informatie te geven over het lopen naar Finistère en Muxia en geven adviezen over de beste plekken om te verblijven. Zij ook weer blij. Marjolein is uit Hilversum komen lopen en heeft er blijkbaar nog niet genoeg van. Ze wil tot het einde alles lopen en heeft geen haast. Ze is blij aangekomen te zijn. Tegelijkertijd zijn er ook twee Nederlandse vrouwen die ook de hele route hebben afgelegd.

Er zijn nog twee "terugkomers", een man en vrouw uit Amersfoort. Ze waren er ook de dag ervoor. De vrouw is helemaal overstuur. Ze heeft zojuist van haar ouders gehoord dat haar jonge poesje al 3 weken zoek is. Ze wil gelijk die dag naar huis. Ze kan niet tot rust komen. Ik Marileen, kom ze op straat tegen onderweg naar de huiskamer. Ik vertel ze dat de andere gastvrouw in de huiskamer aanwezig is en dat het goed is om met haar nog eens alles op een rijtje te zetten en te overwegen wat op dit moment de beste beslissing is. Later hoor ik van Bernadette dat het haar, samen met de man, het gelukt is de vrouw iets tot rust te brengen. Dat het geen goed idee zou zijn om dezelfde dag overhaast te vertrekken. Ze zouden toch woensdag naar huis gaan. Als ze nu overhaast gaan proberen naar Nederland te komen, komen we waarschijnlijk toch pas woensdag aan, en hebben dan heel veel geld uitgegeven en komen er geen stap verder mee.

De laatste gasten van vandaag zijn 2 Zuid-Afrikaanse vrouwen. Wij spreken gewoon Nederlands en zij Zuid-Afrikaans en we kunnen elkaar heel goed verstaan. Ze vinden het heel leuk om door ons te worden ontvangen, maken foto's en gaan heel goed gemutst weer weg.

28 juni

We zijn weer vroeg in de Huiskamer. Bernadette doet het raam open en vlak daarna vallen de gordijnen naar beneden. Pffff. Jammer. We hebben er 3 dagen van genoten, maar het feest is weer gedaan. De eerste langere pelgrim die bij ons binnenstapt verzoeken we weer te helpen, ze bleek ergotherapeut te zijn, volgens haar zeer handige mensen. Helaas het is haar niet gelukt. Ze denkt dat het systeem niet goed is en dat het verbindingsstuk dolgedraaid is. 's Middags bij nader onderzoek en behulp van twee terugkomers blijkt dat het een verkeerde handeling was. Dus als de klusjesman van het ACC morgen komt, kunnen de gordijnen gewoon weer opgehangen worden in de hoop dat het nu een langere tijd beschoren is.

Een van de eerste gasten is een Nederlandse die vandaag jarig is. Ze is 31 geworden en schreef dus bij het afhalen van haar Compostella voor het eerst haar nieuwe leeftijd uit. We zingen voor haar in de huiskamer.

We ontvangen een vader en dochter, Vlamingen, die vanuit Leon de camino San Salvador hebben gelopen en vanaf de kust de Camino Primitivo. Daarna zijn ze nog doorgelopen naar Finistère en Muxia. Ze hebben een heel goede tocht gehad en delen hun ervaringen en laten ons nog de foto's van hun tocht zien. De dochter van 19 voelt zich vandaag niet zo lekker, maar liep verder altijd het snelst en liep dus haar vader voorbij. Gisteren hadden ze meer dan 40 km. gelopen. Wellicht wat te veel van het goede geweest?

Vanmiddag sluiten we de huiskamer eerder. We worden om 16.30 uur verwacht voor een bijeenkomst met alle vrijwilligers om met elkaar koffie te drinken. Nadat we nog 2 Nederlanders die met de fiets vanuit Nederland zijn komen fietsen begroet hebben, gaan we richting bijeenkomst. We worden verwelkomd met Tarta de Santiago. Het blijkt een evaluatie te zijn en we kunnen verbeterpunten aangeven.

Punten die besproken zijn:

- Als er een geldschietter gevonden wordt, komt er een verblijf voor de vrijwilligers van het ACC in het pand naast het huidige pelgrimsbureau bestaande uit een- en tweepersoonskamers, keuken en gezamenlijk verblijfsruimte;
- Duidelijkheid gevraagd en gegeven omtrent de toiletruimte boven. Deze is alleen bestemd voor de vrijwilligers en niet voor bezoekers/pelgrims;
- De Fransen wilden graag een eigen sleutel zodat ze niet afhankelijk zijn van de bewaking met het openen van de deur;
- De Ierse zusters vragen of het mogelijk is om een deur van de kapel beneden af te mogen sluiten vanwege het lawaai in de hal;

- Vanuit de Engelstalige hoek wordt verzocht om de pelgrims die een compostela komen ophalen, vooral met een glimlach en een christelijk gebaar te helpen zodat de pelgrims met een goed gevoel en niet gefrustreerd naar buiten gaan als ze onvriendelijk behandeld zijn;
- Het voorstel wordt geopperd om ervoor te zorgen dat degene die de compostela uitschrijven, een christelijke achtergrond hebben. Dit voorstel wordt getackeld door de zuster Pilinche;
- Wel wordt duidelijk dat er medewerkers zijn, niet vrijwilligers die in dienst zijn en ervoor betaald worden. Die hebben mogelijk een andere instelling dan de vrijwilligers die zelf pelgrim zijn (geweest).

De bijeenkomst wordt afgesloten met de mededeling dat de volgende introductie niet a.s. maandag 3-7-2017 maar dinsdag 4-7-2017 zal plaatsvinden. Dit zullen we ook doorgeven aan onze opvolgers.

29 juni

Vandaag is onze hoop gericht op de klusjesman die mogelijk een lange ladder heeft om het gordijn weer op te hangen maar....geen lange ladder. Dus weer op zoek naar een lange Nederlander en zowaar....Marileen heeft gelijk al in de gaten dat een van de eerste bezoekers een lange man is en die ook nog behulpzaam wil zijn. Echter.....na een paar uur, met openstaand raam en wat wind, begeeft de stang het weer en liggen de gordijnen weer op de vloer. Dus op zoek naar een andere oplossing. Drie keer scheepsrecht??? Als het dan weer niet lukt dat zullen we toch een officieel verzoek aan het ACC moeten indienen om haken in de muur te mogen bevestigen.

Een van de eerste bezoekers is Hans Perik (hopelijk goed gespeld want het is niet goed te lezen in het registratieboek) die blijkbaar een bekend lid van het Genootschap is en die net uit Roncesvalles komt. Eerst gelopen vanaf Lourdes, dan vrijwilligerswerk gedaan en nadien naar Santiago gelopen.

En...we hebben Ina mogen verwelkomen. De pelgrim die we kennen van de verhalen van andere pelgrims en die in Leon was gevallen en mogelijk haar fietstocht vanuit Nederland niet zou kunnen afmaken door deze val. Met hulp van haar zus die haar bagage met een gehuurde auto heeft vervoerd, is het toch gelukt. Ze zegt het idee te hebben twee pelgrimstochten gemaakt te hebben. Een van voor de val en een van na de val. We hebben haar extra in het zonnetje gezet en een foto gemaakt. Mogelijk kan Marileen de foto doorsturen.

We verwelkomen ook de jongste Nederlandse bezoeker van deze 2 weken tot nu toe, een jongen van 24 jaar. Komen lopen vanuit St. Jean Pied de Port. Hij is een echte pelgrim op een bepaalde manier, neemt de tijd, heeft geen programma, gaat nog doorlopen naar Finistère. Voor hem is dat het einde van zijn tocht. Bij de vraag hoe hij naar huis zou gaan of wanneer heeft hij geen antwoord. Hij ziet wel. De tekst op het kaartje laat hem lachen, die zegt hem niets. Met de komst van andere pelgrims is hij weer snel verdwenen. Hij heeft onderweg ook nog twee weken in een commune verbleven waar hij gratis had mogen verblijven tegen een bijdrage in de vorm van wat werk. Hij had echter ook flink veel weet gerookt. Ieder zijn/haar camino op zijn eigen manier.

De laatste gasten van vandaag zijn ook weer bijzonder. De vrouw is triest. Ze hebben wat te bespreken geven ze aan. Het blijkt dat de vrouw hartproblemen heeft. Ze heeft daar al medicijnen voor. Ze heeft nu andere medicijnen nodig. Ze waren op zoek gegaan naar een huisarts/centre de Salud, maar die sluiten om 3 uur. We halen Montse erbij. Die reageert heel goed. Het advies is, en dat hadden wij ook al gegeven om naar het ziekenhuis te gaan. Ze zijn met eigen auto maar Montse adviseert om met de taxi te gaan. Ook dat advies accepteren ze gelukkig. De taxi wordt gebeld en ze gaan naar beneden die op te wachten. Ze zullen nog terug komen rapporteren hoe

het verlopen is. Registratie is nu natuurlijk achterwege gebleven. Dat komt wel als ze terug rapporteren. De man had meerdere keren in Roncesvalles gehospitaliseerd en in Vesseem. De vrouw was erg triest dat ze door haar hartproblemen Santiago nu niet lopend had kunnen bereiken.

30 juni

De laatsten zullen de eersten zijn, wordt gezegd en zo was het vanmorgen ook. De twee laatste gasten van gisteren die met de taxi naar het ziekenhuis waren gegaan, kwamen nu met blijde gezichten binnen met hun compostela. Zij hadden slechts een uur in het ziekenhuis verbleven. Zij had andere medicatie gekregen en voelde zich beter. Ze vertelden dat ze blij waren geweest dan Montse hen had aangeraden met de taxi naar het ziekenhuis te gaan want het was ver weg, groot ziekenhuis met vele parkeerplaatsen. Nu waren ze voor de deur afgezet.

De volgende gast is een enthousiaste pelgrim die vanuit Nederland was komen lopen. Hij was vol lof over het Genootschap en de mogelijkheid om de Huiskamer te bezoeken. Dat was wel duidelijk ook want hij bleef lang zitten en voelde zich erg op zijn gemak. Daarbij kwam nog dat, terwijl hij hier was, er een jonge Nederlandse vrouw binnenkwam die hij al eerder was tegengekomen waarmee hij aan de praat raakte.

Als speciale gast is Mieke Schrik ons met een bezoek komen vereren. Zij is met 3 pelgrims aangekomen vanuit St. Jean. Ze had het stukje dat Marileen op Facebook had gezet al gelezen en vond het erg leuk. Zo zie je dat de moderne digitale techniek ook zijn vruchten afwerpt!

We hadden gehoopt vandaag de 1100ste bezoeker te mogen verwelkomen maar het is 17.00 uur en...ondanks het feit dat er een dubbele rij pelgrims staat te wachten om hun compostela te krijgen, blijken er geen Nederlanders/Vlamingen tussen te staan. Dus zal de inhuldiging c.q. uitreiking van het certificaat tot morgen moeten wachten.

Soetens kwam nog langs. Hij bracht 3 Tarte de Santiago mee. De pelgrims die op bezoek komen hebben dus geluk. Ze krijgen allen een stukje taart. We hebben hem koffie gegeven, praatje gemaakt maar hebben duidelijk een grens aangegeven dat we niet "geïnteresseerd" zijn in het hele verhaal. We zitten hier ten slotte om verhalen van pelgrims aan te horen. Dat is voor ons voldoende. We geven ook aan dat lopers en fietsers van ons een stukje taart krijgen, wel vermelden we dat dit met dank aan Soetens is. Hij zegt dat hij nu ook fietsen uit Finistère kan ophalen. Hij heeft daar een overeenkomst met een hotel waar fietsers de fiets achter kunnen laten.

1 juli

Er staat al weer een lange rij pelgrims te wachten wanneer wij voor negenen het pelgrimsbureau betreden.

Nog even een vraagje/opmerking. De andere ploegen van vrijwilligers hebben donderdag van wacht gewisseld. Vrijdag, gisteren de laatste overdracht en de vrijwilligers vertrekken al. Is het een idee om die wisseling op elkaar aan te laten sluiten? De introductiebijeenkomst voor de nieuwe vrijwilligers is deze week op dinsdag.

Nog een opmerking: De francofone vrijwilligers staan open voor alle Franstaligen. Zij hebben ook een gemengde ploeg vrijwilligers. Vorige ploeg een vrouw uit Reunion en nu een uit het Franstalige deel van Canada. Wellicht ook iets voor de vrijwilligers van de Huiskamer, om hier ook een gemengde groep vrijwilligers te organiseren?

Verder vandaag de 1100 bezoeker gehad. Morgen zal ik de foto plaatsen en sturen en wat over de man in kwestie. Moet eerst toegang tot wifi hebben om de foto te kunnen versturen.

Dit keer een Vlaamse bezoeker die ook vrijwilliger is voor het Vlaams genootschap, dus dat is mooi. Hij kwam zelf met het voorstel om meer integratie en samenwerking.

Alhoewel er een heel lange rij staat om de compostela te verkrijgen is het bij ons vandaag tot nu toe (12.00 uur) erg rustig. Vanochtend twee bezoekers gek genoeg. We zijn al een paar x de rij langs gelopen maar er staan nauwelijks Nederlanders/Vlamingen in de rij.

Tot nu toe was dit de rustigste dag van onze gehele periode van 2 weken.

2 juli

Jose en Ad zijn er al gelijk om 09.00 uur. De eerste uren hebben we geen bezoekers dus voldoende tijd en rust om alle aandacht aan de overdracht en het inwerken te besteden.

Ad en Jose zijn natuurlijk al ervaren Huiskamer gastheer- en gastvrouw dus op zich kunnen we volstaan met de dingen die hier anders zijn dan in de vorige Huiskamers. Ze blijven gelijk. Bernadette gaat naar het appartement om daar schoon te maken. De hebben deze dag toch de hele tijd aanloop. Fietzers, lopers, een aantal vrienden van Ad en Jose. Een paar terugkomers. Een man die we nog kunnen helpen om de punt van zijn stok af te binden.

Jose en Ad zijn echte plakker, niet weg te branden, ze willen tot het eind van de dag blijven om pelgrims die nog pakjes komen ophalen en die zij tijdens het introductieweekend hebben ontmoet, graag willen ontmoeten.

Morgen nog de afronding, even alles uitleggen in het appartement en dan is de overdracht rond. Tevens nog het voorstellen aan de mensen hier in het centrum.

We hebben een goede tijd gehad. Twee weken waren ook genoeg. Beiden vonden we het intensief. Toch lange dagen en iedere dag paraat staan. Het is prima te doen, maar dan is 2 weken ook genoeg. We hebben genoten van de verhalen van de pelgrims, de dankbaarheid die we hebben ontvangen. De speciale ontmoetingen hier van pelgrims onderling. De diversiteit aan ervaringen en ook de tegengesteldheid van ervaringen. Zojuist een pelgrim die binnenkomt: "we hebben geen mens gezien op de route vandaag" Voor hen geen mensen en achter hen geen mensen. Gisteren kwamen mensen binnen en klaagden over de hoeveelheid mensen onderweg. De dag daarvoor kwam een man binnen die juist enorm had genoten van die groepen kinderen die zich zo enorm goed gedroegen. De ervaringen kunnen dus totaal uit elkaar liggen. We hebben ook genoten van het verblijf in de stad. We hebben de stad op een andere manier leren kennen. Niet dat we veel tijd hadden om musea of iets dergelijks te bezoeken, maar gewoon het 's avonds rondlopen door de stad en weer een nieuw stuk van de stad te leren kennen. Iedere keer weer een verrassing.

Hartelijk dank dat we deze ervaring hebben mogen doen als huisvrouwen van de Huiskamer.

De vrijwilligers heten pelgrims **Verslag van Ad en José** van hart welkom in het pelgrimsbureau.

2 juli

Wegens het vertrek van Bernadette op 3 juli, zijn we een dag eerder met het inwerken begonnen. Het werk werd goed overgedragen en we draaiden gewoon mee, mede omdat Bernadette het appartement ging schoonmaken.

Leuk was het dat we op deze dag 2 vrienden konden begroeten en ook pelgrims welke we op een voorbereidingsweekend in Vessem hadden ontmoet.

Ons eerste gesprek was met een pelgrim welke haar Camino als 7 verloren weken van haar leven had ervaren maar toch dankbaar was voor het lieve onthaal door ons.

3 juli

De eigenlijke inwerk/overdracht-dag werd onze eerste zelfstandige dag. In de loop van de morgen werd het appartement door Marileen overgedragen waarna zij ook vertrok!

De start was rustig. Eenmaal werden we door het pelgrimsbureau te hulp geroepen bij een Nederlandse vrouw welke huilend beneden op de grond zat. Haar daar wat getroost en later bezocht ze onze Huiskamer.

Vandaag hoorden we ook dat de introductie door de ACC pas morgen (dinsdag) plaats zou vinden. Voor ons is dat erg vervelend omdat er dan maar een van de twee daar heen kan omdat we anders de Huiskamer moeten sluiten.

Vandaag mochten we ook ons bestuurslid Susanne van de Beek met haar moeder ontvangen. We troffen een verschil van 4 in de nummering tussen computer en registratieboek aan. Het was onze eer te na om het te laten zitten. Na enig speurwerk vonden we de "boosdoeners" en hebben het gecorrigeerd.

4 juli

Vandaag was de introductieochtend door de ACC. Ik bezocht de introductie en Ad nam de honneurs in de Huiskamer waar. Het was niet altijd goed verstaanbaar maar gelukkig hadden we de reader van de 'voorbereidingsdag', zodat we voldoende informatie hadden. Het was goed om andere vrijwilligers te ontmoeten.

De laatste dagen is het extreem rustig. Bij het pelgrimsbureau kunnen de mensen gewoon doorlopen. Dit heeft uiteraard ook invloed op het bezoekersaantal in de Huiskamer. We moesten het doen met de ontvangst van 4 nieuwe pelgrims en 2 terugkomers.

5 juli

Het is nog steeds heel erg rustig. Ook op het pelgrimsbureau. De 7 bezoekers die we kregen kwamen verspreid over de dag. Ze waren allen heel erg blij met de Huiskamer en ontvangst. We voerden geanimeerde gesprekken en hebben enkele personen gewezen op het lidmaatschap van het Genootschap.

's middags was er hoog bezoek van het Gouvernement Toerisme van Galicië.

6 juli

We hebben het gevoel dat het wat meer aantrekt. Er waren wat meer bezoekers (8 nieuwe en 2 terugkomers) verspreid over de hele dag. Er volgden geanimeerde gesprekken. Een ervan was met Peggy, die een dag ervoor was aangekomen en nu nog steeds straalde van oor tot oor. Ze had het gehaald ondanks tegenslagen.

Ook was er Laura. Zij had haar baan opgezegd en was gaan reizen. Kwam in aanraking met het pelgrimeren en besloot spontaan in Ribadeo naar Santiago te gaan lopen. Op gimpjes en met een "schoolrugzak" liep zij deze route.

Frank Soetens kwam ook nog 3 taarten de Santiago brengen. We hebben hem namens de aankomende pelgrims hiervoor bedankt maar verder niet te woord gestaan.

Om 18.00 uur was er een bijeenkomst van alle vrijwilligers waarin we gevraagd werden wat er goed was en wat er beter kon. We hebben gemeld dat de akoestiek erg belabberd is. En nog even nagevraagd naar de juiste procedure voor de consigne rugzakken. Dit laatste hebben we in het overdracht schrift vermeld.

Wij hebben duidelijk een andere positie dan de Fransen, Engelsen en de Duitsers. Zij handelen voornamelijk uit de religieuze hoek.

Montse spreekt helaas alleen Spaans, voor de vertaling zijn we afhankelijk van andere vrijwilligers.

7 juli

Het was een geanimeerde dag met veel leuke gesprekken en dankbare mensen.

Onze eerste pelgrim die ons bezocht was, wat later in het gesprek bleek, iemand die vlak bij ons woonde. Toeval? Volgens haar Jacobus!

Daniel was op de fiets vanuit België gekomen en wilde zich opgeven als Pelgrims-voor Pelgrims-adres. Zijn huis ligt aan de route van Sweers. Dit hebben wij voor hem doorgegeven aan het Genootschap.

Rijk, een pelgrim die zich had laten sponsoren op zijn tocht vanuit Nederland. Vele malen bedacht hij zich: ik moet wel Santiago halen! Het doel was KIKA.

Marie-Christine was onze laatste bezoeker van deze dag. Zij had onze hulp ingeroepen per mail wegens te weinig plek in het paspoort en hoe ze dat nu op moest lossen. Wij zagen haar beneden in de rij en later kwam ze trots met haar compostolaat binnen.

8 juli

Vandaag kregen we hoog bezoek: Bestuurslid Monique. Naast werkzaamheden voor de vereniging was zij nu ook hier als pelgrim.

Berichten/uitnodigingen over de Huiskamer op de facebook-groep van de Vereniging doen hun werk. Zo kwam Hermien na een uitnodiging met haar man bij ons. We zullen vaker van dit medium gebruik gaan maken.

Een van onze bezoekers was Joop. Hij was ernstig ziek geweest en vond weer inspiratie zijn camino te lopen.

We krijgen relatief veel Belgen in de Huiskamer.

9 juli

We hebben een drukke dag gehad met 5 nieuwkomers en 9 terugkomers, die allen veel tijd en aandacht vergden. Het waren vaak indringende gesprekken over verlies van geliefden en conflicten met zichzelf en/of familie. Eenmaal moest een van ons met iemand apart gaan zitten. Er vond ook een boeiend gesprek plaats tussen een oudere en een jongere pelgrim. De een redeneerde vanuit zijn geloof en de ander vanuit het boeddhisme.

10 juli

Onze eerste bezoekers waren een opa met kleinzoon. Pas 13 jaar (ook lid van het Genootschap) dus een van onze jongste pelgrims. Ze gingen voor oma lopen, deze was niet lang geleden overleden.

Onze verdere bezoekers hadden ook een en ander te verstouwen gehad. Zo was er een vader met zoon. Op de dag dat vader z'n baan kwijtraakte liep een van zijn andere kinderen bij ongeval een dwarslaesie op. Het hele gezin staat zeer positief in het leven maar de pijn is er niet minder om. Een andere pelgrim was iemand met een angststoornis, die aangaf dat zijn Camino nog niet was voltooid.

van harte welkom in het
pelgrimsbureau.

11 juli

Vandaag voeren de fietsers de boventoon.

Er was een fietser die na een burn-out zijn werkzaamheden had beëindigd en op de fiets was gesprongen om naar Santiago te gaan. Hij had z'n hoofd leeg gemaakt.

Een andere pelgrim had in 2008 met zijn doodzieke vrouw naar Santiago gefietst wetende dat dit hun laatste reis samen was. Nu had hij een nieuwe vrouw, ook zij had haar partner verloren, en samen hebben zij nu met de nodige emoties naar Santiago gefietst.

12 juli

De hele dag door druppelden de pelgrims binnen.

Er was ook een intensief gesprek met Margo. Dit gesprek vergde zoveel concentratie dat we de deur even moesten sluiten en een van ons op de gang verder praatte met wat terugkomers die informatie over de trein wilden hebben.

Aan het begin van de middag ontvangen we onze 1200ste bezoeker: Ton, die met zijn zoon van 15 vanuit Avilés was komen fietsen. Ton is Nederlander maar woont in Engeland. Hij was zeer vereerd met zijn diploma.

Van bijna alle pelgrims horen we dat de Huiskamer een fantastisch initiatief is en dat we zo'n mooie ruimte hebben. Ze voelen zich echt welkom.

13 juli

Het was een rustige dag wat de nieuwkomers betreft. Een van de terugkomers bracht nog een tarte de Santiago als blijk van waardering.

We hebben bij de kassa van het pelgrimsbureau onze visitekaartjes neergelegd. Ook bij het "Pilgrimhouse" wat kaartjes gegeven.

Aan het eind van de dag kwamen onze opvolgers, Marja en Simone even langs.

14 juli

Vandaag was het een drukke, zeer geanimeerde dag waar regelmatig gebruik werd gemaakt van de tissues.

Al vroeg kwam Christiaan binnen, die bezig was met een spirituele rondreis (na veel leed) op zoek naar zichzelf. Zijn tocht voerde via Noorwegen, Duitsland, Zwitserland en kwam toen op de Pelgrimswegen terecht.

Een koppel wat indruk maakte was Dirk en Karla. De een was een ongewenst kind en de ander had ex-drugverslaafd. Ze waren nu 8 jaar samen en de pelgrimstocht had veel emoties bij hen los gemaakt. Ze waren er nu meer van overtuigd dat je altijd zelf een andere keuze kan maken.

Kamiel, een Belgische pelgrim, was na het beëindigen van zijn huwelijk berooid (?) naar Bulgarije vertrokken en nu per fiets naar Santiago gegaan.

Ook was er Maurice, hij had op de Camino de liefde (Zwitserse) gevonden. Zijn terugreis liep nu via Zwitserland.

Tobias en Levi hadden hun baan opgezegd en waren fietsend op pad gegaan... naar Santiago.

15 juli

Het was een vrij rustige dag waarbij we alleen niet-Nederlanders hebben ontvangen. Een van de bezoekers was via Monique gekomen.

Een groepje Belgen had hun pelgrimstocht wisselend per bus en lopend gedaan. Zij kregen geen compostolaat en waren erg teleurgesteld.

16 juli

Een rustige dag met 5 nieuwe en 4 terugkomers.

Marnix was vanuit USA op wereldreis en de camino maakt daar deel van uit.

Kim die in Holland helemaal "de weg kwijt was" en dat de camino haar weer op weg heeft gebracht.

17 juli

Vandaag overdracht aan Simone en Marja. Er is geen introductie van ACC. Is verplaatst naar woensdagmorgen. We hadden ruim de tijd om een goede overdracht te verzorgen. In de loop van de middag, nadat we onze werkzaamheden beëindigd hadden, hebben we afscheid genomen van de Huiskamer.

We kijken terug op een boeiende en inspirerende tijd waarin we veel gegeven hebben maar ook veel ontvangen.

De aanwezigheid van de Huiskamer wordt door de pelgrims zeer gewaardeerd.

De vrijwilligers heten pelgrims

Verslag van Marja en Simone

van harte welkom in het

17 juli - 31 juli

17 juli

Om 9 uur staat Ad klaar om over te dragen. José is aan het wassen en schoonmaken in het appartement en komt een van ons even later halen om daarover te dragen. We maken kennis met Montse, haar collega en de bewaking. Simone en Ad gaan naar de post om de nieuwe visitekaartjes op te halen. Dat levert nog even problemen op omdat de zending niet op een naam staat. Hij moet, met ingevulde papieren, er opnieuw naar toe. Er komt een aantal bezoekers en zelfs een bekende uit Amsterdam met 2 medewandelaars. Wij kijken de kunst van het ontvangen van Ad en José af en dan mogen we nog gaan lunchen van hen! Het is al dik 3 uur als we ze uitzwaaien en de Huiskamer gaan over nemen. We ontvangen nog 3 pelgrims: een Friezin die vanaf Salamanca is komen lopen en bijna niemand heeft ontmoet. Ze was hier heel blij weer Nederlands te kunnen spreken. De andere 2 waren Belgen waarvan één uit Praag, zijn huidige woonplaats, was komen lopen, een kleine 3000 km. We sluiten af om kwart over 5.

Vanwege het feest van Santiago op 25 april is het 2 weken feest in de stad. Elke avond vele optredens op de pleinen rond de kathedraal. Genieten.

18 juli

Om kwart over 9 staat een terugkomer op de stoep: een 73-jarige in Bulgarije woonachtige Belg die vandaar zo'n 4000 km is komen fietsen en behoorlijk heeft afgezien. Hij doet het niet nog een keer. De stokken van zijn tent zijn stuk. Op zijn plattegrond is al aangetekend waar hij heen moet maar hij kan de plattegrond zo moeilijk lezen. Na een kop koffie en uitleg gaat hij weer op pad.

Er stappen 2 Zuid-Koreanen binnen die meteen foto's gaan maken en de foldertafel beginnen te plunderen! Tot half uur vijf ontvangen we met elkaar nog 12 mensen, waarbij de een kort binnen is om te vragen waar hij kan slapen en een ander een heel verhaal heeft omdat hij alleen uit Mill/Noord Brabant is komen lopen via Vezelay, Le Puy, Lourdes, een alternatieve Col de Somport, de Frances, San Salvador en Primitivo. Tussendoor ontvangen we ook nog moeder en dochter. Moeder is in etappes met een vriendin vanuit Maastricht komen lopen en brak vorig jaar 50 km voor Santiago op de Norte haar enkel door een stom ongelukje. Dit jaar heeft ze de Camino afgemaakt waarbij een

dochter haar de laatste twee dagen vanaf Arzua heeft vergezeld. Moeder, 69, heeft over het geheel genomen een gemiddelde gehaald van 35 km per dag. Chapeau. Zo heeft elke bezoeker een verrassend verhaal. Relatief veel fietsers vandaag, namelijk 5 op de 9 nieuwe mensen.

19 juli

Vanmorgen al vroeg 3 pelgrims achter elkaar die vanuit Nederland zijn komen lopen. En ze kennen elkaar nauwelijks. Allemaal een hele goede tocht gehad en 2 zijn veel afgevallen. De één is heel spiritueel, de ander gaat verder met auto en vriendin en de derde wil zo snel mogelijk naar huis. Simone is veel weg geweest vanwege de introductie door de ACC en een erg interessante uitleg van de archivaris van de kathedraal. We vangen hier ook Engels- en Duitssprekende pelgrims op omdat hun vrijwilligers niet steeds aanwezig zijn. Ook kennisgemaakt met vrijwilligers van het pelgrimbureau die we uitgenodigd hadden voor een kopje koffie. 's Middags komt er nog een loper van gisteren met drie familieleden. Ze gaan morgen naar Finistère lopen. Verder nog vier fietsers vanuit Nederland en België. De Belgen fietsten de tocht voor de tweede en laatste keer. Ze hebben het erg zwaar gehad, met name vanwege het slechte weer. Als we de dag afsluiten, staat er beneden een lange rij, in tegenstelling tot de vorige dagen.

20 juli

Eerste bezoeker is de Bulgaarse Belg (fietser) die inmiddels wel een bus naar Barcelona heeft georganiseerd, maar nog niet verder is gekomen richting Sofia. De ferry van Barcelona naar Genua schijnt een goede en voordelige optie te zijn om hem een stuk verder te brengen. Samen zoeken we verder, maar de Bulgaarse bus-sites zijn lastig te lezen. Hij zal het zelf in Barcelona verder uit zoeken. Twee Duitse fietsers vriendelijk ontvangen en van koffie voorzien, evenals de Duitse vrijwilliger. Verder drie jongelui van 24, 26 en 27 die vanuit Oviedo hebben gelopen. Het is een rustige, maar gezellige dag met nog drie terugkomers. Simone is 's morgens naar het Galicisch verkeersbureau geweest op Plaza Mazarelos om folders te halen van de Ruta Padre Sarmiento (route langs de kust vanaf Pontevedra tot Padron op de Camino Portugues: 197 km) en de Variante Espiritual (route door het binnenland vanaf Pontevedra tot Padron: 71 km). Het bureau hier heeft deze niet omdat het (nog) geen officieel erkende pelgrimsroutes zijn. Helaas heeft het bureau op Mazarelos de folders ook niet. We worden doorverwezen naar het bureau in Pontevedra. Op internet zijn de folders wel gratis te downloaden. We hebben zelf ervaren dat de kust boven Pontevedra prachtig is. Het lijkt ons een goed alternatief voor als men tijd over heeft en Finisterra/ Muxia al heeft gezien.

De AAC heeft ons om kwart voor 4 's middags uitgenodigd voor een rondleiding door de kathedraal. Een van ons gaat om kwart voor 4 en de ander volgt na 5 uur. Zeer de moeite waard vonden wij. Een kanunnik nam tot half 7 de tijd om allerlei bezienswaardigheden toe te lichten in de kerk, bij de opgravingen en in het museum. Hij sprak heel duidelijk en langzaam zodat ook mensen met weinig kennis van het Spaans hem konden verstaan. Andere vrijwilligers vertaalden in Engels en Frans voor diegenen die het toch niet konden volgen.

21 juli

Als eerste stappen 2 jonge meiden binnen, verrast over deze locatie, net met de bus uit Muxia gekomen. Een Amerikaanse en Nederlandse. 6 Weken wandelen achter de rug vanaf St Jean tot en met Muxia. Dan blijft het lang rustig tot een fietsster binnenstapt die met 4 medefietsers in de lange rij beneden staat. Vanuit Burgos op gehuurde mountainbikes via de voetpaden hier aangekomen. In Burgos kregen ze het hele pakket overhandigd: fietsen, tassen, een pelgrimspaspoort en als route de route van de lopers; behoorlijk heftig vonden ze. En toch geïnspireerd voor een volgende zelf te organiseren tocht. De rij beneden is lang. De medefietsers moeten zo lang wachten, dat ze zich geen tijd gunnen om hierlangs te komen: moe, hongerig en ze vertrekken morgen al weer. Omdat het bij ons rustig is, biedt Simone Montse aan om beneden een paar uurtjes te helpen met Compostelas schrijven. Montse reageert enthousiast en geeft de handleiding mee. De handleiding zit achterin het handboek.

22 juli

Een druilerige ochtend met om 11 uur de eerste bezoekers: 2 lopers vanuit Vezelay die tot hun verrassing dochterlief op het plein vonden! Ze zouden het liefst door willen lopen maar dan in Frankrijk. Met name de drukte van de feestvierende jongelui op de laatste kilometers (zij liepen vanaf Leon de San Salvador en de Primitivo) stond hun tegen. Om 1 uur is het lunchtijd voor de vrijwilligers beneden en gaat Simone een handje helpen bij het uitschrijven van de Compostelas. Op haar advies komen 2 Duitse lopers op de koffie. Verder blijft het rustig.

23 juli

De deels lange rijen beneden leveren 4 stelletjes voor de huiskamer op, verdeeld over de dag. 2 Belgen zijn uit België komen fietsen, 2 zussen + broer uit Coïmbra komen lopen en een opa is met zijn kleinzoon van 15 jaar in Porto gestart. Als laatste een stel dat al sinds januari op halve wereldreis is, en vanuit Nieuw-Zeeland via Vietnam, Cambodja, Myanmar, Iran en Marokko in Porto is gestart om naar Santiago te lopen. Rust gehad om veel met elkaar te praten. Nog een kleine omweg maken ze en zijn over een paar weken weer thuis in Amsterdam.

24 juli

Om goed 9 uur staat de eerste voor de deur en om half 12 hebben we al 7 pelgrims ontvangen. De meesten zijn gisteren al aangekomen maar, afgeschrikt door de lange rij beneden, halen ze nu hun Compostela. Ze komen lopen uit Leon, Porto, St. Jean Pied de Port, Zamora en Ferrol en zijn op twee na allemaal jong: 2 nemen als medeloper een Australische en een Italiaanse mee. We strikken zelfs een Utrechenaar om als informant te gaan

werken. De pelgrim uit Porto is een (ex)scout en wild-kampeerder. Hij sliep afgelopen nacht nog in zijn tentje 10 km voor Santiago. Vanavond loopt hij na afloop van het vuurwerk een aantal kilometers de stad uit en zal ook daar weer ergens zijn tent opzetten. 's Middags komt een pelgrim die in Nederland is gestart. Vanwege tijdgebrek en omdat hij het erg eenzaam vond in België en Frankrijk heeft hij in Reims de trein genomen naar St. Jean PdP en voelde zich daar meteen opgenomen bij de pelgrims. Hij heeft een geweldige camino gehad.

's Avonds zijn we via het internetforum CaminodeSantiago.me uitgenodigd bij Sybille, een Duitse pelgrim die veel heeft gelopen en gehospitaliseerd en nu in Santiago woont. Zij wil iets Huiskamerachtigs doen voor pelgrims en stelt door de week haar eigen Huiskamer open van 17.00-19.00 uur. Ze woont om de hoek bij ons appartement (Travesia de Abaixo 4). Met nog 8 andere pelgrims uit o.a. Canada, Engeland en de VS was het heel gezellig en zijn we samen het Alamedapark in geklommen om te midden van vele anderen het prachtige vuurwerk te bewonderen om 24.00 uur.

25 juli, het feest van Santiago

Onderweg komen we de wildkampeerder uit Nederland weer tegen. Hij komt juist uit het park waar hij zijn tentje net over het bruggetje onder een kastanjeboom had opgezet. Hij gaat op weg naar Finisterra. Om 9 uur staan al 2 jonge mensen voor onze neus, gelopen vanaf Porto. Even later 2 lopers waarvan de man in Nederland is gestart en zijn vrouw vanaf Gijon heeft meegelopen. Hij heeft tot Limoges een eigen route gelopen. Ze zijn allebei erg blij dat ze dit hebben kunnen doen. Met hen komen een Duitser en een Zwitser binnen. De Duitser heeft 3000 km gelopen met een tent en heeft ook in Spanje en zelfs in Santiago wild gekampeerd. Dan volgen fietsers uit België waarvan er 5 werden begeleid met een volgauto. Als laatste nog een jonge Limburger die voor de 3de keer op pad is. Hij heeft nu de Norte gelopen maar mist iets wat hij de 1ste keer heeft ervaren toen hij vanuit Nederland liep. Met 17 bezoekers een gezellige dag.

Van het feest overdag maken we niets mee. Wel zien we veel politie vanwege de hoge gasten die er moeten zijn. 's Avonds is op het plein voor de kathedraal nog een herhaling van het "Espectaculo Nocturno Apostolo", weliswaar zonder het vuurwerk maar in relatieve rust en erg de moeite waard.

26 juli

Vandaag komen de pelgrims aan die juist het feest gemeden hebben! Dat levert een lange rij beneden op. Bij ons komen 2 pelgrims die collega's van elkaar zijn. Ze zijn uit St. Jean PdP komen lopen en vinden dat ze alles mee hadden. Ze zijn zeer tevreden. Simone gaat op de Plaza Mazarelos nieuwe, door Chris ontworpen, 100ste/200ste/500ste ontvangst "diploma's" halen. Wij vinden de oude wat slordige papiertjes. Dan blijft het rustig en gaat Simone weer Compostelas uitschrijven beneden. Een Amsterdamse die vanuit Lissabon is komen lopen was niet zo te spreken over het stuk Lissabon-Porto. Maar het had haar wel veel rust gegeven en veel goede inzichten. Ze heeft daarna nog een stuk van de camino langs de vuurtorens gelopen. Moeilijk maar prachtig. Wel een camino natuurlijk maar geen Camino de Santiago! De dag eindigt met 2 fietsers en 2 terugkomers. 's Avonds zitten we op de trappen van de Plaza de San Martin Pinario naar een jazzbandje te luisteren en zien om half 11 nog een keer het "Espectaculo" op de het Obradoiroplein.

Rúa Carretas 33 - 1e etage

27 juli

Om 9 uur al een pelgrim die net met de bus uit Muxia komt. Ze heeft voor de 3e keer een camino gedaan en nu in haar eentje. Heel anders, vond ze, ook al omdat haar moeder dit jaar is overleden. Ze is blij een echt kaarsje te kunnen opsteken in de San Fructuoso kerk hier vlakbij. De volgende pelgrima zoekt meteen in het grote boek haar ouders op die in juni zijn aangekomen in Santiago. De vrouw van het fietsende stel dat volgt heeft het helemaal gehad. Ze wil alleen maar naar de camping en zeker niet in de rij voor een compostela. De laatste dag etappe breekt veel fietsers op, merken wij. Vervolgens zijn we een deel van de middag bezig uit te zoeken hoe fietsen weer terug kunnen naar Pamplona, Puente la Reina en/of Burgos. Sommigen hebben daar hun auto achter gelaten, anderen gaan vandaar met Cycletours weer terug naar Nederland. Na 5 uur gaan we naar de kapper om volgende week met een korte kop de Portugues de la Costa te gaan lopen.

28 juli

Vandaag beginnen we met lopers: 2 echtparen en 3 losse dames via de Frances, de Norte en de Portugues. Eentje heeft langs de kust van Portugal gelopen en ook nog de Spiritual gedaan dus we vragen haar van alles, nadat ze natuurlijk eerst haar verhaal heeft gedaan! Vanaf 11 uur staan de mensen 2 uur in de rij voor een compostela. Even later een loper die al in mei is aangekomen en nu met de auto terug is en zijn vrouw de route laat zien. Een Belgisch/Duits stel dat elkaar 3 jaar geleden op de camino heeft ontmoet en nu gaat samenwonen. Een Nederlands/Siciliaans stel dat elkaar 26 jaar geleden tijdens een spirituele voetreis heeft ontmoet. Een Nederlander die al in december is aangekomen en sindsdien hier in zijn tentje verblijft! Hij hoorde pas gisteren in het

Pilgrimshouse over de Huiskamer. En als laatsten onze opvolgers die vanuit Sevilla zijn komen fietsen. Ook zij waren niet erg te spreken over de routegids van Benjamins, zoals al eerder is opgemerkt. Heel gezellig 's avonds samen met ze gegeten nadat we de Botafumeiro in de kathedraal hebben gezien.

29 juli

Het belooft een druilerig weekend te worden. Om 10 uur staat beneden al een hele lange rij te wachten op hun compostela. Veel jongelui die waarschijnlijk begin van de week zijn begonnen aan hun 100 km. Het wordt gelukkig droog. Bij ons blijft het lang rustig en Simone gaat beneden helpen. Om 12 uur komt de 21-jarige Duitse Marie binnenstappen met compostela, na bijna 2 uur wachten. Op zoek naar de Duitse vrijwilligers maar bij ons vriendelijk ontvangen. Helemaal uit Bremen komen lopen en sinds eind maart op pad. Een indrukwekkende stempelkaart. Het heeft haar erg veranderd, vertelt ze en ze moet het nog eens even allemaal laten bezinken. Nog naar Finisterra en dan heeft ze zin om weer naar huis te gaan. Een Bruggenaar die nu heeft gelopen wil volgend jaar op de fiets en komt vragen of en hoe de fiets weer terug kan. Met informatie over pelgrimsroutes in Italië gaat hij weer de deur uit! 2 Duitse terugkomers komen een net, op de markt, gemaakt klei-bakje brengen als dank voor de prettige ontvangst. En we zetten toch een 2e pot koffie. Je weet maar nooit. En amai, nog 2 Belgen die de laatste 10 dagen van de Plata hebben gelopen en na de Frances, nu ook deze hebben afgemaakt. Het blijft bij ons rustig, beneden een gekkenhuis met 2,5 uur wachttijd vaak in de miezer. Net voor we willen afsluiten komen nog 2 lopers binnen. 2 Uur gewacht beneden en emotioneel omdat de dame na een ongeluk had gehoord dat ze nooit meer zou kunnen lopen en nu toch mooi vanaf Vezelay was gekomen. Vanaf de Norte hadden ze (met de afslag tussen Luarca en La Caridad) de Camino Historico del Norte gevolgd. Een onbekende, rustige, prachtige en vergeten route met herbergen. Ze gaat erover schrijven in de Jacobsstaf.

30 juli

Vanmorgen om 9 uur al een lange rij in het Pelgrimsburo. Het is gelukkig droog met een klein zonnetje. Naast de gebruikelijke bezoekers ook een 9-jarig meisje dat met haar moeder uit Porto is komen lopen ook al hebben ze soms de bus een stukje genomen. De wild-kampeerder is terug uit Muxia en komt nog een bakkie halen. Ook Marie uit Bremen komt nog langs met een medepelgrim. Ze ziet er een stuk beter uit.

Samengevat:

- We hebben relatief veel pelgrims onder de 35 jaar binnen gehad
- Fascinerend en boeiend om al die verschillende verhalen te horen
- In vergelijking tot de voorjaarsweken is qua aantal bezoekers rustig geweest. De pelgrims gaven aan dat ze weinig Nederlands onderweg hadden gehoord
- We hadden prettig contact met de andere vrijwilligers
- Simone heeft dagelijks bijgesprongen op het Pelgrimsbureau van 1-3 uur bij het uitschrijven van de compostelas
- We ondervonden dat het niet zo simpel is om in Spanje de fiets mee terug te nemen naar bv Burgos (Cycletours) of andere steden in het noordoosten. Er zijn verschillende mogelijkheden
- Heerlijk om een appartement te hebben
- We hebben genoten van Santiago en de muziekoptredens elke avond ter gelegenheid van het feest van St. Jacob

De vrijwilligers heten pelgrims
van harte welkom in het
Verslag van Peter en Fiet
31 juli - 14 augustus
Rúa Carretas 33 - 1e etage

31 juli

Bij het ochtendgloren om 8.45 uur zijn we ontvangen door Marja en Simone, die ons rondgeleid hebben en kennis hebben laten maken met de belangrijkste personen.

Op 9.00 uur was de eerste bezoeker: een Fransman. Daarna twee Duitsers en verder Nederlanders. Hoewel er constant een rij staat, is de aanloop in de Huiskamer nog niet erg groot, maar er komen wel regelmatig mensen.

1 augustus

We zijn vroeg open gegaan omdat ik eerst het compostolaat wilde halen. Dus om 8.30 uur waren we geïnstalleerd. De eerste bezoeker was een Fransman die adressen wilde hebben over de Via Portugese en Via Finistera. En gelukkig kon ik hem helpen.

Ik heb een lang gesprek gehad met een Belg, Lucas Delvaux, die 7 jaar gehospitaliseerd had in het klooster van Oseiro. Dat had hij helemaal opgezet en verbeterd. Verder een plezierig gesprek gehad met drie fietsers.

Soetens gevraagd nieuwe folders te brengen. Wel beloofd. Niet gekregen.

We kregen hoog bezoek: Don Segundo L. Pérez López, vicaris S.A.M.E van de kathedraal. Hij leidde bezoek rond. Verder niet mee gesproken.

In de middag veel aanloop. Op een gegeven moment zaten we met een Nederlander, twee Belgen en twee Italianen.

We hebben kennis gemaakt met de nieuwe Franse Equipe. Vanavond doen we een rondleiding met de Duitse ploeg. Montse heeft gevraagd of we ook compostelas willen gaan uitschrijven.

Huiskamer van
de Lage Landen

2 augustus

Het was een Belgische dag. We hebben veel Belgen mogen ontvangen. Gisteren hebben we van twee bezoekers (bekenden van Fiet van heeeeel lang geleden) een Santiago-taart gekregen. Die hebben we vandaag gedeeld met de gasten.

We kregen weer hoog bezoek van dezelfde prelaat van gisteren, Don Segundo, die een aantal collega's uit andere steden rondleidde.

Flyers van Soetens zijn aangekomen. Genoeg voor de rest van de Huiskamer dit jaar.

De middag was erg saai. Na het ruime bezoek van de ochtend is er nog maar één gekomen. Fiet is compostelas gaan uitschrijven in het bureau. De rij is weer enorm.

We hebben 's avonds Don Segundo weer gezien en gesproken. Hij blijkt heel goed Frans te praten.

3 augustus

Vandaag hebben we de 1400ste gast begroet. We hebben er verder geen aandacht aan besteed. Zijn hier afspraken voor?

In de ochtend steeds weer bezoek gehad. De rij was uitzonderlijk kort vandaag, maar er is ook veel bezetting aan de balie. Fiet wil graag een miniconcert geven op haar blokfluit in de kapel. Daarover heeft ze contact gehad met de Katherine, de Ierse non die veel in de kapel doet. Op haar aanraden heeft ze een mail gestuurd naar Don Segundo om toestemming te vragen.

Tip gekregen (hier moeten we iets mee doen): in het pelgrimsbureau haal je je compostela, maar je kunt ook een certificaat krijgen voor de afstand die je gelopen hebt (kost 3 euro). Maar dan moet je bewijzen waar je gestart bent. Dus als je volle credencial hebt van vorige etappes, dan moet je je volle credencial meenemen en niet thuis laten liggen.

Tip 2; Bij Monte de Gozo staan twee grote beelden die naar Santiago wijzen op een heuvel. Je moet naar die beelden lopen (staat niet in het boekje) en daar heb je een prachtig uitzicht over de stad en de kathedraal.

Morgen gaan we naar de vrijwilligersbijeenkomst en moeten dan de huiskamer voor 2 uur sluiten. We plakken een briefje op de deur.

In de middag heeft Peter compostelas uitgeschreven. Geen bezoekers gehad in de Huiskamer.

4 augustus

Vanmorgen was de voorlichting voor de vrijwilligers. Die begon om 10.00 uur en eindigde om 12.00 uur. Gedurende die tijd hebben we de deur op slot gedaan, met pijn in het hart. Wij voelden een zekere drang om beiden aanwezig te zijn. De nadruk lag op de religieuze component van het pelgrimeren. De bijeenkomst werd voorgezeten door Don Segundo. Fiet heeft zijn toestemming gekregen om maandag een miniconcertje te verzorgen in de kapel (Fiet is musicus en heeft haar altblokfluit meegenomen). Zij zal pelgrimsliederen en contemplatieve melodien spelen.

De rij voor de balie is weer enorm. We weten nu hoe het is om achter de balie te zitten. De mensen werken stuk voor stuk hard door. Maar ja..... de lunch is heilig. De bezetting tussen 13.00 en 15.00 uur is altijd mager en dan komen de meeste pelgrims. Na mijn ervaring van gisteren achter de balie, heb ik besloten het niet meer te doen. De taal is een probleem en ik mis ook de kennis van de topografie. Je zou de belangrijkste routes uit je hoofd moeten weten. Ik vind ook het werkproces niet van deze tijd: de compostelas worden met de hand ingevuld. De voornaam van de pelgrim moet in het Latijn vermeld worden. Op de PC zit een vertaallijst: je vult de naam in en je kunt de Latijnse naam aflezen. Die moet je dan overschrijven. Je moet controleren of er voldoende stempels in de credencial staan en waar die stempels vandaan komen. Dat is niet altijd even duidelijk. Dan moet je de credencial op twee plaatsen afstempelen en de datum erbij zetten. Dit proces moet heel wat handiger kunnen. De pelgrim moet een regel op een lijst invullen met naam, leeftijd, startplaats, woonplaats enz. Die gegevens moet je later in de PC invoeren voor statistische doeleinden. Alles bij elkaar behoorlijk omslachtig. En van een nummertje trekken, zoals bij bijna iedere winkel in Nederland, is geen sprake. Dat zou de ergernis al een stuk weghalen. Ondanks de lange rij gaan de Spanjaarden lunchen, zodat de bezetting achter de balie nog maar half is. Zou het iets zijn om vanuit het Genootschap hulp te bieden bij het stroomlijnen van het proces? Inclusief een handiger ICT-systeem? Het is nog maar de vraag of men dat hier zou willen.

Vandaag is de 18-jarige Marijn uit Leiden aangekomen. Die heeft de hele route vanuit Leiden op de fiets in zijn eentje gedaan. Petje af!!!! Ik had hem al op Facebook gevolgd.

Vanmiddag is Fiet weer compostelas gaan uitschrijven. In de Huiskamer meldden zich nog vier bezoekers.

Vanmiddag is ook een rondleiding door de kathedraal voor de vrijwilligers. Fiet heeft daaraan deelgenomen. Ook de fundamenten van de kerk waar normaal geen bezoekers komen stonden op het programma.

5 augustus

De gasten komen gestaag binnen. Gelukkig niet allemaal tegelijkertijd. Opvallend is dat er veel pelgrims uit België zijn. We proberen de gasten op hun gemak te stellen en bieden hulp als ze die nodig hebben. Hulp kan bestaan uit het geven van een plattegrond van de stad tot het advies geven over het vervoer van de fietsen. Centraal staat het gesprek. We laten ze vertellen over hun tocht, hun hoogtepunten en de zware momenten. Soms zijn de gesprekken luchtig, soms komt er heel wat emotie los. Heel mooi om die diversiteit mee te maken.

Fiet gaat nu bijna elke middag compostelaten uitschrijven. We vullen regelmatig de voorraden aan. Vooral de Madeleine (cakejes) gaan er goed in. Soms komt er iemand die nog niet gegeten heeft en dan gaat het snel met de madelenes. Geen probleem. We vullen het gewoon weer aan.

Het is weekend. Dus de rij is weer enorm.

Ik heb de mails opgeschoond, na overleg met Chris. De reclame is er nu uit (hoop ik).

Opvallend is dat er heel wat jongere mensen binnen komen.

6 augustus

Het is gelukt de printer aan de praat te krijgen. (De standaardprinter stond niet goed ingesteld). Hij staat nu in de Huiskamer en is klaar voor gebruik.

Na een rustig start zat de kamer ineens vol. Er was een hele groep fietsers die een georganiseerde pelgrimstocht deden. Ook was er een grootvader met zijn twaalfjarige kleindochter die vanaf Sarria hadden gelopen.

Er zijn vandaag veel bezoekers geweest. Er was een hele groep fietsers die op bedevaart waren en hierna naar Fatima gingen. Van die groep zijn er veel binnen geweest. We zitten nu boven de 1450 bezoekers. De 1500ste komt eraan.

Fiet heeft de hele middag compostolaten uit zitten schrijven. Maar het was een druppel op een gloeiende plaat. De rij was weer enorm.

Windows 10 heeft een update gehad. Kostte wel veel tijd. Maar het staat er op.

7 augustus

Vandaag zijn de laatsten van de BVN-fietsers gekomen. Die stoppen hier en gaan morgen naar huis. Die groep maakt ruim meer dan 100 km per dag. Weliswaar geheel verzorgd met koffie, lunch, thee enz onderweg en de bagage wordt vervoerd, maar dat is toch een hele prestatie.

In de slipstream van een Belg kwamen ook twee jonge mensen uit Vilnius binnen. Leuk om even met hen te praten, ook al behoren ze niet tot de doelgroep.

Om 14.30 heeft Fiet een miniconcert gegeven in de kapel van het Pelgrimsbureau op haar altblokfluit. De akoestiek was daar prachtig. We hebben wat foto's en een filmpje op Facebook geplaatst.

Met Thomas, de Amerikaanse vrijwilliger, heb ik het nog even over de organisatie gehad. We hebben hetzelfde idee: zet een paar scanners neer waar je je paspoort of id kaart langs haalt. Laat

het programma een paar vragen stellen die men ter plaatse invult (met popup scherm), zoals waar je bent begonnen, wat je motivatie is, wat je beroep is enz. Die gegevens sla je op met een volgnummer. Vervolgens meldt iemand zich aan de balie. Met het volgnummer worden de gegevens opgeroepen. Het programma vertaalt de naam in het Latijn. Na controle van de stempels aan de balie wordt het compostolaat geprint met een mooi lettertype. Klaar is kees! De statistische gegevens worden nu automatisch opgeslagen.

Maar ja..... ze doen het al 1000 jaar en veranderbereidheid is niet zo groot. Dus..... lange rijen.

8 augustus

De ochtend was voor ons erg rustig. We zijn een paar maal langs de rij gelopen, maar geen Nederlandstaligen. Pas tegen de lunch kwamen de eersten binnendruppelen. Ik heb de tijd gebruikt om naar de gebruiksaanwijzing van de laptop te kijken en een lijstje gemaakt voor de overdracht aan Gemma en Bea.

Ook de middag was rustig.

9 augustus

Fiet speelt muziek tijdens de Engelstalige mis.

Ik heb de kleurencartridge van de printer vervangen.

Verder weinig bezoek gehad. In de middag is Fiet weer compostelas gaan uitschrijven. De rij is weer enorm, maar het zijn vrijwel uitsluitend Spanjaarden en daar zijn we niet voor.

10 augustus

Lekker veel onduidelijkheid: we moeten naar een mis waarin de vicaris de vrijwilligers bedankt.

Maar het is volkomen onduidelijk wanneer die mis is. Wij hadden begrepen op zaterdag, maar

vanmorgen zei Montse plotsklaps dat het vandaag zou zijn.

Het bleek inderdaad vandaag te zijn om 12.00 uur. We hadden al een afspraak staan om 11.00 uur. Wij dachten dat dat een informele bijeenkomst was voor de buitenlandse delegaties met koffie en wat lekkers. Het bleek echter een soort vergadering te zijn, voorgezeten door Pilinchi; ze vroeg of wij nog suggesties ter verbetering hadden. De Franse delegatie nam veel tijd en we hadden maar een half uur. Toen ze even stil waren ben ik erin gesprongen en ik heb gezegd dat we erg blij waren met de 1e verdieping,

maar dat ik mij erg veel zorgen maakte over de lange rijen. Ik heb aangeboden om te helpen met ideeën. Tot mijn verbazing werd het aanbod erg op prijs gesteld. Ik heb beloofd een notitie te maken met mijn ideeën. De Duitse delegatie sloot onmiddellijk aan. Vanmiddag heb ik met één van de Duitse dames, Gerda, zitten brainstormen. Onze ideeën kwamen overeen. Ik heb een notitie gemaakt en die ga ik morgen met haar bespreken. Morgen om 11.00 uur vergaderen we weer verder met de buitenlandse delegaties. De notitie is in het Engels, maar Katherine bood aan om het te vertalen.

Om 11.30 gingen we op rij naar de kathedraal. Fiet bleef achter omdat we de Huiskamer niet wilden sluiten. Er was een uitgebreide mis, voorgegaan door Don Segundo. We zaten op de eerste rij vlak voor het altaar. Aan het eind werden de vrijwilligers bedankt met een certificaat en een applaus door de overvolle kerk. Aan het begin van de mis kwam de Duitse delegatie naar voren om te vertellen wat ze voor de pelgrims deden, gevolgd door de Franse delegatie. Ik zat een meter van de microfoon, ben met een stalen gezicht opgestaan en heb de Nederlandse en Belgische pelgrims in het Nederlands uitgenodigd om naar de Huiskamer te komen. Dat is dus door heel veel mensen gehoord.

We hebben vandaag interessant bezoek gekregen. Het meest in het oog springend was Ruth Vandeborre, die 2400 km heeft gelopen en onderweg 14.000 euro voor het goede doel heeft opgehaald. Ze wordt door de Belgische pers en televisie op de voet gevolgd. Ik heb een bericht op Facebook geplaatst.

Verder stapte de 71-jarige Frans binnen die onderweg maatjes was geworden met de 16 jarige Duitse Jonas. Hun foto heb ik ook op Facebook geplaatst.

Alles bij elkaar vandaag dus weer bijzondere momenten.

Frank Soetens kwam binnen met drie Santiago taarten. Die hebben we gedeeld met de bezoekers. Hij gaat de naam van zijn bedrijf veranderen en heeft de oude flyers meegenomen. Er liggen nu een paar A4-tjes. Ziet er niet uit.

van harte welkom in het

11 augustus

Bijgepraat met Katherine. Ik heb haar de notitie gegeven. Ze was het ermee eens en had nog wat aanvullingen.

Pilinchí stond open voor onze suggesties. We zien wel wat er mee gebeurt.

We hebben weinig bezoek gehad. Drie Belgische jongens in de ochtend en twee Nederlanders in de middag.

Fiet heeft weer aan de balie gezeten.

12 augustus

De aanloop naar de Huiskamer is de laatste dagen niet groot. We lopen regelmatig langs de rij, maar slechts sporadisch zijn er Nederlanders of Belgen. We denken dat er weinig Nederlanders en Belgen aankomen deze dagen. Hetzelfde doet zich voor bij de Duitse kamer. Ook daar is minder aanloop dan enkele weken geleden.

We ontvingen een Nederlander die in Lissabon woont en 6 maanden per jaar aan het lopen is. Hij heeft ons kort zijn levensverhaal verteld. Indrukwekkend.

We hadden ook twee keer een vader en dochter die hierbinnen kwamen. Toeval!! Van één van de twee kwam eerst de dochter binnen (vader stond in de rij) die ons snel toevertrouwde dat zij zo trots was op haar vader die de hele tocht toch maar gedaan had. Toen ik met de vader sprak, vertrouwde hij me toe dat hij zo trots was op zijn dochter dat zij ondanks haar hoogtevrees toch van de bergen was komen fietsen.

13 augustus

Onze laatste dag. Morgen komt de aflos.

Ik heb bij de Turist office nieuwe plattegronden van de stad aangevraagd. Dat antwoord komt op de mail binnen.

We kregen nog een tip: de naam Lage Landen is ook verbonden aan een financiële instelling in Eindhoven, die nogal veel bekendheid heeft. Moeten we de naam veranderen om te zorgen dat we daar niet mee geassocieerd worden? Bij voorbeeld de Nederlanden? <https://dllgroup.com/nl/nl-nl>

We kregen vandaag de 1500ste bezoeker: Pauline Baart, die vorig jaar ook in de Huiskamer heeft gezeten. We hebben haar een certificaat gegeven. We hebben ook een melding op Facebook gedaan.

Verder hebben we bezoek gehad van Simone en Marja. Zij zijn terug van de Ruta Portugese.

Pauline Baart, de 1500ste bezoeker in de Huiskamer.

de Lage Landen

De vrijwilligers heten pelgrims Verslag van Gemma en Bea van 14 augustus – 28 augustus in het pelgrimsbureau.

Rúa Carretas 33 - 1e etage

14 augustus

Met veel enthousiasme hebben Fiet en Peter ons rondgeleid, voorgesteld aan de bewaking en andere mensen in het gebouw die belangrijk zijn voor de Huiskamer.

Terwijl Peter ons alles heeft uitgelegd over de computer en Fiet over de gang van zaken in de Huiskamer kwamen de eerste 2 jonge mannen al binnen.

Enthousiast vertelden ze dat ze zelfs een keer 60 km hadden gelopen...

Daarna een groepje van 6 personen die gezamenlijk vanuit Porto hadden gelopen en nu hun Compostela kwamen ophalen.

15 augustus

Vandaag is het Maria-Hemelvaart en alle winkels zijn gesloten en bij binnenkomst in het Pelgrimsburo stonden er tot onze verrassing heel weinig mensen in de rij beneden.

Als eerste kwam er om 9.00 een enthousiaste jonge man van 24 die vanaf Irun naar Santiago had gelopen en vertelde dat hij onder een bijzondere "vallende" sterrenhemel 's nachts had doorgelopen.

Bijzonder was vandaag om een 8-jarige tweeling binnen te zien huppelen met hun moeder en oma. Met zijn 4en hadden ze 10 km per dag gelopen vanaf Porto en waren vanochtend zeer voldaan aangekomen in Santiago.

Er kwamen vandaag 11 mensen die heel geanimeerd met elkaar spraken en daarnaast nog 3 pelgrims die al eerder geweest waren.

Net voor 5 uur kwam er nog een gezin met 2 volwassen kinderen die vanuit Nederland op de fiets en kamperend Santiago hadden bereikt.

Bea heeft nieuwe stadsplattegronden opgehaald bij het toeristenbureau.

16 augustus

Vanochtend een zeer enthousiaste vrouw ontvangen die 100 dagen onderweg was geweest vanaf Utrecht en heel blij en dankbaar dat ze met ons haar ervaringen in het Nederlands kon delen. Ze vond het heerlijk om alleen te lopen en heeft meer genoten van de natuur en de rust van Frankrijk dan van het veel drukker Spaanse deel van de camino.

Het was een heel rustige dag en 's middags kwamen er nog 2 jonge mannen die nieuwsgierig waren naar de Huiskamer en graag informatie wilden om de camino te lopen vanaf Sarria naar Santiago als onderdeel van een lange vakantie.

Bea heeft haar ervaringen met hen gedeeld en ze verlieten zeer voldaan de Huiskamer.

Zelf hebben we heerlijk gewandeld in de buurt van het appartement langs de rio Salero, heel groen en verfrissend na een dag in de Huiskamer.

17 augustus

Terwijl Bea naar de voorlichting voor vrijwilligers van de ACC ging, ontving Gemma de eerste pelgrim van de dag. Het was een Belg die was komen lopen uit St. Jean Pied de Port en in de Huiskamer zijn verhaal kwijt kon.

Een 64-jarige man uit Zevenaar had van huis uit gefietst en was heel blij en ontroerd dat hij Santiago gehaald had. Vanochtend had hij besloten niet door te fietsen naar Finistère.

Er kwamen nog 2 wandelaars die samen met een ander echtpaar uit Porto gelopen hadden. Ze waren teleurgesteld dat ze overnachtingen lang van tevoren moesten reserveren en niet spontaan in een alberque terecht konden.

Op de valreep kwamen nog 2 Belgen langs die van Sarria gelopen hadden. En even later nog 2 jonge mensen uit Rotterdam die vanuit Porto gelopen hadden.

18 augustus

Gisteravond is er een bomaanslag in Barcelona geweest waarbij veel doden en gewonden zijn gevallen.

De beveiliging in het Pelgrimsbureau werkt al op de een na hoogste fase. Op de Praza Obradoira is ook meer beveiliging en 's middags cirkelt een helikopter boven het oude centrum.

De ochtend in de Huiskamer begint rustig en om 11.30 uur komen 2 mannen binnen die op de fiets uit Haarlem gekomen zijn.

Om 13.30 uur komt Johan, een 64-jarige man binnen die is komen lopen vanaf de Waddenzee. Hij loopt voor een goed doel en heeft de weg gelopen met een eigengemaakte staf waar hij onderweg veel steun aan heeft gehad. De staf heeft hem ook gered van een aantal valpartijen en onderweg leverde het hem veel gesprekken op.

Om 16.30 uur kwam Anne, beginnend leerkracht van groep 3 binnen met de Duitse Sarah, die helemaal uit Mainz kwam lopen.

Vlak daarna kwamen Saída en Laura, ook leerkrachten binnen die de Camino Portugues hadden gelopen maar ze hadden ook een stukje de trein genomen tot O Pórrino. Saída vertelde dit aan het Pelgrimsbureau en kreeg geen Credencial. Na een kopje koffie waren ze snel over hun teleurstelling heen.

Huiskamer van de Lage Landen

19 augustus

De eerste pelgrim die vanochtend in de Huiskamer binnenliep was de 29-jarige Quintijn uit Rotterdam. Hij was in 7 dagen komen lopen uit Porto. Zijn stempelkaart was belangrijker voor hem dan een Compostela.

Om 14.30 uur komen 2 enthousiaste fietsers binnen; Cecilia en haar man Gerardus uit de Rijn. Ze zijn in Haarlem gestart en onderweg kwamen ze Gerard en Wim regelmatig tegen die gisteren al bij ons in de Huiskamer waren. Het echtpaar wil eerder terugvliegen naar Amsterdam en gaat proberen hun ticket te veranderen.

En om 16.35 uur komt de 59-jarige filosofieleraar uit Oss binnen die de Camino Primitivo heeft gelopen vanuit Oviedo.

Dhr. Soetens bracht nieuw foldermateriaal voor het terugzenden van fietsen naar Nederland. De oude folders hebben we weggedaan.

20 augustus

Tot onze teleurstelling is er vandaag geen enkele pelgrim in de Huiskamer gekomen. Het was erg rustig in het bureau van de compostelas.

Tot onze verbazing hoorden we dat je je als groep van minimaal 4 personen kunt aanmelden in de groepsruimte, bij de ingang meteen rechts. Dit is de ruimte waar wij 's morgens een handtekening moeten zetten. Je hoeft dan niet in de rij te wachten maar moet wel gezamenlijk de route gelopen hebben. Na een uur zijn de Compostelas klaar en kunnen opgehaald worden.

21 augustus

Na een wel héél rustige zondag kwamen vandaag achter elkaar binnen: Christine en Eveline, twee zussen uit Schagen, die gelopen hebben vanuit Porto, even later Bert die gefietst had vanuit Houten.

Martijn en Moira, allebei net afgestudeerd in Utrecht hebben de Camino Francés gelopen vanuit Ponferrada.

Daarna kwamen binnen: Erna, gelopen vanuit St. Jean Pied de Port, Jasperina die gestart was met de Camino del Norte in Irun.

Op de fiets uit Enschedé kwam het echtpaar Jan en Wilma, even later kwam Gerrit uit Soest binnen die ook gefietst had. Ook op de fiets uit Huijbergen kwamen Frans en Sjuul en weer even later kwamen Peter en Marjo binnen die gefietst hadden vanuit Haaren. Deze fietsers gingen druk met elkaar in gesprek en wisselden ervaringen uit over de drukte op de Camino, onderdak onderweg en het fietsvervoer terug naar huis.

22 augustus

Vanmorgen kwamen Margot, een Nederlandse vrouw en Eva, een Spaanse uit Burgos binnen. Eva had gelopen vanuit St. Jean Pied de Port en Margot was in Burgos gestart. In Manzanilla de las Mulos, hebben ze elkaar ontmoet en met nog 2 andere pelgrims naar Santiago gelopen. Margot liep voor de eerste keer een camino en zoals ze zelf zei: "Ik had me niet goed voorbereid." Ze wist niet hoe ze de weg in Burgos vinden moest. Huilend sprak ze bij de kathedraal 2 vrouwen met rugzakken aan. Ze hebben haar een spoedcursus pelgrimeren gegeven: gele pijlen volgen, goed voor je kijken zodat je de volgende pijl al ziet. Letten op bomen, huizen en op straat. Na een moeilijke eerste week heeft Margot Eva ontmoet en met nog 2 mensen zijn ze met zijn vieren naar Santiago gegaan.

Dan komt Margreet de Huiskamer binnen; ze heeft vanaf Porto gelopen. Vorig jaar heeft ze de Camino Ingles niet afgemaakt en omdat ze nu nog tijd over heeft gaat ze deze Camino afmaken.

Jeroen heeft de Camino Francés vanuit St. Jean Pied de Port gelopen. Vader Ton kwam met zijn dochter Jasha binnen die ook de Camino Portugues gelopen hadden.

We kregen veel terugkeerders die zin in koffie of een praatje hadden.

's Ochtends was er in de ruimte naast de keuken een koffie-ochtend van de ACC waar vrijwilligers vragen konden stellen. Er waren veel praktische vragen over de keuken en het verzoek geen gasten/pelgrims naar het toilet naast de keuken te laten gaan. De Duitse en Franse organisaties hebben een rondleiding buiten om de kathedraal. Ze vroegen of er misschien een draagbare microfoon was omdat als het druk is, er buiten veel lawaai is. De meeste vragen moeten voorgelegd worden aan Don Segundo.

Als laatste kwam Hans, uit Den Bosch die vanuit Léon was komen lopen. Zijn baan was afgelopen en nu ging hij een nieuwe start maken als zelfstandig ondernemer.

23 augustus

Louise en Bert uit Holten zijn de eerste gasten vanmorgen. Ze hebben de Camino Sanábres gelopen vanaf Pueblo de Sanábria. Hij is architect en geïnteresseerd wat er allemaal langs de camino te zien is aan architectuur. Voor een vakblad wil hij hier een artikel over schrijven; misschien ook een versie voor de Jacobsstaf?

Pieter komt een stempel halen, ook voor zijn vrouw die beneden in de lange rij staat te wachten. Zijn vrouw is gestart in Saint Jean Pied de Port en hij heeft meegelopen vanaf Sarria.

Karin en John hebben vanaf Ponferrada de Camino de Invierno gelopen. Ze hebben de stilte onderweg als bijzonder ervaren. Nog een John en Teresa, uit Sittard, hebben de Camino Primitivo vanuit Oviedo gelopen. Het was veel klimmen en dalen en John heeft zich verbaasd over de drukte vanaf Sarria. Morgen gaan ze nog naar Finistère.

Van de vrijwilligers van de verschillende landen krijgen we vaak complimenten dat het NGSJ alles zo goed geregeld heeft. Wij zijn ook erg blij met de faciliteiten; de ruimte, de keuken, en het appartement op loopafstand van het pelgrimsbureau. Daar zijn alleen de matrassen zo dat je wakker wordt met pijn in je rug.

24 augustus

De hele ochtend komen er geen pelgrims, maar om kwart over 2 komt Jan binnen die in Rubiães is gestopt met de Camino Portugues wegens een blessure aan zijn voet. Zijn vrouw gaat nu alleen verder en hij gaat een week in Santiago doorbrengen. Caroline heeft ook de Camino Portugues gelopen vanaf Porto. Vorig jaar was ze ook gastvrouw in de Huiskamer. Ze vond dat de Huiskamer moeilijk te vinden was en zei dat er vorig jaar een groot bord in de tuin stond met een pijl naar de Huiskamer. Waar is dat bord gebleven?

Ook Terese had de camino vanaf Porto gelopen.

25 augustus

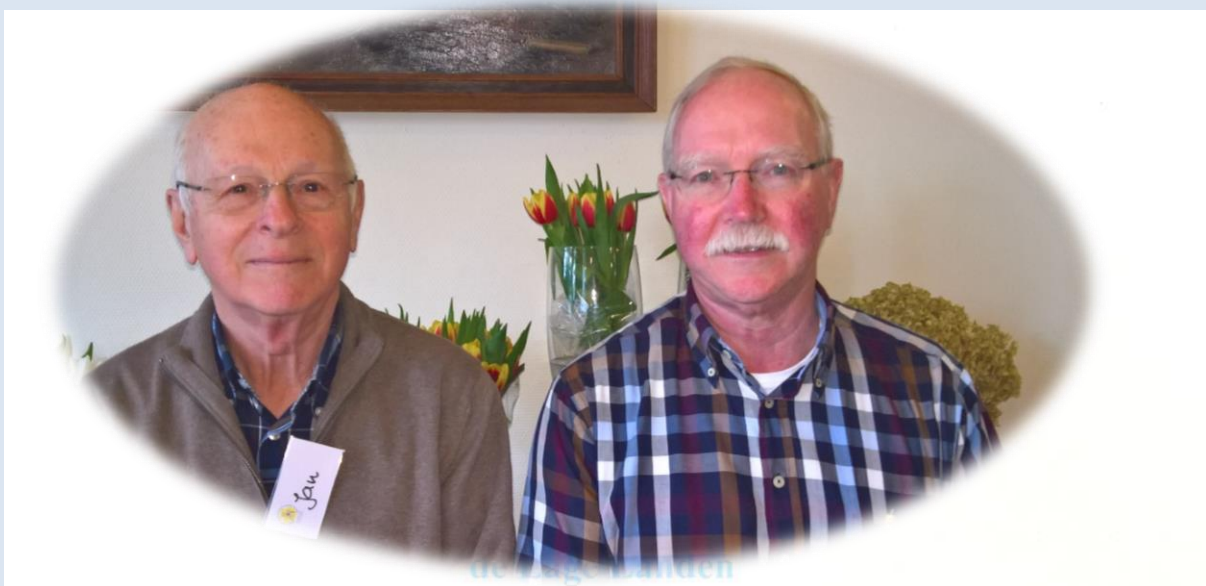
Als eerste komt Jan, een van onze opvolgers binnen. Hij is al wat eerder in Santiago en komt even kennismaken. Daarna Cor, die 3 maanden onderweg is geweest. Hij is van huis uit vertrokken en had emotioneel een moeilijke tijd in Frankrijk. Na de Camino del Norte is hij via de Camino Primitivo in Santiago aangekomen. Om 16.00 uur komt Betsy binnen; ze heeft 2 jaar geleden gefietst van huis uit tot Tours. Dit jaar is ze op 28 juli aan het 2de deel begonnen. Ze heeft 1500 km gefietst in 28 dagen. Punta la Reina heeft veel indruk gemaakt en in Burgos heeft ze een bijzondere mis bijgewoond. Onderdak was soms moeilijk te vinden: in Portomarin heeft ze op haar slaapmatje in een invalidentoilet geslapen.

26 augustus

Rond 10.00 uur Sjanie stralend binnen! Ze heeft gefietst vanaf St. Jacobiparochie naar Finistère. Daar is ze in de mist aangekomen. Onderweg heeft ze een blog bijgehouden op pindat.com: sjanieopdefiets. Erg leuk om te lezen!

Daarna komt Kees met de Roemeense Alina die hij onderweg ontmoet heeft en nu nog samen met haar naar Finistère gaat lopen. Eva heeft vanaf Leon gelopen en vond het moeilijk onderweg contact te maken. Het was de eerste keer dat ze een camino liep en ging hierna nog naar familie die in de buurt van Barcelona kampeerden. De Vlaamse Tine begon in Santiago en wilde naar Finistère en Muxia lopen in kleine etappes.

We hebben de afgelopen dagen genoten van alle verhalen, vrolijke maar ook soms ook droevig. Het was een bijzondere ervaring.

Verslag van Jan en Jack De vrijwilligers heten pelgrims 28 augustus – 11 september van harte welkom in het pelgrimsbureau.

26 augustus

Gelukkig langsgelopen om h.e.e.a. over te dragen

27 augustus

Nadat de kamer voor ontvangst gereed was. Kwam om 10.00 uur de eerste pelgrim binnen. Het was prettig om onder vier ogen te zijn zodat Manuel zijn hart kon uitstorten. Met veel spanning en pijn vertrokken en goed opgevangen in Frankrijk. Er was nu een moment van rust waarin op deze zondag morgen een zware camino kon worden afgesloten.

Martin en Mathieu waren als bekenden van huis gegaan om vanaf St. Jean Pied de Port de Camino Francés te gaan lopen. Het was voor Martin niet altijd eenvoudig vooral omdat een achillespeesblessure op de loer lag. Onderweg werden de bekenden vrienden wat een verrijking is geworden.

Jeanne en Wim, fietsers, hebben hun tocht sportief ervaren. Wim vroeg veel over een voettocht vanaf Irun, de Camino del Norte, vooral vanwege de cultuur of de "Francés". Er ontstond een boeiend gesprek tussen de fietsers en de lopers. Het zal waarschijnlijk wel een tocht vanuit St. Jean Pied de Port worden. De sfeer was gezellig met koffie en koek.

Kees kwam met zijn Roemeense liefde terug om de adressen van de camino naar Finistère over te nemen en wat bij te praten. Ondertussen kwam een priester uit Nijmegen in de Huiskamer. Hij heeft de Engelse Camino gelopen en gaat morgen te voet naar Finistère. Heel bijzonder is dat hij onderweg in de open ruimte de mis opdraagt.

28 augustus

Jan heeft gisteren alleen de honneurs waargenomen omdat onze voorgangsters door omstandigheden een dagje eerder zijn vetrokken. Vanaf vandaag bemensen Jan en Jack Huiskamer van de Lage Landen in Santiago de Compostella.

In ochtend hebben wij kennis gemaakt met onze collega's van de Duitse, Engelse en Franstalige huiskamers.

Het is deze ochtend nog zeer rustig. 's Middags mogen wij Tina en David verwelkomen. Ze zijn per fiets aangekomen uit Bordeaux. Vorig jaar hebben zij het eerste deel van hun Camino gedaan, vanuit Haarlem naar Bordeaux en dit jaar de draad weer opgepakt.

Even later komt een vermoeide Henk uit Sittard binnen stappen. In 4 etappes heeft hij zijn Camino gelopen.

De eerste etappe vanuit Roermond naar Vezelay, het jaar daarna van Vezelay naar le Puy, vorig jaar van le Puy naar Saint Jean Pied de Port. Nu via de Camino del Norte naar Santiago de Compostela.

Op de vraag of hij Finistère wil bezoeken zegt hij dat hij genoeg heeft van alle snurkende pelgrims op een zaal en nu twee dagen privacy wil op zijn hotelkamer en donderdag weer naar huis gaat.

Kristel en Filip uit Vlaanderen, België, komen de Huiskamer binnen voor informatie over Camino de Primitivo die zij morgen willen gaan starten in Oviedo. Vorig jaar hebben zij de Camino Frances gelopen en dit jaar dus de Primitivo. Jan geeft vanuit zijn ervaringen hun een aantal wetenswaardige tips. Een opgewekte Zehra komt om half vijf de Huiskamer bezoeken. Zij is vertrokken uit Maastricht en een maand geleden aangekomen in Santiago. Omdat zij op het moment tussen "twee banen" zit heeft ze een maand geleden besloten om de Camino Portugués en Camino Primitivo te lopen. Ze geeft Kristel en Filip ook nog een paar praktische tips. Zehra is nog niet van plan om naar huis te gaan. Woensdag gaat ze naar Saint Jean Pied de Port om te beginnen aan de Camino Frances. Als Hannie en Riek als vrijwilligers (25/9-9/10) in de huiskamer zijn belooft Zehra zeker terug te komen!

29 augustus

Om 12.00 uur kwamen de eerste pelgrims binnen. Dirk vanaf de Camino de Norte en Anneke van de "Primitivo". Dirk was teleurgesteld i.v.m. de enorme drukte op de camino en het was goed te merken dat hij in de Huiskamer z'n belevenissen kon uitten. Anneke, twee jaar geleden een nieuwe heup, vond de Primitivo zwaar en was blij dat het erop zat; twee keer over haar schoenveters gestruikeld maar gelukkig heeft ze er geen nadelige gevolgen van ondervonden. Maar..... het is de laatste keer. Toen zij de gemiddelde leeftijden hoorde, was er nog hoop voor een mindere zware camino.

Johan, begeleider van psychiatrische patiënten, ervaaarde dat na mate hij op de chemin in Frankrijk vorderde de rust terugvond. Op de camino Frances ontmoette hij een Fransman waarmee hij een dag of tien mee optrok. Hoe is het mogelijk dat deze jongeman iedere dag z'n psychiater belde en

dat Johan hem ontmoette. Hij heeft zich niet kenbaar gemaakt en kon er in de Huiskamer vrij over praten. Later kwamen nog twee jonge vrouwen, een Engelse en Tsjechische, binnen waarmee Johan de laatste dagen mee gelopen had. De sfeer was gezellig en vriendelijk.

In de middag komen Jan en Trijnie, met rollator, binnen. Jan moest vorig jaar de voettocht wegens een blessure onderbreken en heeft deze later met de fiets voortgezet. Geëmotioneerd vertelde Jan dat niet Santiago op hem de meeste indruk heeft gemaakt maar het "Cruz de Ferro". "Ik heb daar als een klein kind gehuild". Thuis gekomen heeft zijn tocht zowel op Trijnie als op Jan een bijzondere en spirituele invloed gehad. Zij besloten dit jaar gezamenlijk de camino met de caravan te maken. Trijnie, met twee kunstnieën, dankte de Lieve Heer dat zij gezamenlijk nog naar Finistère mochten gaan. Het was een emotioneel en indrukwekkend moment in de beslotenheid van de huiskamer. Jan biedt aan om de rollator van Trijnie naar beneden te brengen. Als ik terug ben in de Huiskamer komt kort daarop Jan, de man van Trijnie, terug om een foto van ons te maken.

Een uurtje later kwamen Sjanie, Addy en Nel binnen. Zij hadden met z'n drieën de "Primitivo gelopen". Nel loopt niet meer. Was teleurgesteld in de moeilijkheidsgraad en het weer. Addie was erg blij met de schoonheid van het landschap. De sfeer in de Huiskamer was opgewekt, mede veroorzaakt door de opmerking van Nel: "We liepen in de mist en we hoorden steeds Zoef, Zoef". Het was niet Zoef Zoef de Haas maar het waren de propellers van de windmolens die maar voor een gedeelte zichtbaar waren. Na anderhalf uur vertrokken de dames in goede moed naar San Martin Pinario.

De vrijwilligers heten pelgrims van harte welkom in het

30 augustus

Om 12.00 uur kwam vanaf Saint Palais Fred in de Huiskamer aan. Een beetje verlegen leek het. Op zich vond hij het wel fijn maar toch, vond het niet nodig iets in het Libre d'Oro te schrijven. Hij vertelde dat de camino hem heeft aangesproken. Fred ging weer terug naar Frankrijk om in een Boeddhistisch klooster een meditatiecursus ging volgen.

's Middags kwam Christ'l met haar Jan binnen. Zij waren direct vanaf de luchthaven Porto gaan lopen. Jan kreeg last van blaren en moest medische verzorging hebben. Bij nader onderzoek bij de arts bleek dat onder het eelt van zijn rechter hiel blaren zaten die verwijderd werden. De arts verbood hem verder te lopen en minstens 3 dagen rust te nemen. In onderling overleg besloten zij dat Christ'l alleen verder ging. Huilend heeft zij de eerste dag alleen doorgebracht. Onderweg kwam ze tot het bewustzijn dat ze altijd met en voor anderen heeft gezorgd. "Ja", zei ze "en nu mag je voor jezelf zorgen". Dat gaf haar de moed en de kracht. Onderweg staken de mensen hun duim op. Ook onder deze omstandigheden kan een camino een positieve uitwerking hebben. Jan is met de bus naar Santiago gekomen; zat er in de Huiskamer rustig bij en was blij dat zijn vrouw alleen verder gelopen was.

Piet, die 5 weken geleden vanuit Saint Jean Pied de Port is vertrokken, is verbaasd over het internationale karakter van de camino. Hij heeft veel respect gekregen voor de pelgrims uit de Middeleeuwen. Wat hebben zij in die tijd met hun beperkte mogelijkheden moeten afzien. Als er iets is, word je direct geholpen; zonder iets te vragen wordt informatie gedeeld. Men is onderweg vriendelijk alleen het slapen in de refugios was een belasting; geen privacy. Hij was blij dat hij de laatste dag in de gelegenheid was een kamer te krijgen en..... hier eindelijk Nederlands te kunnen spreken!

31 augustus

Voordat Claudia naar Fisterra vertrekt wil zij even haar blijdschap delen met de Huiskamer. Jammer dat ze niet in de gelegenheid was de abdij in Samos te bezoeken. Haar eerste kennismaking met de camino is zo goed bevallen dat zij nu verder gaat en..... Dat het virus is aangeslagen. Zij gaat zeker terugkomen om zich verder te verdiepen op de camino met haar monumenten c.q. kerken.

Ellen en Kay, die al de camino Francés heeft gelopen, is emotioneel. De tranen van blijdschap staan in haar ogen. Ze vertelt honderd uit. Kay kijkt haar aan en bevestigt haar mening. Er gebeurt zoveel. Zij bevestigen gezamenlijk het doorzettingsvermogen van een Belgische dame die alleen, na een blessure van haar man, de camino moest vervolgen. Er werd met respect gesproken over Christ'l die gisteren in de Huiskamer was. Het mooie is dat wij het proces bij Christ'l konden delen.

Even later komen Edgar en Jeroen langs. Zij waren op 16 augustus in de Huiskamer en komen afscheid nemen. Zij gingen morgen naar Pamplona om vanaf daar naar Barcelona te lopen. Gelukkig was er persoonlijke informatie over de camino Aragones en via Montserrat naar Barcelona.

Alain en Ignace uit het Vlaamse land blazen bij hun noorderburen uit. De broers zijn moe van het fietsen en kunnen wat uitblazen. Alain vertelde dat ze één keer pech gehad; 60 km van Angoulême was er een spaak gebroken. Ze moesten terug maar zijn toch eerst naar hun overnachtingsadres gegaan. Aldaar vernam de hospita van het ongemak en stelde voor om met de auto de fiets te laten repareren in Angoulême. Waren onder de indruk van dit spontane aanbod. Ze keken elkaar aan; ja, ik heb m'n broer weer leren kennen toen hij vroeger nog een jongske was. Na de gezellige ontmoeting en de koffie brachten zij hun fietsen naar Soetens.

Ellen drinkt bij aankomst direct haar koffie op. Heerlijke echte Hollandse koffie? Ze vertelt honderd uit maar..... het is genoeg. Ze gaat niet verder d.w.z. morgen met de bus naar Fisterra! Trots laat ze haar Compostella zien. Het is misschien wel laat maar toch ga ik een biertje drinken. Prima toch? Wil je nog even een foto van mij maken. Mijn vrienden moeten wel zien hoe de Huiskamer, mijn credential en ja, mijn compostelle zien. Na een foto of 8 kwam de juiste eruit. Benen bij elkaar en een juiste glimlach. Tevreden en gelukkig gaat zij naar de Plaza Quintana.

1 september

Om half tien komt Marijke, Nederlandse vrijwilligster bij het registratiebureau beneden, kennismaken en een kopje koffie drinken. Ze blijft de eerste twee weken van september in Santiago. Marijke woont al vele jaren op Mallorca en is al voor het vierde jaar vrijwilligster. Om de wachtrij beneden te verkorten haalt zij pelgrims die in een groep lopen eruit voor registratie.

Ze heeft ons belooft Nederlandse pelgrims langs de Huiskamer van de Lage Landen te sturen.

Even later stapt Nanda binnen. Een spontane en openhartige vrouw. Ze heeft een deel van de camino de Plata gelopen maar dan in tegengestelde richting. Ze is 7 dagen geleden vertrokken uit Santiago de Compostella tot aan Ourense gelopen.

Ze vertelde dat ze helemaal niets met lopen had. Haar arbeidsovereenkomst liep een paar maanden geleden af en was zoekende hoe verder met haar leven.

In een droom heeft ze de vraag gesteld wat moet ik doen en hoorde een duidelijke stem zeggen de Camino, de Camino. Ze vertelt dat ze in haar droom vroeg; "maar hoe?" De stem vertelde haar;

lopen". Heel uitgelaten vertelt ze dat ze zei in haar droom;" maar ik kan helemaal niet lopen en ik houd niet van lopen".

Uiteindelijk is naar Santiago de Compostella gegaan en van daaruit naar Ourense gelopen. Ze vertelt over de mooie momenten die ze heeft meegemaakt en het gastvrije ontvangst in een boerderij omdat 20 kilometer per dag de maximale afstand is die ze kan lopen.

Ze is zo vol van de camino lopen dat ze op weg gaat naar Muxia en Finisterre. Wij geven haar enkele tips mee over de zwaarte van de route en waar ze eventueel kan overnachten.

Om kwart over elf neemt ze afscheid, Ze wil naar de pelgrims mis van 12:00 uur. Ze is verbaasd dat als ze geluk heeft de botufumera kan zien. Ze belooft ons als ze weer terug is uit Muxia en Finistère onze Huiskamer nog eens te bezoeken.

Even voor vijf uur komen Menno en Jacqueline de Huiskamer binnen. Ze zijn eerder in Santiago de Compostella geweest, 2 jaar geleden, toen ze de camino Portugués gelopen hebben. Toen hadden ze geen tijd meer om naar Finistère te lopen. Dat gaan ze morgen doen en mogelijk door naar Muxia als de conditie het toe laat.

2 september

De vrijwilligers heten pelgrims
Drie Belgische pelgrims, vader, moeder en dochter, komen enthousiast de Huiskamer binnen. 5 weken geleden zijn ze gestart in Saint Jean Pied de Port en hebben de camino Frances gelopen. De natuur en ontmoetingen met mede pelgrims onderweg vonden in een woord fantastisch en indrukwekkend. De vader vond wel dat van Sarria voor hem het pelgrimsgevoel over was. De massaliteit en het toerisme was voor hem een afknapper.

De dochter heeft voor haar studie Toerisme de camino gelopen en wil volgend jaar haar afstudeerscriptie over de camino schrijven.

Ze vertellen over hun ontmoetingen met een "oudere" Nederlandse pelgrim. Als even later de "Oudere" Nederlandse pelgrim met zijn broer binnenkomt en wij hem bij zijn voornaam verwelkomen is hij verbaasd dat wij zijn voornaam weten. Al snel heeft hij door dat de drie Belgische pelgrims hem voor zijn geweest.

Hij is blij dat de camino er op zit maar ook dankbaar en gelukkig dat hij ondanks zijn fysieke ongemakken zijn camino heeft kunnen voltooien.

Hij vraagt of hij zijn rugzak mag laten staan terwijl hij in de rij gaat staan om zijn Compostella op te halen. Als hij na een uur en 40 minuten terugkomt met zijn Compostella is een licht geëmotioneerde Belgische pelgrim, die op fiets de Camino heeft gereden, aangeschoven. Hij is vanuit België vertrokken en vertelt geëmotioneerd over zijn camino en de ontmoetingen en gesprekken die hij onderweg heeft mogen meemaken. Hij vertelt dat zijn camino hem inzicht in zich zelf heeft gegeven. Zijn hoogste punten waren Cruz de Ferro, Col du Somport, Galicië.

Hij voelt zich jaren jonger na deze Camino en gaat nog verder naar Finisterre en Muxia.

Als we nog in gesprek zijn met Belgische fietsende pelgrim komt Mieke met binnen met 5 van haar reisgenoten.

Na een kopje koffie en thee van de Huiskamer gaan ze verder.

3 september

Een rustige en kalme vrouw, komt al vroeg ons met een bezoek vereren in de Huiskamer. Ze is gisteren aangekomen in Santiago en vetrokken uit Porto. Omdat het gisteren nogal druk was bij het pelgrimsbureau heeft ze vandaag al vroeg haar Compostella gehaald.

Twee Nederlanders die al jaren in Duitsland wonen hebben samen voor het eerst de camino Primitivo gelopen. Het was zwaar maar de natuur is prachtig en niet te vergeten de mooie ontmoetingen met mede pelgrims. Ze verblijven nog een paar dagen in Santiago en reizen dan terug naar Duitsland waar ze al jaren wonen. Uitspraak van haar; "Je thuis, is waar je je thuis voelt".

De TV-crew, die gisteren om 16.00 uur verwacht werden, zijn vandaag nog niet gearriveerd. Intussen komt een ouder echtpaar boven. Zij heeft haar man opgewacht in Santiago. Hij wordt door de groep, die van Salamanca naar Santiago heeft gelopen en gevolgd worden door de media, "The King of the Camino" genoemd. Even later komen twee dames van dezelfde groep ook een kopje koffie drinken in de Huiskamer en als even later ook een pelgrim uit St. Michielsgestel de Huiskamer binnenstapt is het een vrolijke drukke boel geworden. Jan en ik proberen eenieder de nodige aandacht te geven.

Wanneer een van de jongere dames van de groep uit Salamanca het gedicht van Ricky Rieter krijgt aangereikt van een mede-pelgrim, komen bij haar de tranen. Ze wordt getroost door de mede-pelgrim.

Ondanks een druk bezette Huiskamer kan een andere pelgrim haar emotie tonen betreffende de hulp die zij van een hospitalera in een refugio heeft mogen krijgen. Voordat zij de Huiskamer verliet, vertelde zij dat ze nu pas ervaren heeft wat rouwen betekent.

Een van de dames van de groep van Mieke kwam terug om duidelijk te krijgen wat de doelstelling van de Huiskamer is. Na een goed gesprek werd duidelijk dat zij gisteren de Huiskamer verliet vanwege te veel ruis. Na een blik in het "Libro de Oro", zei ze "Ja, dat is. Wat mooi dat daarvoor de gelegenheid is".

Een Belgische pelgrim komt om half vijf binnen en we spreken tot ver na sluitingstijd over de schoonheid van de Camino. Zij is enthousiast en geeft ons haar blog.

4 september

Een fietsende pelgrim vertelt zijn ervaringen over de fietstocht vanuit Haarlem en is enthousiast dat hij ze kan delen in het "Holland House". Emotioneel is hij door het zich bewust worden van de aardige en lieve mensen die hij heeft ontmoet. "Ik neem ze mee en zal ze in mijn leven koesteren".

Vader en zoon uit Limburg lopen vanaf St. Jean Pied de Port. Vader is dankbaar dat hem de gelegenheid is gegeven om met zijn zoon, die 3 jaar vanwege een chronische vermoeidheid ziek op bed heeft gelegen, deze tocht heeft mogen maken. Vader spreekt zijn bezorgdheid uit en vader en zoon kijken elkaar, zonder iets te zeggen, een tijd aan. Het is ontroerend mee te maken wat de Camino aan rijkdom aan deze mensen heeft gegeven.

Een Nederlandse, wonend en werkend in Berlijn, komt binnen met het certificaat in haar hand betreffende het bezoek aan de crypte in de kathedraal. Zij toont haar enthousiasme over de culturele monumenten en de schoonheid van het landschap van de camino Portugués. Ze heeft het naar haar zin in de Huiskamer.

Een fietser uit Utrecht komt op zijn ligfiets vanuit Tours, via de col de Somport, rechtstreeks naar de huiskamer. Heel ontspannen deelt hij zijn ervaringen. "Ja, na 3 weken weer Nederlands". Het doet hem goed.

5 september

Een Groningse Pelgrim komt binnen om wat informatie te krijgen. Zij heeft van Fisterra naar Muxia gelopen. Terug in Santiago vindt ze het een circus(commercie). Als ze nu vanaf A Coruña komt kijkt ze er toch iets anders tegenaan. Haar ervaringen zijn fijn en ze weet zeker dat ze terugkomt om meer te lopen.

Een jongen met goed gevulde legerrugzak, heeft een deel van de camino Frances gelopen. Hij is vertrokken in Astorga en heeft stevig door (kunnen) lopen. Naar mate hij langer onderweg is begint de camino voor hem steeds meer betekenis te krijgen en spiritueeler te worden. Wat hem opviel en waar hij optimaal van gebruik heeft gemaakt is de heerlijke plaatselijke goedkope wijnen.

6 september

De Oirschotse heeft de camino gelopen vanuit haar woonplaats in Nederland. Ze is samen met een vriendin vertrokken maar ergens in buurt van Reims ontdekte ze dat de tempo's en interesses te sterk verschilden. Zij is alleen verder gegaan en heeft er geen moment spijt van gehad. Ze gaat nog door naar Finistère en Muxia.

Een goedlachse Limburgse vraagt of ze de rugzak en die van haar 76-jarige vriendin bij ons mag stallen omdat ze heel graag naar de pelgrims mis willen van 12:00 uur. Op een verjaardag had haar vriendin aan haar gevraagd wanneer haar camino naar Santiago afgerond was. Zij vertelde haar dat ze die vorige jaar afgerond had. Jammer want haar vriendin wilde ook wel heel graag naar Santiago lopen. Waarop de beide dames besloten dit jaar samen vanaf Saint Pied de Port naar Santiago te lopen. Blij komen zij van de viering terug. Haar vriendin vertelt dat ze het indrukwekkend vond en dat de tranen over haar wangen liepen toe ze de kathedraal verlieten. Ook het Cruz de Ferro was voor haar een emotioneel moment. Ja, de camino is een hele onderneming, maar prachtig, de natuur, de omgeving en de mensen onderweg. De dames hebben de smaak goed te pakken en morgen door naar Finistère en Muxia en beloven als terug zijn nog eens langs te komen in de Huiskamer.

De Brabander uit Reusel heeft zojuist de Camino Primitivo in 14 dagen lopen afgerond. Hij is blij dat hij in de Huiskamer weer Nederlands kan spreken. Hij heeft zo zegt hij: "2 weken lang nagenoeg geen Nederlands gesproken".

De pelgrim uit Landgraaf heeft inmiddels zijn 5de camino gelopen, Camino Portugués. Hij is vanuit Porto vertrokken en heeft veel interessante mensen mogen ontmoeten. Voor hem is dit de laatste camino, hij heeft ze nu allemaal gehad en vindt het nu wel genoeg geweest. Wel gaat hij door naar Finistère, Muxia en terug naar Santiago lopen.

Als wij tegen vijf uur een praatje maken met onze Duits collega komt een jongen met op zijn T-shirt de tekst "I ♥ NY Nijmegen" bij ons binnen. Die moet bij jullie zijn zegt onze Duitse wijzend op zijn T-shirt. Sam zo heet de jongen heeft een cadeautje van zijn Spaanse vriendin gehad. Samen hebben zij van Sarria de Camino Frances gelopen. Hij vond het wel heel erg "Toeristisch". Hij studeert voor arts in Nijmegen en moest wachten voordat hij verder kon met zijn masteropleiding. Die tijd heeft benut door te werken in Madrid met kansarme jongeren. Hij zou wel verder willen lopen maar zijn studie roept.

7 september

Pelgrim uit Sleen heeft vandaag zijn laatste etappe van de Camino Norte afgerond in Santiago. 5 jaar geleden is hij gestart in Irun en elk jaar heeft ongeveer 2 weken lopen gelopen op de Camino Norte. Hij blij dat het nu af is en weet niet of hij volgend jaar nog een Camino gaat lopen.

Een Poolse student heeft de Camino Primitivo gelopen vanuit Oviedo. Hij heeft de Camino gelopen omdat hij voor zijn studie onderzoek doet naar sociale cohesie en groepsvorming op de Camino's. Naast dat hij zijn ervaringen met ons wil delen, wilt hij ook graag onze ervaringen horen die wij hebben met pelgrims die de Huiskamer bezoeken. Zelf heeft hij de camino als fantastisch ervaren en vindt het een waardevolle verrijking voor hem zelf.

Ook twee pelgrims uit België, hebben de Camino Norte in etappes gelopen. Onlangs zijn zij vertrokken uit Lourenza om hun laatste etappe af te ronden. De Camino Norte was voor hen beide een mooie ervaringen en gaan zeker door met pelgrimeren.

De 3 dames uit 's Hertogenbosch hebben Camino Portugués vanuit Porto gelopen. Gisteren hadden ze bijna 2 uur in de rij gestaan voor hun compostelas en waren daarna dringend toe en een wijntje op het terras. Maar vandaag kwamen ze als nog langs voor een bezoek aan de Huiskamer. Hun ervaringen sluit goed aan op de ervaringen en onderzoek van David, na een paar dagen ontstond er samenhangende groep waarmee ze optrokken en hun waarmee ze hun dagelijkse ervaringen deelde. Ze noemde het "onze lichting".

Een toeristpelgrim zoals hij zichzelf noemt heeft samen met zijn vrouw Nadine vanaf Porto de Camino Portugués gelopen. De bagage werd telkens doorgestuurd naar het volgende overnachtingshotel. Hij heeft niet zoveel meegekregen van pelgrimsgevoel. Wel zegt hij het te herkennen van eerder wandeltochten die zij gemaakt hebben.

8 september

Een Belgische pelgrim komt binnen en deelt zijn ontbijt. Is verliefd op de camino alleen is hij bezorgd dat de camino ontploft onder haar eigen gewicht. Als hij vertrekt en het gedicht van Ricky leest, is hij vol van het vertrouwen van een oudere dame in Frankrijk. Als hij voor overnachting belt, zegt aan de andere kant van de lijn de oude vrouw dat ze op vakantie is. Hij mag de sleutel onder de mat achter in de tuin pakken en binnen gaan slapen, eten uit de vrieskast halen en morgen legt hij maar een donativo op de tafel. Er valt een stilte. Dank je en hij gaat naar Fistera.

Een woonplaats genoot van Jan heeft voor de 2e maal de Camino Frances gefietst. Zijn ervaring was anders dan de eerste maal maar het was toch indrukwekkend. Door de rust kon hij zijn gedachten de vrije loop geven, zoals hij zei. Ja, de thema's geluk, gezondheid en keuze maken; daar gaat het om. Ook hij was geraakt door het gedicht van de Huiskamer.

Een fietspelgrim heeft gefietst uit Tours, vraagt zich af hoe het toch mogelijk is dat de mens zoveel ruzie en ellende veroorzaakt in tegenstelling tot de camino waar je door iedereen wordt geholpen. "je gaat een afdaling af en je merkt dat je plm. 30 km verkeerd zit. Men wijst je daarop en zegt: "zet je fiets maar op de kar dan brengen je wel even terug!" Volgend jaar ga ik met zijn kinderen terug; hopelijk ervaren ze wat het leven ook kan betekenen.

9 september

Vandaag een hele drukke dag in de Huiskamer geweest. We hebben 17 bezoekers in de Huiskamer mogen begroeten. Het was een komen en gaan van pelgrims maar toch was het een buitengewone fijne dag waarop de pelgrims onderling ondanks de drukte en met elkaar hun verhalen, ervaringen en emoties konden delen. Het persoonlijke contact van Jan en Jack met de pelgrims was minder goed mogelijk door de slechte akoestiek en omdat de bezoekers van koffie en thee werden voorzien, maar de pelgrims communiceerde uitbundig met elkaar.

Huiskamer van
de Lage Landen

10 september

Ook vandaag weer een redelijk drukbezochte Huiskamer. De eerste bezoeker konden we al om 10:00 uur verwelkomen. Hij had gefietst vanuit Houten. De andere fietser vertrokken vanuit Hengelo kwam voor tweede keer aan in Santiago en had geen zin lang in de rij staan voor zijn Compostella.

Ook nu weer vele gezellige, interessante en inspirerende gesprekken met en tussen pelgrims onderling.

Twee Belgische dames hadden hun camino per fiets en te voet afgelegd. Vertrokken vanuit Leuven per fiets tot St. Pied de Port en vanaf daar gelopen via de Frances naar Santiago.

Als laatste verwelkomen wij een echtpaar uit Nieuw Vellep. Ze hebben de Primitivo gelopen vanuit Villaviciosa.

De vrijwilligers heten pelgrims

van harte welkom in het

Verslag van Mariëlle en Ed

11 september - 25 september

Rúa Carretas 33 - 1e etage

11 september

Onze eerste dag! Spannend! We zijn reuze benieuwd hoe het in de praktijk zal gaan.

Jan en Jacques hebben ons wegwijs gemaakt, het appartement laten zien en de sleutels overhandigd.

Bij de eerste twee pelgrims die binnen kwamen hebben Jan en Jacques het gesprek gevoerd waarbij wij hebben geluisterd en toegekeken.

Voor ons was de eerste pelgrim een vader die de tocht vanuit Porto samen met zijn 28-jarige dochter had gelopen.

Het laatste stuk heeft hij zijn dochter zwaar moeten ondersteunen omdat zij een migraineaanval had gekregen.

Ze lag nu op bed en was dus niet meegekomen.

Toen hem het kaartje met het gedicht van Ricky Rieter werd overhandigd en óók een voor zijn zieke dochter, schoot hij bijna vol. Vanaf dat moment veranderde het gesprek en vertelde hij wat de eigenlijke reden van deze wandeltocht met zijn niet-wandelende dochter was. Zijn dochter (28 jaar en dierenarts) gaat eind van het jaar emigreren naar Australië en ze wilden de camino aangrijpen om diepgaand met elkaar te praten over allerlei zaken. Het bezoek aan de Huiskamer, waar hij zijn verhaal uitgebreid kon vertellen, had hem goed gedaan. Met een voldaan gevoel ging hij terug naar zijn dochter om te zien of ze weer was opgeknapt zodat ze samen de Compostella in ontvangst konden nemen.

Belgisch echtpaar kwam binnen waarvan de man had gelopen. Zijn vrouw had een nieuwe knie en omdat zij bang was om te vallen sloeg zij deze keer over. De man had al meerdere tochten gelopen. Deze keer van Lissabon naar Santiago. Hij vond de route tegenvallen omdat er voornamelijk tomatenplanten te zien waren.

Hij vertelde honderd uit over de camino's die hij had gelopen. De Francés vond hij toch de mooiste.

We hebben koffie geschonken en de sfeer was heel ontspannen. Gewoon gezellig gekletst. Dat beiden een kaartje met het gedicht van Ricky Rieter kregen werd zeer gewaardeerd. Later zagen we dat de man zijn kaartje had laten liggen maar dat zijn vrouw het zorgvuldig opborg.

Een bejaarde Belgische dame (77 jaar) kwam al klagend binnen. Zij bleek gevallen te zijn en had al een dokter bezocht maar de klachten in haar heup waren behoorlijk. Zij was bang iets gebroken te hebben en zou een taxi bellen om haar naar het ziekenhuis te brengen voor het maken van een foto. Wij hebben haar koffie gegeven en haar verteld in welke straat het Bureau zich bevond. Zij is niet lang gebleven maar waardeerde toch de vriendelijke ontvangst, het gedicht en de koffie.

12 september

Een hele drukke ochtend. Veel mensen tegelijk. Druk met koffie en thee inschenken en "goochelen" met zitplaatsen omdat wij niet wilden dat pelgrims afhaakten wegens gebrek aan stoelen.

Echt een staaltje van "training-on-the-job". Het ging goed. Fijn dat we met zijn tweeën zijn. Veel verhalen. En uitwisselen van informatie over de verschillende routes. Verhalen over blaren en pijnlijke enkels. Een enkeling, die nog geen lid was van het Genootschap maar daar wél belangstelling voor had, een brochure overhandigd en verwezen naar de website. Deze man had de camino gelopen in een groepsreis van 43 personen (Belgen zowel als Nederlanders), compleet verzorgd met de bus. Het camino-virus heeft hem te pakken. Volgend jaar wil hij weer lopen maar dan anders. Alleen en met een rugzak op en slapen in auberges of kleine pensions. Opvallend was dat maar een klein deel van dit gezelschap in de Huiskamer is geweest. Onder de bezoekers was de voorzitter van het Genootschap in Vlaanderen.

Een echtpaar, waarvan de man net met pensioen was, hebben tijdens de Camino opvallende karaktereigenschappen bij elkaar ontdekt. "Een soort van pensioencursus in de praktijk". En dan hoor je een verhaal over een vriendin die de Camino óók had willen lopen maar ziek werd en inmiddels overleden. Vervolgens hoor je het hele verhaal over crematie en uitstrooien van de as op een geliefde wandelroute in Utrecht en dat er, in plaats van een grafsteen, een bankje met naam en data op die plek werd geplaatst. Van huis had deze pelgrim een kaars meegenomen om voor haar op te steken maar overal waar ze kwam waren het elektronische kaarsjes geworden. Ons advies om de meegenomen kaars in de kapel beneden op te steken werkte goed in de praktijk en deze pelgrim stuurde dan ook een foto van haar, op het moment dat ze de kaars neerzette in de kapel. Fijn dat zo'n hartverwarmend voornemen óók kon worden uitgevoerd in Santiago zelf.

Een vrouw kwam uitgeput en strompelend met een grote rugzak op haar rug binnen. Ze was er compleet doorheen. Deed direct haar wandelschoenen uit. Ze had zich het laatste stukje met een taxi moeten laten brengen, zeer tot haar frustratie. Gelukkig voor haar dat ze haar verhaal kwijt kon een dat er in een oogwenk een heerlijk glas warme thee voor haar klaar stond. Even later kwam haar Finse vriendin erbij, samen zouden zij op zoek gaan naar een onderkomen voor de nacht. Ja, het hele gezelschap was het erover eens dat iedereen zijn "eigen" camino loopt, op welke wijze

dan ook. Ook nu was het lezen van het gedicht van Ricky Rieter een emotioneel moment. Zorgvuldig werd dit in de portemonnee opgeborgen.

Een Belgisch echtpaar kwam nog eens terug. Ze waren hier behalve een paar dagen geleden bij Jan en Jacques ook in de vorige Huiskamer een paar jaar geleden. Zó verrassend toen de vrouw haar portemonnee tevoorschijn haalde en een oud beduimd kaartje met het gedicht van Ricky tevoorschijn toverde. Het wordt dus écht bewaard en gelezen en herlezen!

13 september

Vanmorgen zijn er diverse zgn. “terugkomers” langs geweest. Ook hadden we een “plakker” die specifiek voor een “lekker bakkie” terugkwam. Een aparte ervaring voor ons en een verrijking voor de donativo-pot, dat weer wel (ha, ha).

Nog weer de verhalen over de gelopen routes, de pensionering, het werkzame leven dat achter hun ligt. De plannen om nog een paar dagen te blijven of juist de volgende morgen weer te vertrekken.

Info verstrekt over bussendiensten naar de luchthaven etc.

Er kwam een moeder en een dochter met in hun kielzog een Nieuw-Zeelandse vrouw met wie ze de hele tocht hadden gelopen. Dankbaar nam ze de Nederlandse kaartjes in ontvangst, ze zou ze door Nederlanders in Nieuw-Zeeland laten vertalen. De moeder vertelde hoe het zo gekomen was om de pelgrimsroute juist met haar dochter de gaan lopen. Ook hier weer was er sprake van een voornemen om samen met de echtgenoot te gaan lopen maar die werd ziek en is vervolgens overleden. Een jaar later is moeder alsnog gaan lopen maar nu samen met haar dochter. Aan de ene kant verdriet aan de andere kant diepe dankbaarheid voor de goede band die ze met elkaar door het lopen van de Camino hebben gekregen.

Op dit moment, 14.23 uur, staat er een rij wachtenden in de tuin tot bij het monument met het kruis.

De rij langslopende lijkt het erop dat er geen enkele Nederlandse of Belgische pelgrim bij is.

Op diverse strategische plekken hebben we welkomst-kaartjes neergelegd.

Een Duits echtpaar was aan het zoeken in de gang. De Duitse vrijwilligers zijn echter meestal in de Kathedraal dus dat was een teleurstelling. Ze vroegen ons waar ze een kaarsje konden opsteken en wij voelden dat hier verdriet een rol speelde. We vroegen of ze een beetje Nederlands konden lezen en dat konden ze. We gaven ze ieder een kaartje en toen de vrouw de tekst las kwamen de tranen. Wij weten soms niet wat voor zorgen of verdriet mensen met zich mee moeten dragen. Wat fijn dan toch dat ze in het gebouw zelf een kaarsje aan kunnen steken en er een briefje bij kunnen schrijven. Deze emotie raakt ons zelf óók. Zo'n klein gebaar, spontaan tot stand gekomen.

En dan is het buitengewoon rustig en ineens, een invasie van pelgrims en heb je het megadruk.

Een echtpaar waarvan de man gefietst had en zijn vrouw hem hier is komen verwelkomen.

Twee leuke mannen die in Nederland geografisch nogal ver van elkaar wonen maar elkaar treffen om samen de camino te gaan lopen.

Vervolgens een “stormloop” van pelgrims die allemaal tegelijk binnenkwamen, ook terugkomers.

Heel gezellig. Er werd volop informatie uitgewisseld over de gelopen tochten, het arbeidsverleden etc.

Er werden volop foto's gemaakt in de Huiskamer waarbij pelgrims (en ook verwelkomers) het leuk vonden om naast het “grote bord” gefotografeerd te worden.

Wij hebben de suggestie van plaatsen van ervaringen en foto's op Facebook gedaan maar of dit thuis gekomen daadwerkelijk ook zal doen is de vraag. Zeker is dat degenen die een blog bijhouden de foto van de Huiskamer zeker zullen plaatsen en hun ervaringen met de ontvangst in de Huiskamer zullen delen met familie en vrienden en dat is toch ook een beetje reclame (ha, ha).

En voor we er erg in hadden was het eigenlijk veel te laat geworden en ging de laatste rond 18.00 uur pas weg.

14 september

Vanmorgen nog geen pelgrims ontvangen.

Om 11.00 uur hadden wij een bijeenkomst met de andere vrijwilligers w.o. een aantal religieuzen en een priester.

Een gemêleerd gezelschap.

Op maandag zal er nog een bijeenkomst zijn om 10.00 uur in de Grote Zaal. Bij deze bijeenkomst zal de Dean van de Kathedraal aanwezig zijn. In Nederland noemen wij dit waarschijnlijk een plebaan.

Op woensdag zal er een rondleiding voor de vrijwilligers zijn om 16.00 uur. De start is in de sacristie van de Kathedraal die zich links van de ingang bevindt.

Bij de Engelse zuster is een CD (een zelf gemaakte kopie) verkrijgbaar met de muziek zoals die in de kapel beneden wordt gedraaid.

De muziek is afkomstig uit de film "the Secret Garden". Begrijpelijkerwijze wordt daar wél een donativo voor gevraagd.

Een Nederlands en een Belgisch echtpaar ontvangen. Oppervlakkige gesprekken mee gevoerd.

Niet elke pelgrim heeft immers behoefte aan diepgang. Koffie en thee met koekjes heeft voor menigeen óók zijn charme.

En ook dát bieden we.

Belgische vrouw en een man uit Madagaskar kwamen de Huiskamer binnen. Zij informeerde of er een paar uitgeleende sandalen terug waren gebracht. Dat was niet het geval. Haar doorverwezen naar beneden.

Twee heren, een arts en een hoofd HRM uit het Radboudziekenhuis, wandelden samen. Deden deze pelgrimstocht en tevens meerdaagse wandeling voor het eerst. Reuze goed bevallen.

Konden het hoofd even leeg maken. Zagen deze eerste tocht als een start voor meer maar dan langer omdat een week toch wel iets te kort is. Hadden geen idee dat er zoveel pelgrimsroutes waren en hadden ook nog nooit van het Genootschap gehoord. Gelukkig konden we een folder meegeven en verwijzen naar de poster aan de wand waarop de routes in Europa zijn aangeven.

Kwamen nog een echtpaar met dochter binnen. Vooral de dochter was er helemaal doorheen en de moeder had last van haar knie. Pakten graag het kaartje met het gedicht aan maar vertrokken [HN1]direct weer.

Verder nog twee terugkomers. Een ervan was een priester die mede de Mis van 12.00 uur had gecelebreerd.

Hij vroeg zich af of er iemand foto's had gemaakt van het altaar tijdens de Mis. Wij hebben hem in contact gebracht met de Ierse non maar zij gaf hem weinig kans.

De andere zgn. terugkomer kwam nog een gedicht halen voor een vriend die vanwege gezondheid en ouderdom de tocht niet meer kan lopen maar zo'n gedicht zeker zou kunnen waarderen. Zij waren lid van de afdeling Mechelen in België.

15 september

Een Belgisch echtpaar dat op de fiets is aangekomen. In juni is mevrouw (uit het onderwijs) met pensioen gegaan en direct zijn zij vertrokken. Tent en alles mee. Vanuit Santiago fietsen ze verder

richting Porto en Fatima. 3 Maanden maximaal hebben ze ervoor uitgetrokken. De geijkte verhalen over de route, je hoofd leegmaken, het aantal kleinkinderen enz.

Toen een dochter, waarvan de moeder nog in de rij stond, kwam met een kaartje in de hand nieuwsgierig kijken.

Later kwam ook haar moeder mee. Dochter ging hierna, voordat ze met een studie Geneeskunde begint, eerst vrijwilligerswerk doen in Roemenië. Tijdens het lopen van de Camino heeft ze nu scherp gekregen wat ze wil gaan doen en hoe ze dit gaat aanpakken.

Een zoon met zijn moeder uit Zwolle.

Drie zussen en de man van één van hen. Ze droegen allemaal een oranje T-shirt met hun voornaam erop en een pelgrimslogo. Ze werden op de route begeleid door de man van een andere zus die de route volgde met een hele grot camper waar ze 's nachts met zijn allen in konden overnachten en koken. Hele enthousiaste mensen uit Brunssum.

Als laatste kwam een vrouw alleen die er helemaal doorheen was. Gelukkig was het rustig.

Waarschijnlijk wachtte ze bewust tot het "grote" gezelschap weer vertrok om haar verhaal kwijt te kunnen.

Ze heeft de Camino moeten afbreken omdat ze was gevallen. Ze liep toch al met een brace omdat ze jaren geleden aan botkanker was geholpen in haar been. Verder liep ze met een vinger in een spalk omdat ze iets zwaars erop had gehad. Men wist niet of het gebroken was of niet. Ze wist wel dat ze nu geen Compostella kon krijgen maar dat vond ze toch jammer. Gelukkig had ze er thuis een in zwart-wit van een paar jaar geleden.

Ze dacht de Camino niet meer te kunnen lopen. We hebben een opbeurend gesprek met haar gevoerd en voorbeelden aangevoerd van mensen die het óók was overkomen en een jaar later weer de moed hebben opgevat en de Camino succesvol hebben beëindigd.

We waren eigenlijk al aan het afsluiten toen onze Duitse collega nog met een Nederlandse pelgrim kwam.

Leuke man. Ongelooflijk enthousiaste verhalen over zijn vele (lange) camino's, gemaakt op de fiets.

En dan, vrij plotseling, komt het verhaal eruit wat de aanleiding was dat hij met fietsen begon.

Zijn vrouw had zich van het leven benomen en een paar maanden na deze dramatische gebeurtenis is hij vanuit zijn omgeving gestimuleerd om te gaan fietsen. En dat heeft hij gedaan, de ene route na de ander. Vele kilometers. En onlangs heeft hij dan toch kennis gemaakt met een vriendin die hij zal ontmoeten in Muxia.

Maar zijn vrouw haar vergeet hij nooit meer. Hij vindt veel geluk bij zijn vijf kleinkinderen. Een geschenk!

16 september

Vanmorgen werden we verrast met een Spaanse krant waarin een artikel over de pelgrims, het Pelgrimskantoor en ook de vrijwilligers staat. Ook een foto van ons tijdens de vrijwilligersbijeenkomst gemaakt staat erin.

Direct bij binnenkomst werden we door onze Australische collega met de krant verrast, die zij speciaal voor ons had meegebracht. Wat zijn mensen toch áárdig!

We worden geconfronteerd met mensen die het leuk vinden om vóór ze naar huis vliegen nog even bij ons langs te komen. Zo ook een moeder met haar zoon. Verder twee Nederlandse mannen die de Huiskamer het "Holland-huis" noemen. Voor hun straalt de Huiskamer iets van vertrouwdeheid uit. Prettig om te horen. Zij hadden kritische opmerkingen over de drukte in de Kathedraal waarbij de pelgrims tussen de talrijke toeristen zaten. Zij prefereerden een aparte Mis voor pelgrims. Verder vonden ze de wachtrij voor het verkrijgen van de Compostella wel érg lang.

Als laatste van deze ochtend een vrouw uit België, een voormalig bibliothecaresse. Zij had ook al heel wat routes gelopen en kon daar met enthousiasme over vertellen. En toen ging het al gauw over het boek dat zij tijdens de Camino aan het lezen was. Een boek over eenzaamheid met als titel "Zes maanden in de Siberische wouden" geschreven door een filosoof (Sylvain Tesson). Een echtpaar uit Spaarndam die met de trein naar Maastricht zijn gereisd en vandaaruit zijn gaan lopen. Ze waren heel enthousiast over de tocht. Blij met de behaalde Compostella. Ze zijn de Weg gegaan nadat hij was ontslagen en zij ontslag had genomen en om tijdens de tocht na te denken over "hoe nu verder". Een man en een vrouw die elkaar hebben leren kennen toen zij beiden in Zwitserland woonden. Los van elkaar vertelden zij veel over hun privéleven en de moeilijkheden die zij daarin hebben ondervonden en weer te boven zijn gekomen. De vrouw van de man (een pastoraal werkster) had haar man voor elke dag een gesloten envelop meegegeven met een gedicht of een gedachte e.d. De vrouw, die in Zwitserland woont, was een echte wandelaarster. Ze heeft 5 kinderen en het achtste kleinkind is op komst is. De vrouw is een goede vriendin van de man met wie ze de tocht heeft gelopen.

Een echtpaar uit Barendrecht. De man was er helemaal doorheen. Hij had onderweg ook de rugzak van zijn vrouw gedragen. Hij was in het verleden metselaar geweest en was nu door zijn knieën gezakt. Hij vroeg om een pijnstillertje maar wij konden hem helaas niet helpen. Wij hadden geen saridon o.i.d. Ze vonden de tocht erg mooi maar zwaar. Toen ze waren aangekomen storten ze in elkaar.

Toen kwam er een groep van 6 pelgrims binnen die o.l.v. hun coach (wat een onbeschaafde, irritante man) binnen. Lieve, enthousiaste mensen die elkaar kenden vanuit de Zorg. Wonende door heel Nederland hadden de meesten elkaar leren kennen omdat zij jaarlijks als vrijwilliger mensen tijdens hun verblijf in Lourdes verzorgden. Hun coach deed alsof hij thuis was maar dan in negatieve zin. Nam de leiding en pakte het stapeltje kaartjes met het gedicht en deelde deze zonder overleg met ons uit. Zat voortdurend uit de koekjestrommel te eten alsof hij uitgehongerd was. Zat onderuit gezakt verhalen te vertellen, dat hij de Huiskamer had opgericht enz. enz. en dat alles in het bijzijn van niet-leden. Wij schaamden ons voor zijn gedrag. Normaal gesproken zou je geen lid willen worden van een Genootschap met dergelijke mensen in een bestuurlijke functie. Het is wel een aardige vent maar hij moet niet met een eigen groep binnenkomen want dan gaat hij de "macho" uithangen. Een tip voor het Genootschap: praat even met hem. Het is onze overtuiging dat hij zijn gedrag aanpast want het zal geen kwade opzet zijn.

17 september

De eerste pelgrim op deze stille zondagmorgen (de Engelse en Duitse collega's werken op zondag niet). Amsterdammer van geboorte en een carrière als stratenmaker achter de rug. Een ervaren pelgrim met die al 10 routes had gelopen. Elk voor- en najaar één. Een lang gesprek over Amsterdam en hoe het in het verleden in Amsterdam en in het algemeen aan toe ging. Dat de tijden zo veranderd zijn. Hij liep alleen, waarschijnlijk is hij weduwnaar want hij gaf wel aan dat het gezelliger is om, zoals wij, met zijn tweeën te lopen. Hij had nog een goede tip: bij hevige kou (vooral 's morgens vroeg) en je hebt geen handschoenen bij je: doe een paar sokken om je handen, die heb je toch bij je.

Vervolgens kwamen er twee pelgrims binnen. Beschaafde mensen. Vooral de vrouw liet weten dat ze het "helemaal gehad" had met het laatste stuk van de route waarop veel pelgrims liepen die net door een touringcar waren afgezet. Wij verwezen naar het affiche in de Huiskamer waarop "alle"

routes staan. Uit ervaring konden wij vertellen dat de Via de la Plata lang zo druk niet was en óók heel mooi. Er werd een foto van het affiche genomen zodat ze er thuis nog eens over na kunnen denken.

Zij waren zeer positief over de ontvangst in de Huiskamer en vonden het een heel goed initiatief van het Genootschap om deze Huiskamer in te stellen.

Toen kwam er een mooi uitgedoste pelgrim binnen. Bloemen aan de zijkant van zijn hoed en een heel veldboeket bovenaan op zijn wandelstok. Hij zag er fraai uit en het had ook iets "gezelligs". Hele verhalen had hij over de route die hij had gelopen waarbij hij bijna uitsluitend bij mensen thuis had geslapen en gegeten. Prachtig om te horen. Toen er een opmerking werd gemaakt over de mooie schelp die op zijn vest zat begon hij te vertellen dat zijn zus die erop genaaid had en toen hij over de aanleiding wilde vertellen begon hij plotseling te huilen. Hij vertelde dat een vriend van hem een hele mooie kaart naar hem had gestuurd met prachtige woorden en dat dit hem nog steeds emotioneerde. Omdat er nog andere pelgrims bijzaten hebben we het gesprek voorzichtig een andere richting opgestuurd. Hij herpakte zich en vertrok na de koffie weer vol goede moed verder.

Nog twee echtparen waarvan de laatste als reserve voor de Huiskamer stonden genoteerd. Vele verhalen en belevenissen doorgesproken.

Wij werden voorts verrast door het bezoek van Herman Vuijsje, journalist van NRC. Hij heeft jaren geleden het boek "Pelgrim zonder God" geschreven. Hij wil sommige delen hiervan aanpassen en wilde met ons praten.

Afspraak voor morgenvroeg gemaakt.

Ondertussen zal er een mailbericht naar Chris uitgaan om hem te informeren en adviezen/feedback van hem te krijgen.

Rúa Carretas 33 - 1e etage

18 september

's Morgens een bijeenkomst met de andere vrijwilligers waar ook de plebaan van de Kathedraal aanwezig was en nog een paar andere sprekers w.o. de pastoor uit Mallorca. Een vrijwilliger tolkte daarbij.

Gelukkig waren we op tijd terug om een oudere pelgrim van 75 jaar te verwelkomen. Meneer had Parkinson maar het lukte hem om zichzelf in te schrijven. Hij liep de Camino alleen en hij vindt het prettig om tijdens de wandeling na te denken over het leven.

Daarna twee dames die wij de dag tevoren op de valreep hadden ontmoet. We hadden al afgesloten en waren op weg naar de uitgang. Toen we hoorden dat ze nog geen slaappleaats hadden zijn we teruggelopen, hebben ze het adres van Pinario gegeven en een plattegrond met uitleg. En vanmorgen kwamen ze. Het was gelukt allemaal en voor 40 euro per nacht inclusief ontbijt hadden ze een mooie kamer. Dat is vele malen minder dan wijzelf moeten betalen. Gezellig enthousiaste vrouwen. Alles was goed gegaan tijdens

de wandeling. We geven dan informatie over de kerkdiensten en het advies om vooral tijdig aanwezig te zijn.

's Middags kwam Herman Vuijsje op de afgesproken tijd. Wij hebben hem voor statistische gegevens (in telefonisch overleg met Chris) doorverwezen naar Chris. Hij was op zoek naar redenen waarom pelgrims de Camino lopen. Hij mocht van ons de reacties in Libre D'oro lezen. Wij hebben hem bij Montse geïntroduceerd.

Na het gesprek met Montse kwam hij blij terug. Montse heeft hem verwezen naar een website waarop hij de statistische gegevens van alle pelgrims kan bestuderen. Voordat hij wegging hebben wij hem nog info over de route naar Finistere en Muxia gegeven. Hij zou daar de volgende dag zelf nog naar toe wandelen. Hij is met name geïnteresseerd in routes met een geschiedenis en is op zoek naar nieuwe onderwerpen om daar een boek over te schrijven. Behalve de Camino in omgekeerde volgorde (van Santiago naar Amsterdam) heeft hij ook de Hadrianus route in Engeland gelopen en daar een boek over geschreven.

Verder was het "druk" met de ontvangst van onze eigen pelgrims. Twee jonge mensen van 23 en 27 jaar, een uitzondering. Meestal zijn het toch pelgrims boven de 60 jaar.

De jongste, een man, had diergeneeskunde gestudeerd en nam nu een sabbatical. Elf jaar geleden liep hij de Camino ook maar toen met zijn vader.

Nog twee oudere pelgrims, een man en een vrouw, allebei arts en collega's van elkaar. Zij deden allebei vrijwilligerswerk in Afrika. Zij vertelden hoe zij met minimale middelen de mensen daar moesten helpen. Als voorbeeld gaven zij o.m. het steriliseren van instrumenten. En het hergebruiken van allerlei zaken. In Nederland en België leven wij in een "wegwerpcultuur". Prachtige, interessante mensen om te ontmoeten en naar te luisteren.

19 september

Twee pelgrims, een Nederlander en in zijn kielzog een Deen. Zij hebben elkaar twee jaar geleden op de Camino leren kennen en sinds die tijd spreken ze elk najaar met elkaar af om een route te lopen.

De Nederlander vertelde welke activiteiten hij sinds zijn pensionering heeft opgepakt: Zeilen, in een zangkoor gaan zingen en passen op de kleinkinderen. Ze zouden nog naar de Mis gaan in de Kathedraal en verder musea gaan bezoeken alvorens naar huis te gaan.

Vervolgens een echtpaar die met een camper door Spanje aan het trekken waren en allerlei info wilden waar b.v. de camper te stallen. Ze hadden niet gewandeld maar waren het aan het overwegen. Wij hebben toen uitgelegd dat de Huiskamer er is voor pelgrims die de tocht hadden volbracht en aangekomen waren. We hebben de suggestie gedaan óók een Camino te doen en na arriveren bij de Huiskamer terug te komen voor een kop koffie/thee. Zouden ze doen.

Ondertussen kwam er een echtpaar binnen die 10 maanden per jaar in Valencia wonen en de zomermaanden in hun huis in Nederland. Uitgebreid gesproken over het wonen in Spanje en het wandelen in Valencia.

Het aanhouden van een "familiehuis" in Nederland waar hun kinderen en kleinkinderen wonen.

De tocht was goed verlopen en ze vonden het fijn om als besluit óók nog 2 stempels vanuit de Huiskamer in hun paspoort te kunnen zetten.

Verder nog 4 mensen uit Obdam (één uit Melbourne, Australië), familie van elkaar.

Omdat wij zelf vroeger in Heerhugowaard hebben gewoond en mensen uit Obdam kenden gingen de gesprekken over de gezamenlijke kennissen. Tijdens onze rondreis door Australië hebben wij ook Melbourne bezocht dus behalve over de camino en hoe het zo gekomen was, hadden wij gespreksstof te over.

Een pelgrim die om religieuze redenen liep. Hij vertelde dat hij oorspronkelijk met zijn vriendin de Camino zou gaan lopen maar dat er twee maanden geleden een eind aan zijn relatie is gekomen. Op de valreep vertelde hij nog dat hij onderweg een rozenkrans voor zijn oma en voor zijn moeder had gekocht.

Als laatste een pelgrim uit Gemert die het eerste stuk vanuit huis heeft gefietst en in Saint-Jean-Pied-de-Port zijn fiets naar huis heeft laten vervoeren en wandelend naar Santiago is gegaan. Zoals langzamerhand een beetje gebruikelijk hebben wij adressen en gegevens + een plattegrond verstrekt.

Aan het eind van de dag, 17.30 uur, werden de vrijwilligers in de sacristie van de Kathedraal verwacht voor een rondleiding door een priester (hij noemde zich o.m. adviseur van de Bisschop).

20 september

Vandaag verwachten we een pelgrim waarvan zijn vrouw anderhalve week geleden al had aangekondigd dat hij in aantocht was.

Inderdaad daar kwam hij. 74 Jaar en hij zag er heel fit uit. Grote rugzak van 15 kg. Een vlotte prater. Alle "apparaten" die hij bij zich droeg (oude Nokia en oud fototoestel) waren rijp voor het museum maar alles werkte nog prima. Hij veronderstelde dat dit zijn laatste camino is geweest. Morgenochtend gaat hij nog naar Finistère wandelen. Hij had wel een beetje last van zijn been. Een arts constateerde een peesontsteking. Hij had om een prednisoninjectie gevraagd maar het enge dat hij kreeg was een verband eromheen. Hij heeft toen wel een paar dagen rust genomen en dat heeft hem wel geholpen.

Al snel kwam er een jonge vrouw van 26 binnen. Heel enthousiast en sportief. Zij had in haar eentje gefietst. Dat alleen fietsen was een heel bewuste keuze. Zij had haar telefoon en internet uitgeschakeld. Zij wilde alleen bereikbaar zijn voor haar moeder, vriend en broer. Heeft onderweg ook geen moeite gedaan om contact te maken, daar had zij geen behoefte aan. Zij heeft onderweg alleen maar nagedacht en bij zichzelf stilgestaan.

Het fietsen met de mountainbike gedurende meerdere dagen was een aparte ervaring. Soms waren de etappes (klimmen/dalen) best eng maar alles is goed gegaan.

Omdat ze zo spontaan en prettig in de omgang was, ook met de andere pelgrim gezellig contact maakte, zou je niet hebben kunnen raden dat zij onderweg eigenlijk liever niemand sprak.

Grappig dat ze allebei nog om een tweede kopje koffie vroegen. Het valt op dat veel pelgrims die ons 's morgens bezoeken nog niet eens hebben ontbeten.

Chris per mail laten weten dat wij niet in de gelegenheid zijn om ons als chauffeur beschikbaar te stellen voor de BRT-mensen. Ook zijn er geen andere vrijwilligers en/of pelgrims beschikbaar.

O.m. een vrouw ontvangen die na haar studie naar Nieuw-Zeeland was vertrokken daar haar echtgenoot heeft leren kennen vervolgens weer naar Nederland is vertrokken na een aantal jaren toch weer terug. En nu, na haar scheiding tijdelijk bij haar moeder en haar familie in Nederland woont. Ze wilde al heel lang vanuit religieuze redenen de Camino lopen en nu is het ervan gekomen. Zij is gestart op haar verjaardag en volgens planning heeft ze er 33 dagen over gelopen. Dat wilde zij graag omdat Jezus ook 33 jaar oud is geworden. Zo vertelde zij nog meer symbolische dingen. Diep religieus. Ze heeft de tocht alleen gelopen om dichterbij God te komen. Heel mooi. Emoties bij het lezen van de tekst van Ricky Rieter.

Nog andere pelgrims met de gebruikelijke verhalen over het weer onderweg en de diverse routes die gelopen waren. Er kwam een Duitser mee in het kielzog van een Nederlandse pelgrim. Wij hebben hem doorverwezen naar de Duitse Huiskamer. Uiteindelijk kwam hij toch weer terug. Hij had daar niets te eten en/of te drinken gekregen. Tsja, dat is hier wel anders (ha, ha).

Opvallend is dat veel pelgrims, vooral alleen lopende mannen de Huiskamer écht als een huiskamer zien

Huiskamer van
de Lage Landen

21 september

Gisteravond ontvingen wij het bericht dat onze camino-vriend en dorpsgenoot, voorzitter van de regio Bollenstreek, tijdens het lopen van de Camino een herseninfarct heeft gekregen. Inmiddels ligt hij in het ziekenhuis in Leiden.

Het eerste wat wij dan ook gedaan hebben vanmorgen is een kaarsje voor Willem aansteken in de kapel en een briefje schrijven. Als mens kun je op dit moment niet meer doen.

De vrijwilligers heten pelgrims

Verslag van Hannie en Riek van harte welkom in het pelgrimsbureau.

25 september

Op maandagmorgen kennis gemaakt met onze voorgangers. In het appartement uitleg over de inhoud van de donativopot en de gang van zaken in het appartement.

Door drukte in de Huiskamer was er op hun verzoek geen eerder contact.

Vandaag veel fietsers gehad. Fietsers die vanuit Nederland zijn komen fietsen hebben allen heel slecht weer gehad in Frankrijk. Ook een Belgisch echtpaar heeft in Spanje elke dag regen gehad. We horen van verschillende fietsers dat zij de laatste dag naar Santiago als zeer zwaar ervaren. Er zijn dan nog pittige klimmetjes.

Een vrouw die geen Compostella had gekregen omdat ze gisteren (zondag) niet in de rij had gestaan! Riek die goed Spaans spreekt heeft nog voor haar haar best gedaan, maar het lukte niet. Zij moest maar terugkomen als degene die haar de stempel had gegeven dienst had. Zij ging zeer teleurgesteld weg.

Een fransman omdat het Franse kamer dicht was.

Fietsers die ontroerd waren door het kaartje met de tekst van Ricky Rieter.

Meerdere personen die briefjes van 5 of 10 euro in de pot doen.

Twee keer dat de partner van lopers meekomen naar de Huiskamer. Zij participeren deels in de gesprekken. Te zien is dat zij zeer trots op hun vrouw/man of vader. Zij doneren met 'briefjes' om hun waardering voor de huiskamer te uiten

26 september

Ook vandaag weer 15 euro aan papiergeld in de pot. Het is verder erg rustig. Weinig Nederlands onderweg volgens de berichten.

Even in het kort. Vandaag in de kathedraal in het zonnetje gezet.

De vrijwilligers werd gevraagd naar de kerk te komen.

Het wierookvat werd voor ons gezwaaid. We werden op naam naar voren gehaald om de oorkonde te ontvangen en mochten bij het altaar zitten op de rode banken.

De personen die het vat zwaaien, stonden 2 meter van ons af!

27 september

Veel mensen gehad vandaag. Vandaag 31 personen ontvangen

Groep van 6 mannen uit de regio den Bosch die samen liepen van porto naar Santiago. Het zijn 6 (oud)collega's waaronder een man van Marokkaanse afkomst.

Ben Noorloos kwam met een groep van 6 mensen. Zij starten hier voor hun tocht naar Fatima. Hij begeleidt deze groep. Wij attenderen ieder op de donativopot. Opvallend was dat Ben hier iets over zei tegen een medeloper van zijn groep, maar zelf niets in de pot doet.

Een Australische vrouw die in Duitsland Nederlands gestudeerd heeft. Ze spreekt goed Nederlands. Zij had de Brabantse groep getroffen onderweg en hoopte hen hier nog te treffen.

Er wordt goed aan de donativopot gedacht. We attenderen er ook de mensen wel op. Veel briefjes valt ons op.

Een loper vertelde dat er onderweg voor 1 euro stempels 'verkocht' worden.

De vrouw die maandag geen Compostella had gekregen kwam vertellen dat zij hem alsnog had ontvangen. Zij was heel blij met de moeite die we als Huiskamer voor hadden gedaan. Wij ervaren het weer als zeer prettig dat een pelgrim de moeite neemt om even terug te komen en het komen vertellen.

Een echtpaar op de fiets kwam nog even terug om even te checken of het bedrijf van Soetens en Schellens betrouwbaar was. Het mooie in dit tweede gesprek was dat mevrouw vertelde dat dit eigenlijk haar derde camino was. Haar tweede camino was de weg van haar ziekte geweest. Zij had het ondergaan als een camino. Door het bijhouden van een blog had zij veel mooie contacten gehad en veel bezoek van mensen verspreid over Nederland. Nu was zij, onder meer door het support van haar man, weer in staat te fietsen vanuit haar woonplaats naar Santiago. Deze informatie komt pas de tweede bezoeken dag naar voren. Mooi om te zien.

Een Australische vrouw spreekt Nederlands omdat zij met een Nederlander gehuwd is. Ze begrijpt en verstaat het ook goed. Ze is zeer onder de indruk van het werk van de vrijwilligers.

28 september

Er komt een Ierse vrouw binnen die op zoek was naar de naam van een Koreaanse muziekgroep die onderweg van St. Jean naar Santiago muziek gespeeld heeft. Zij wilde geen koffie.

De eerste pelgrim kwam van Roermond en was gestart in St. Jean. Hij woont in de voorstad van St. Jacob in Roermond. Voor hem werd de tocht een weg naar binnen. Zijn uitspraak: 'I find my way by leaving the road of fear'. Zijn donatie was 10 euro.

Hij heeft lang over zijn weg kunnen vertellen omdat er nog niemand anders was. Daarna een Duitse man die zeer emotioneel zijn verhaal deed en tot tranen toe geroerd was. Was erg blij met de opvang bij ons. De Duitse vrijwilligers waren er niet. Zij hebben een ander patroon in hun werkdag.

Daarna 2 Belgische dames die de Norte hadden gelopen. Zeer tevreden over de Correos over het vervoer van de rugzakken. Dames van in de zeventig, zeer levenslustig. Op de hele weg van de Norte vonden zij maar 3 kerken open. De Frances gaf hun meer voldoening. Qua natuur is de Norte mooi maar religieus/spiritueel was het niets.

Om 16.30 kwam de laatste pelgrim binnen. Hij liep met zijn dochter en de schoonmoeder van zijn dochter de Portugese route vanaf Porto. Ook hij zei dat de Frances toch meer de camino-gedachte uitdraagt. Ook deze man was zeer emotioneel.

De zakdoekjes kwamen goed van pas. Huiskamer van de Lage Landen

29 september

Het duurde tot zeker 10.00 uur voordat de eerste pelgrims binnen kwamen.

Wel op het einde van de dag 24 pelgrims

Ook nu weer emotionele verhalen van zowel de ophalers als de pelgrims zelf.

Een echtgenote die de hele tijd het blog van haar man had gevolgd, ervaarde nu pas de intensiteit en emotionaliteit van haar man. Hij liep van de challenge-gedachte. Nu hij er hier over sprak, greep het haar aan. Zij was samen met haar zoon hier om de pelgrim op te halen. Haar zoon gaat de traditie voortzetten zo schreef hij in het gouden boek.

De derde keer in 5 dagen dat wij een vader met dochter mochten verwelkomen. Het heeft iets aparts als ouders met hun kind kunnen lopen.

Een pelgrim sprak uit dat hij de camino samen met zijn vrouw liep ook al was zij thuis. Zij was nu in Santiago om hem op te halen maar ze hadden het echt samen beleefd. Beiden straalden dat ook uit.

Juist veel mannen zijn vrij emotioneel als zij even hier gezeten hebben. Men vertelt over ziekten van echtgenoten, over hun kinderen. Deze dag veel fietsers die elkaar ook het nodige te zeggen hadden, leuk om te merken.

De pelgrims die vanuit Nederland gefietst hebben, hebben veel slecht weer in Frankrijk gehad.

Een jonge vrouw van 29 alleen op de fiets van Parijs over de Somportpas naar Santiago gefietst. Ook zij had het te kwaad toen bleek dat haar credencial niet goed ingevuld was. Riek is met haar beneden gegaan en is het gelukt om een nieuw juiste credencial te krijgen. Zij was zo opgelucht dat de tranen boven kwamen.

Zij ervaarde het fietsen in Frankrijk en Spanje als totaal verschillend.

Haar beweegreden was reflectie en dat was in Frankrijk 'te vinden' maar vrijwel niet meer in het drukke Spanje, toch was zij blij het allemaal beleefd te hebben, de tocht was met name mentaal zwaar geweest.

Zij was verrast dat jonge Spanjaarden het lopen of fietsen van de camino op hun CV plaatsen, na wat uitleg begreep zij dat.

Het vraagt het een en ander aan mentale kracht, zij heeft dat ook laten zien, mogelijk plaatst zij ook haar tocht toch op haar CV.

Wat opvalt bij mij (Hannie) is dat op het eind van de dag de verhalen en de personen een beetje in elkaar overlopen.

Weer een vader en dochter die samen al verschillende camino's gelopen hebben en nu niet voor uren in de rij gaan staan om een Compostella te ontvangen. Het waren zeer geoefende lopers. Dit was zeker niet hun laatste tocht.

Op het einde van de dag een moeder met dochter. Zij hadden de Portugese route samen gelopen. De moeder was 77.

De dochter was 9 jaar geleden in haar eentje van St. Jacobi-parochie naar Santiago gelopen, daarna naar Finistère en vervolgens met bus naar Bilbao en nog een deel in Engeland gelopen. In totaal een half jaar op weg geweest. Ze kon maar niet ophouden. Je zag toen zij er over vertelde dat haar moeder heel trots naar haar keek.

Elke dag blijkt dat men zeer blij is met de Huiskamer. De donativos liggen hoog.

Per dag worden er briefjes van 10 en van 5 in de pot gedaan! Ook de 2 euromunten gaan goed.

30 september 2017

Deze dag 10 pelgrims ontvangen, onder meer Leon en Wilma Corver, het is de tweede keer dat zij fietsen vanuit Tilburg naar Santiago.

Ik noem hier de namen omdat zij een boek hebben geschreven en achtergelaten.

Leon heeft naar aanleiding van de eerste tocht een dichtbundel gemaakt, de opbrengst van het boek komt geheel ten goede aan KIKA.

Weer veel wandelaars die vertrokken in Porto en dit keer vanaf Girona met de fiets. Als het niet druk is blijven mensen lang praten en dan ineens komen de emoties. Het is wel mooi dat je dan een klein beetje voor hen kan betekenen. Veel mannen zijn alleen onderweg.

1 oktober 2017

De eerste personen die binnenkomen zijn twee vrienden uit Waspik die vanaf Porto komen lopen. Onderweg zijn ze een Belg tegen gekomen waarmee ze, zoals ze zeggen, echt bevriend zijn geraakt. Het contact zal zeker aanhouden.

Een Tsjechische vrouw komt binnen, zij spreekt goed Nederlands, woont in Praag, ze heeft Nederlands gestudeerd en geeft Nederlandse les in Praag.

Onderweg heeft zij Nederlandse pelgrims ontmoet die haar wezen op de Huiskamer, leuk dat ze even binnenkwam voor koffie.

10 pelgrims ontvangen. Na tieneen komen meestal pas de eersten binnen en tegen vijfen de laatsten. We blijven wel hier en zorgen dat de helde dag de Huiskamer bezet is.

2 oktober 2017

Deze dag maar 5 pelgrims ontvangen

Nederlandse man die vanuit Nederland is vertrokken, hij heeft inmiddels 2 routes afgelegd.

De route door de Morvan via Le Puy naar Santiago en doorgelopen naar Finistère en Muxia.

Nog niet genoeg gehad en dan nog maar lopen vanuit Ferrol, die weg was hem zwaar tegengevallen, hij was wel zeer eigengereid en op het onbeleeft af.

3 oktober.

Riek had op voorhand tarte de Santiago ingekocht want vandaag zou wel de 2000ste pelgrim kunnen binnenkomen, dat gebeurde ook. Foto's zijn er gemaakt en zullen naar Chris gestuurd worden.

De mensen ervaren de taart en de oorkonde als zeer speciaal.

Vandaag bij de introductie van de pelgrims geweest. Katherine had ons er op geattendeerd. De Dean van de kathedraal, twee priester en de archivaris van de kathedraal deden hun verhaal.

Deels simultaan vertaald in het Engels door Katherine. Vermoeiende ochtend.

Wat opvalt is dat de Nederlandse vrijwilligers niet hetzelfde wisselrooster hebben dan de overige vrijwilligers. Heeft dat een reden? Is het wel handig zo?

Op de terugweg naar het appartement hebben we kort 2 herbergen bezocht, "Roots and boots" en "Mundoalberge." Zij zien er beiden goed uit en liggen in dezelfde richting als het appartement.

Dus uit de drukte van de binnenstad.

Er komen regelmatig Duitse pelgrims binnen die op zoek zijn naar onze Duitse collega's. De activiteiten van de Duitsers zijn breder, zij evangeliseren rond de Kathedraal en dus niet altijd aanwezig in hun kamer.

4 oktober

De vrijwilligers heten 2000ste pelgrim, Gerda Hendrichs

Een Belgisch echtpaar kwam binnen op hun 120ste loopdag.

Zij kwamen uit Denderhoutem en delen van verschillende routes door Frankrijk genomen. De Frances vonden ze druk maar ook mooi. Zij waren bij Huberta en Arno in de herberg geweest, ze liepen over Nevers vanuit Vezelay.

Hun ogen gingen stralen toen ze de naam van de herberg noemden, ze hadden het over de top 5 van hun ervaringen. Mooi om te horen dat een dergelijke herberg zo gewaardeerd wordt.

Een man op de fiets vanuit Alkmaar. Hij noemde zijn pelgrimage een roeping. Hij heeft Libanese en Syrische ouders en woont al heel lang in Nederland. Hij maakt een documentaire over zijn tocht. Hij kwam samen met een Italiaan en een Pool naar de Huiskamer. De Pool fietste vanuit Polen en had in Lourdes op willen geven. Door het contact met hem, is hij toch doorgegaan tot Santiago, het was voor hun beiden een zeer emotioneel moment.

Mieke Schrieks die steeds met groepjes pelgrims loopt is ook een tijdje na 5 uur blijven hangen. Gisteren hadden we haar met haar groep in de binnentuin gezien. Haar hele groep wilde in de rij blijven staan en niet zoals het met een groep kan dat de leider in 1 keer de compostelas en de afstandenkaart kan ophalen. Ik denk dat het pleit voor de onderlinge sfeer en betrokkenheid op het lopen.

De man die meerdere routes gelopen had, kwam nog eens terug.

Velen zeggen spontaan dat zij de Frances toch het meest zien als de echte pelgrimsweg. De andere routes zijn vaak mooi wat betreft de natuur maar de mogelijkheid tot overdenking, spiritualiteit en religie komt men minder aan zijn trekken. Op de weg van Sevilla zijn vrijwel alle kerken dicht. Op de Norte had een Duitse vrouw maar 3 open kerken meegemaakt. Zij vertelde dat zij op pad ging vanuit een religieus motief maar het werd een sportief motief mede door de zwaarte van de tocht. Mooie uitzichten moest je bevechten zo vertelde ze. Veel pelgrims vertellen juist het omgekeerde, wat vanuit een sportieve motivatie startte werd een religieuze ervaring.

5 oktober 2017

8 mensen ontvangen.

Een Nederlands echtpaar dat in 6 jaar van Maastricht naar Santiago is gelopen. Nu hebben ze de afstand van Fromista tot Santiago afgelegd. Zij zijn op zoek naar de zware straatschelp.

Een wandelaar vertrokken in Sevilla en is in 30 dagen naar Santiago gelopen. Het was nog erg warm onderweg geweest. Hij had ook eerder al met zijn zoon gelopen vanaf St. Jean. Ook had hij vanuit Nederland gelopen. Zijn vrouw vond het nu welletjes, zo zei hij. Hij gaat nu op zoek naar een andere invulling van zijn camino-gedachte. Mogelijk hospitaleren. Je bent dan maar 2 weken weg, zo zei hij.

Verder een koppel dat uit Irun kwam lopen, caminomaatjes zo leek het. De vrouw kwam uit Australië, de man uit Nederland. Zij hadden al vaker samen gelopen.

Als laatste kwam een 28jarige vrouw binnen. Zij was nu 5 en halve maand aan het lopen! Vanuit Nederland naar St. Jean, dan naar Irun doorgelopen, de Norte gedaan. Aangekomen in Santiago naar Porto gegaan. Porto –Santiago gelopen, toen naar Leon gegaan en van daaruit gelopen naar Oviedo en de Primitivo afgemaakt. Toen weer naar St. Jean gegaan en nu de hele Frances gelopen. Ze kwam nu vanuit Muxia waar ze via Finistère naar toe gelopen was. Ze was nu > 4100 km aan het lopen en wilde nog niet ophouden. Zij was dus al eerder geweest in de Huiskamer maar zij heeft zich opnieuw ingeschreven omdat ze weer een afgeronde tocht had gelopen, zo vonden wij.

Zij kende Riek van de herberg van Huberta en Arno. Ook bij haar gingen de ogen glinsteren toen ze het had over dat bezoek. Ook voor haar was dit een top 5 plek/ervaring. Ze had gezien op de huiskamerlijst dat Riek in deze periode in de Huiskamer zou zijn.

van harte welkom in het

6 oktober 2017

Niet veel mensen gekomen. Het werden er 8.

Na een kort loopje van mij zit een echtpaar bij Riek. Ik had meteen het gevoel dat ik deze mensen kende. Even later wist ik het. Ik had hen vorig jaar in Sahagun en Burgo de Ranero gezien. Zij vertelde toen dat zij 1 nacht buiten hadden moeten slapen vanwege drukte op de camino en dat zij in Hontanas door een herberg eigenaar naar een andere plek waren gebracht (locatie waar de film The way was opgenomen) ook wist ik nog dat de man kok was.! Het echtpaar was zeer verbaasd dat ik dat nog allemaal wist en waar dat onderweg was geweest.

Zij hadden vorig de Frances gelopen en nu Porto. De Frances was hen beter befallen. Dit horen we meer.

Er zijn nog steeds enkele pelgrims die vanuit Nederland of België zijn komen lopen. Zij zijn met name blij om even weer Nederlands met anderen te spreken.

7 oktober 2017

Zondag. Deze dag weer bezoek van Marijke en Jos en de meeste zaken doorgesproken. Op het einde van de middag kwamen de twee enige pelgrims van die dag. Zij kwamen van Lissabon en schrokken van de drukte vanaf Porto. Er waren veel Duitsers onderweg. Zij hebben geen Nederlanders gezien.

Opmerkingen

Opmerkingen over excelbestand

- In de papieren versie kun je niet aangeven of je lid van het Belgisch genootschap bent, in het excelbestand wel.

- De leeftijden zouden iets meer gespreid kunnen worden. 30-60 en > 60 zou uitgebreider kunnen. Marijke vertelde dat dit gebeurde analoog aan de Spaanse wijze van bijhouden. Handig om dit op te nemen in het handboek. Nu veel opmerkingen, waaronder die van ons, hierover.
- Datum van binnenkomst. Nu is het één lange rij en weet je niet meer wie wanneer kwam. Wij hebben het ondervangen door in de kantlijn de datum van de dag te zetten. Het blijkt dat wij de 2 tabellen verkeerd geïnterpreteerd hebben. Het gaat om de HUISKAMER
- Terugkomers worden ook op het blad gezet, maar het aantal kun je niet kwijt in Excel
- Kolom tijdstip, uitbreiden met tijdstip van aankomst in Santiago. Er ontstaat verwarring of het gaat om aankomst in Santiago of hier in de Huiskamer. Van Marijke inmiddels gehoord dat het om de aankomst en tijd in de Huiskamer gaat.

Op de donativo pot hebben we 'bijdrage voor de koffie' genoemd door er een wit papier overheen te plakken. Donativo riep met sommigen discussie op. Veel Nederlanders zien donativo als gratis. Wij noemen steeds dat we een donativopot hebben om mede de Huiskamer in stand te houden.

Wasmachine lekt als een mandje en mogelijk ook de gootsteen. Er staat steeds water op de vloer. Riek heeft met eigenaar gesproken. Het ligt niet aan de wasmachine maar meer aan het water dat via de achterkant van vriezer komt.

Koffiezetapparaat in het appartement loopt slecht door

De thermoskan in de Huiskamer blijft niet warm. Inmiddels een nieuwe kan, doet het veel beter.

Begintijd van de vrijwilligers met elkaar afstemmen. Wij zitten precies tussen de anderen in.

Jacobsstaf naar hier sturen/meenemen. Is dan in te zien en er is iets te lezen.

Openingstijden van 10.00 tot 18.00 uur. Voor tieners weinig tot geen mensen. Tegen vijf komen er nog wel mensen binnen, wij blijven dan langer.

Pelgrims die hier om 9 uur staan voor een compostela moeten zeker nog 1 uur in de rij staan. Dus 10 uur beginnen is denken wij beter.

Belgische wetenschapper die elke dag een marathon liep.

de Lage Landen

De vrijwilligers heten pelgrims Verslag van Jos en Marijke 9 oktober – 22 oktober van harte welkom in het

Op onze eerste dag op prettige wijze de taken overgenomen van Hannie en Riek en afscheid genomen.

Wij begonnen de dag met een mis in de Kathedraal, waar de vrijwilligers waren uitgenodigd om op het altaar plaats te nemen. Aan het einde van de mis werd van iedere vrijwilliger de naam voorgelezen en ontvingen we uit handen van de DEAN een officieel ACC-certificaat, waarna door de hele kerk werd geapplaudisseerd. Hoe mooi wil je starten.

De eerste dag negen gasten ontvangen vijf Nederlanders en vier Belgen. Ook Liam Libre onze 20-jarige pelgrim die vorig jaar een paar keer de Huiskamer bezocht heeft en voor een euro per dag leeft, kwam nu vanuit Dax gelopen. Zijn woonplaats is Hier en Nu en zijn motivatie het leven. Aan het eind van de dag wipte nog even een mevrouw uit Australië binnen wat een leuke afsluiting vormde van deze eerste dag.

Dag twee

Erg rustig 5 gasten en 2 terugkomers. Meisje kwam haar verjaardagscadeautje ophalen dat een vriendin hier had achtergelaten. Was ze ontzettend blij mee. Een stel ervaren pelgrims kwam met de suggestie om gelden van de "rijke Jacobus vereniging" te besteden aan bijvoorbeeld meubilair onderweg zoals bankjes e.d. Ook nog een meeloop Canadees op bezoek gehad.

Derde dag

Na een rustig begin van een terugkomer toch nog zo'n veertien bezoekers gehad. Een echtpaar was zeer enthousiast over de route "The route of father Sarmiento". Met name de rust, de schoonheid van het landschap en de overzienbare afstand. Warm aan te bevelen. Bewegwijzering niet altijd in orde, dus GPS is raadzaam. Een zoon (47) met zijn moeder (69) die al heel lang de wens had om naar Santiago te lopen. Hij had een afspraak gemaakt om met haar een stuk Pieterpad te lopen, en vertelde een dag tevoren dat het van Sarria naar Santiago zou worden. Ze

vond het geweldig dit met haar zoon te mogen beleven en was zeer onder de indruk van wat haar gedurende de tocht(camino) is overkomen.

Dag vier

Het is vandaag een nationale feestdag in Spanje. Veel winkels en instellingen zijn dicht. Het is erg rustig vandaag, vijf gasten en een terugkomer. Van de gasten horen we dat er weinig Nederlanders onderweg zijn. Ook lopen langs de wachtende pelgrims levert bijna niets op. Er is elke dag wel iemand uit België geweest. De gasten die komen, waarderen het bijzonder dat deze gelegenheid bestaat.

Dag vijf (vrijdag de 13e)

Of het nu aan de datum lag of aan het weer, we kregen geen Nederlandstalige pelgrims op bezoek, dit ondanks de expeditie die we ondernamen tussen de wachtende pelgrims (gem 200, wachttijd tot 3 uur) en de "Huiskamerkaartjes" die we ter werving aan onze bezoekers meegeven. Echter rond half vijf kwamen er na elkaar nog drie pelgrims Angela (61), Jeroen (37) en Frederik (69) een redelijke doorsnede van de pelgrimspopulatie. Rond half zes konden we toch tevreden de dag afsluiten

Dag zes

Goede start direct al twee pelgrims op bezoek, dit keer twee fietsers, die zonder een enkel probleem van Haarlem naar Santiago waren gefietst (fiets naar huis via DHL), daarna liep het de hele dag lekker door. Ook waren er weer drie terugkomers (Finistère gangers) met enthousiaste verhalen. Een van hen had de nacht doorgebracht op het strand; dat was voor hem de ultieme afsluiting van de Camino. Hij gaat nu zeer voldaan en tevreden huiswaarts

Dag zeven

Nog steeds mooi weer en ontzettend druk in de stad. We kregen al vrij snel een paar zuiderburen op bezoek, blij om weer eens Nederlands te horen. In de loop van de middag een echtpaar op de fiets. Voor de vrouw was het een enorme uitdaging. Ze was drie jaar geleden bij een afdaling heel erg gevallen (constructiefout fiets??) en van top tot teen in de kreukels geraakt. Na een lange periode in het ziekenhuis en revalidatie lichamelijk redelijk hersteld maar toch nog wel met wat hersenletsel blijven zitten. Gevolg, niet meer in staat om te werken. Na al deze ellende toch besloten een lange fietstocht te maken. Goed gelukt; voor haar een belangrijke overwinning. Van de meeste pelgrims horen we dat er nauwelijks Nederlanders onderweg zijn. We moeten onze gasten regelmatig uit de groep trekken. Vandaag nemen we afscheid van onze Duitse, Franse en Ierse vrienden vrijwilligers. Bij hen stoppen de werkzaamheden op 15 oktober 2017.

Dag acht

Vandaag een druilerige dag met van tijd tot tijd regen. Onze eerste gast zit al om negen uur aan de koffie en kwam van de camino del Norte; zwaar maar mooi en rustig. Een man van 78 die al vanaf de beginjaren van het Genootschap lid was, (nog een nr. met 3 cijfers) er nu toch toe gekomen was te gaan lopen voordat het echt te laat was. Hij had de knoop doorgehakt (nu of nooit) en keek daar tevreden op terug. Een vrouw(therapeute) die samen met een psychologe met mensen een stuk camino loopt en ze onderweg therapeutisch begeleidt. Zij loopt zelf ook als een stukje therapie omdat bij haar vier jaar geleden MS is vastgesteld. Ze is er van overtuigd dat de ziekte door het lopen beheersbaar blijft. En voor de variatie kwamen er twee jonge meiden met hun Franse vriendjes eens kijken wat het fenomeen "Huiskamer" nou werkelijk inhield. Heel leuk en geanimeerd gesprek.

Dag negen

Regen paraplu mee, wel even wennen na al die warme dagen. De rij wachtende voor het pelgrimsbureau is ook wat minder lang. Zo'n beetje de hele dag bezoek. Vandaag 12 pelgrims ontvangen. Elf te voet en een dame op de fiets. Twee Nederlandse vrouwen uit Canada (wonen er 15 jaar). Een echtpaar die een Duitse vriendin mee brachten.

Dag tien

Direct om negen uur al mensen op de koffie ze hadden genoten van de tocht, hadden nog wat tijd over en gingen via Bilbao naar huis. Een 72-jarige doofstomme man uit België, die in het bezit was van veertien Compostelas had de route Lissabon-Santiago heen en terug gelopen. Mike een ervaren pelgrim had de route Lissabon-Fatima-Santiago gelopen. Hij gaat volgend jaar als vrijwilliger gastheer zijn in de Huiskamer. (was al ingedeeld). Hij is lid van het Genootschap en geeft ook voorlichting in Utrecht. Verder een echtpaar die de La Plata hadden gelopen. Verder een pelgrim die in Vesseem was gestart met de "zegen" van broeder Fons. Een meisje (anoniem) zat erg slecht in haar vel en had tot nu toe niet erg genoten van de Camino. Ze is wel op weg gegaan naar Finistère.

Deze keer vier fietsers. Al met al een redelijk bont gezelschap deze dag. (16 pelgrims)

Dag elf

Vroeg in de morgen al vijf bezoekers, Twee Nederlanders met drie Canadese familieleden. Ze kwamen uit Vigo; ondanks de korte route had het "pelgrimeren" toch een diepe indruk gemaakt. Smaakt zeker naar meer. Een fietser uit België die bewust alleen op pad is gegaan. Aan het eind van de dag kwamen Joost en Hetty Bol ons nog met een bezoek vereren. Ze waren uit Porto komen lopen. Joost was zeer tevreden over de huidige locatie. Het was een gezellige afsluiting van deze dag.

Dag twaalf

Nog steeds miezerig. Wat opvalt is dat er geen lange rijen meer staan bij het pelgrimsbureau. Om 10 uur onze eerste bezoeker. Was als kind al gefascineerd geweest van Santiago omdat hij op de lagere school een vriendje had waarvan de oma en opa in Santiago woonde. Vanaf dat moment altijd gedacht daar moet ik een keer naar toe. Bezoek van een mevrouw die met haar Braziliaanse medereizigster haar verhaal kwam doen. Een Belgische mevrouw met een zeer verdrietig verhaal over haar kleindochter van 18 die een agressieve vorm van botkanker had. Was voor haar mede de reden om te gaan lopen. Aan het eind van de middag nog een doofstomme pelgrim op zoek naar een douche en een very low budget bed.

Dag dertien

Direct al een bijzondere ontmoeting. Een man uit België die op een e-Bike de camino aan het fietsen was kwam hier voor informatie. Hij was 25 jaar pastoor geweest voor een aantal parochies in de omgeving van St. Niklaas, hij had een frisse kijk op de terugloop in de kerken. Ten opzichte van vroeger heeft de kerk er veel concurrentie bij gekregen: mensen reizen, gaan naar theater, kunnen zich op allerlei wijze ontspannen, social media, enz. enz.

Allemaal zaken die er vroeger nauwelijks waren. Toen draaide alles om de kerk. Zijn paspoort was vol gestempeld en hij wilde een nieuw exemplaar. We verwezen hem naar het pelgrimsbureau. Hij kwam terug met een nieuw paspoort en een credencial. Hij zei, wat moet ik met dat ding. Ik moest dat nemen om een nieuw paspoort te krijgen. We zeiden dat de meeste mensen er drie uur voor in de rij staan om dit te krijgen. Hij vroeg zich af wat voor voordeel hij erbij had. En in plaats van in een keurig rolletje werd het dubbel gevouwen opgeborgen. Wel heel verfrissend.

Een vrouw uit België met een Canadese reisgenote. Ze liep de camino omdat ze met haar dochter (een hdhd+++type) de afspraak had gemaakt dat als zij het op kon brengen om haar studie te voltooien zij de camino zou gaan lopen. Na vijf jaar gelukt en afspraak is afspraak dus is ze op pad gegaan. Ze heeft het als moeizaam ervaren, blaren en last van haar heup. Andere pelgrims hebben haar erdoor geholpen. Eind van de middag nog drie pelgrims ontvangen. Verder eigenlijk een te stille dag

Dag veertien

Laatste dag van de Huiskamer van de Lage Landen 2017. Nog een redelijk grote aanloop op het laatst. Een pelgrim die liep in naam van een vrouw die kanker had en zelf niet kon lopen. Hij liet me uitvoerig de daarbij behorende documenten zien. Een pelgrim die zich had opgegeven als vrijwilliger in Roncesvalles en die zich op gaat geven als vrijwilliger voor de Huiskamer.